

Flattiviesti

4 • 2015

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry
Finska flatcoated retrieverklubben rf

Rauhallista Joulua ja vauhdikasta Uutta Vuotta!

*toivottaa
Suomen sileäkarvaiset
noutajat ry:n hallitus ja
toimikunnat*

Vuosi 2015 lähenee loppuaan ja on tullut aika tehdä yhteenveto kuluneen vuoden saavutuksista ja hakea yhdistyksemme kiertopalkintoja!

Suomen Sileäkarvaiset Noutajat ry palkitsee vuoden 2015 menestyneimmät koe- ja näyttelykauden koirat voimassaolevien sääntöjen mukaan hakemusten perusteella.

Kiertopalkintoja haetaan hakulomakkeella, joka löytyy yhdistyksen nettisivuilta osoitteesta www.flatti.net. Kiertopalkintojen säännöt löytyvät myös yhdistyksen nettisivuilta kohdasta Järjestö => säännöt.

Muista laittaa hakemukseen myös mahdollisia ylimääräisiä tuloksia, sillä niillä ratkotaan tilanteet koirien ollessa tasapisteissä. Ilmoittamatta jätettyjä tuloksia ei huomioida, kuten ei myöhästyneitä hakemuksiaakaan.

Näyttelyiden koiramäärät tulee myös ilmoittaa, sillä näyttelypisteissä käytetään kertoimia ilmoitettujen koiramäärien mukaan. Ilman tietoa flattien kokonaismäärästä näyttelypisteet lasketaan pienimmän kertoimen perusteella.

Kiertopalkintojen hakuaika päättyy 31.12.2015.

Hakemukset lähetetään osoitteeseen:
flatti.kiertopalkinnot@gmail.com

Postitse lähetettävät hakemukset osoitteeseen:
Senni Husso, Uudenmaankatu 56 A 7, 05830 Hyvinkää

Flattiviestissä 1/2016 julkaisemme 10 parasta flattia/kiertopalkinto sekä voittajien kuvat kertomuksineen menneestä vuodesta.

Rauhallista joulua ja menestyksellistä vuotta 2016 kaikille flattien omistajineen!

Toivottaa kiertopalkintojen hoitaja
Senni

FLATTIVIESTI

PÄÄTOIMITTAJA JA TAITTO
Tiina Sudensalmi

TOIMITUSSIHTEERI
Teija Kuusela

TOIMITUSKUNTA
Jalostus-, näyttely-, mejä- ja nou/nome
-toimikunnat, hallitus sekä kaikki jäsenet

KANNEN KUVA
Marianne Forsell

FLATTIVIESTIN MATERIAALI
flattiviesti@gmail.com

VALIOILMOITUKSET
Teija Kuusela (flatti.valiot@gmail.com)

ILMOITUSKOOT
1/1 sivu: 210 mm x 297 mm
1/2 sivu: 210 mm x 148 mm
1/4 sivu: 105 mm x 148 mm
1/8 sivu: 105mm x 74 mm
Kasvattajaboksit: 78 mm x 44 mm

ILMOITUSHINNASTO JÄSENILLE
Mustavalko/harmaasävyilmoitus:
1/1 sivu: 56 €
1/2 sivu: 40 €
1/4 sivu: 32 €
1/8 sivu (ilmoitustaulu) 15 €/1 nro, 35 €/vuosi
Kasvattajaboksit ja In memoriam -ilmoitukset:
15 €/1 nro, 35 €/vuosi

Valioilmoitukset normaalitaitto-koossa ovat ilmaisia.

Kennelilmoitusten materiaalin mukana tulee lähettää maksukuitti sekä ilmoitus toimitukselle mieluummin sähköpostilla. Väri-ilmoitushinnat esim. joulumainoksiin ilmoitetaan erikseen.

AINEISTOPÄIVÄT (ILMESTYY)
Numero 1 15.01.2016 (helmikuun loppu)
Numero 2 01.04.2016 (toukokuu)
Numero 3 12.08.2016 (syyskuun loppu)
Numero 4 29.10.2016 (joulukuu)

AINEISTOVAATIMUKSET
Tekstiedostot Wordin .rtf, .doc tai .docx -muodossa. Kuvat .tif tai .jpg -muodossa, res. 300 pix/inch. Toimitus huomauttaa, että artikkeleiden mielipiteet ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n hallituksen tai toimituksen. Flattiviestiin kirjoitetussa jutussa on aina oltava kirjoittajan oikea nimi ja yhteystiedot, jotka pyydettyä jäävät vain toimituksen tietoon. Artikkeleiden osittainenkin lainaaminen ilman toimituksen ja artikkeleiden kirjoittajan lupaa on kielletty. Toimitus pidättää oikeuden muutoksiin.

PAINOPAikka
Erweko Oy, Rovaniemi

Tässä numerossa

4 • 2015

Puheenjohtajan palsta	4
Tapahtumakalenteri	5
Yhdistysasioita	7
Pennusta metsästys- ja harrastuskoiraksi	9
Flattimestaruus	12
Mestaruudesta toiseen ja kolmanteen	22
Flattien PM-mestaruus	24
Euro Challenge	30
Kasvattajaesittelyt	32
Näyttelyreissu	40
Näyttelykalenteri	44
Flattien luonnekysely	46
Vanhat ja viisaat	50
Tarvikemyynti	55
Flattien toko-treenipäivä	56
Flatista toko-koira	58
Rally-toko	62
Uudet valiot	66
Kasvattaja	68
Yhteystiedot	70

Heippa vaan kaikille!

Vuosi alkaa olla jo päätöksessä ja lehden ilmestyessä joulun on jo varsin lähellä. On aika rauhoittua joulun viettoon.

Kulunut vuosi on ollut minun osalta varsin työteliäs. Tiesin jo ennakolta tähän pestiin ryhtyessäni, että tehtävää on paljon, todellisuudessa sitä on ollut hieman enemmän kuin mitä olin ennakolta aavistellut. Mutta mikä tärkeintä – se on ollut mielekästä. Vuoden aikana olen saanut paljon uusia ystäviä ja olen ollut erilaisissa tapahtumissa mukana. Ihan toisella kädellä tätä tehtävää ei voi tehdä, joten flattikerhosta onkin tullut minulle eräänlainen perheenjäsen :)

Järjestössä meillä on ollut vuoden aikana paljon erilaista toimintaa, joita on ollut järjestämässä aivan huippu porukka, ilman teitä tapahtumat eivät olisi olleet mahdollisia – Suuri Kiitos teille kaikille! Järjestön hallituksessa meillä on yhteinen suunta, jonka voimin on hyvä viedä järjestöä eteenpäin. Vaikka paljon on vielä tehtävää, mutta suunta on nyt oikeanlainen. Monen vuoden jälkeen olemme saaneet myös järjestön jäsenmäärän jälleen nousuun. Jäsenmäärän kasvattaminen onkin yksi tärkeä tavoitteemme ensi vuonna ja haluammekin palkita jäseniämme heille kohdistetuilla eduilla ja tapahtumilla. Ensi vuonna järjestön kokeisiin starttipaikoille jäsenillä tulee olemaan etusija, mestaruuksista voi kilpailla ainoastaan järjestön jäsenet (toki virallisissa kokeisiin voi osallistua muutkin) jne. Yhtenä tärkeänä tavoitteena ensi vuonna on myös alueellisen toiminnan kehittäminen. Alueelliseen toimintaan olemmekin saaneet mukaan uusia yhteyshenkilöitä sekä aluetoiminnan tiedotusta varten on perustettu myös oma facebook-ryhmä, joka on löytänyt hyvin jäsenistön.

Järjestön sääntömääräinen syyskokous pidettiin Lahdessa 28.11.2015. Pestini järjestön puheenjohtajana jatkaa myös ensi vuonna, kiitos luottamuksesta :) Järjestön hallituksessa ovat ensi vuonna: Mari Mamia, Anne Haverinen, Heli Segersvärd, Veera Jääskeläinen, Tuija Manninen, Mia Lehminen sekä varajäsenet Liisa Jyväskylä ja Heidi Troberg.

Toimikuntien puheenjohtajiksi valittiin seuraavat henkilöt: jalostustoimikunta Tiina Pikkuaho, nome-toimikunta Tiina Kisonen, mejä-toimikunta Miia Koski, näyttelytoimikunta Piia Piiparinen sekä ulkomuototuomaritoimikunta Riitta Niemelä. Kokouksessa valittiin toiminnantarkastajiksi Kaija Leinonen ja Miia Mäkijouppila sekä heidän varalle Jaana Rätty ja Laura Rajakallio.

Syyskokouksessa tärkeä käsiteltävä asia oli Pevisa, jonka Kennelliiton jalostustieteellinen toimikunta oli pyytänyt käsittelemään uudelleen. Muihin rotuihin verrattuna meillä on hyvä tilanne terveystulosten ja jalostukseen käytettävien koirien osalta. Kasvattajat ovat myös noudattaneet melko hyvin jalostustyöohjetta. Ennen kokousta kasvattajien mielipidettä oli kartoitettu ja hyvin samankaltainen näkemys oli kaikilla. Syyskokouksessa ei hyväksytty kokouskutsussa mainittua pevisa-esitystä, vaan esittämme perustelujen kera tällä hetkellä voimassa olevan pevisan kaltaista pevisaa myös jatkossa, tosin silmätarkastuslausuntojen osalta tarkennettuna. Nyt sitten odotamme JTT:n kantaa tähän uuteen pevisa-esitykseen.

Flatti on monipuolinen harrastuskoira ja olemmekin pyrkineet tuomaan Flattiviestissä esille myös muita harrastuslajeja. Tärkeää on, että flatin kanssa tehdään yhdessä jotakin, sellaista mikä on molemmille kivaa. Tämän ajan uusi, suosittu, harrastus on rally-toko. Lajista on esitelty tässä flattiviestissä ja järjestömme järjestää keväällä myös ensimmäisen rally-toko kilpailun. Uutta meillä on ensi vuonna myös Toko-mestaruus sekä WT-mestaruuden säännöt on uudistettu. Tokon harrastajia meillä on yhä enemmän ja hallittavuuden merkitys on viime vuosina kasvanut myös metsästyslajeissa. Sekä Tokon, että WT-mestaruuden säännöt on pyritty laatimaan sillä tavoin, että ne kannustaisivat myös uusia lajin harrastajia osallistumaan myös mestaruuksiin. Uusista mestaruuksista tarkemmin seuraavassa flattiviestissä. Flattiviestiin otan mielelläni vastaan ideoita aiheista ja muistattehan myös kuvapankin, jonne jokainen voi tallentaa kuvia käytettäväksi järjestön nettisivuilla ja flattiviestissä.

Kiertopalkintojen haku on meneillään, muistattehan laittaa hakemukset kiertopalkintojen hoitajalle Sennille joko sähköpostitse ja nettisivuilla olevalla lomakkeella. Kiertopalkintojen hakuaika päättyy 31.12.2015. Tulokset julkaistaan Flattiviestissä 01/2016, joka ilmestyy helmikuun lopussa.

Rauhallista Joulua ja Hyvää Uutta Vuotta kaikille!

*Rakkaudesta rotuun,
Tiina*

OSOITTEEN MUUTOKSET

Voi tehdä järjestön nettisivuilla www.flatti.net tai sähköpostitse jasenasiat@flatti.net

Hox!
muista ilmoittaa myös sähköpostiosoitteesi

JÄSENMAKSUT v. 2016

varsinainen jäsen 25e
perhejäsen 6e
pentuejäsen 10e
liittymismaksu 15e (ei koske pentuejäseniä)

Kasvattajan liittäessä uudet pentujen ostajat järjestön pentuejäseniksi, kasvattajalle tarvike-myynnin pentupaketista -10% alennus.

Uusi pentuejäsen saa lahjakortin, jolla hän saa ensimmäisestä tarvikemyynnin ostosta -10% alennuksen.

Flattiviestin toimituksella on **KUVAPANKKI** jonne jokainen voi ladata omia flattikuviaan rotujärjestön käyttöön (Flattiviesti, nettisivut). Jokaisessa julkaistussa kuvassa mainitaan kuvaajan nimi.

Kuvapankin löydät järjestön nettisivuilta www.flatti.net - Flattiviesti - Kuvapankki

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n **tilitiedot**

Tarvikemyynti:
FI45 5620 0920 4247 35 / OKOYFIHH

Jäsenmaksut:
FI23 5620 0920 4247 43 / OKOYFIHH

Yleistili (näyttely, nome, muut):
FI28 5620 0920 4247 50 / OKOYFIHH

www.flatti.net

Meidät löydät myös
facebookista

Seuraava Flattiviesti ilmestyy helmikuun lopussa

Lehdessä mm.
Kiertopalkintojen voittajat

Tapahtumakalenteri

2016

23.04.2016	Rally-Toko, Lohja
11.06.2016	Erikoisnäyttely, Korja
11.06.2016	Nome-B, ALO, Lieksa ("Iran Malja")
12.09.2016	Nome-B, AVO, Lieksa
15. - 19.6.2016	Kesäleiri ja WT-mestaruus, Surkeejärvellä
02.07.2016	NOWT, Nurmes
03.07.2016	NOWT, Nurmes
07/2016	Mejä-koee, Korja
07/2016	Flattien Toko-mestaruus
07/2016	Nome-B, AVO, Keski-Suomi
07/2016	Nome-B, VOI, Keski-Suomi
07.08.2016	Flattien Mejä-mestaruus ja Hirvipää, Marttila
12. - 13.08.2016	Flattimestaruus, Hämeenlinna
18.09.2016	Nome-B, AVO, Lieksa
24.09.2016	Nome-B, AVO, Lieksa
25.09.2016	Nome-B, VOI, Lieksa
26.09.2016	Taipumuskoee, Lieksa

2017

Erikoisnäyttely, Etelä-Suomi

2018

Erikoisnäyttely, Turun seutu

Jalostustoimikunta kiittää yhteistyöstä kuluneena
vuotena ja toivottaa kaikille yhdistyksen
jäsenille

Hyvää Joulua
ja
Onnea
Uudelle Vuodelle
2016!

Pentuvälittäjien yhteystiedot
pentu@flatti.net

Hanna Hujanen
p. 040 578 9523

Sanna Lahtinen
p. 040 731 0831

Uusia toimihenkilöitä flattikerhossa

**Olemme saaneet flattikerhon toimintaan mukaan uusia henkilöitä.
Lämpimästi tervetuloa!**

Tervehdys!

Olen **Heidi Vainio** ja asun mieheni Arin kanssa Taivassalossa, Varsinais-Suomessa. Meillä on kaksi jo aikuista tytärtä. Koiria meillä on ollut 80-luvun alusta alkaen. Ensimmäinen flatti, Black Hugh's Midnight Sonet "Valo" tuli taloon pääsiäisenä 2013 ja siitä menetin sydämen tälle rodulle. Juhannuksena 2015 lauma kasvoi urospennulla Morrini Carrock Beck "Uuno". Flattien seurana meillä on pk mäyräkoira Ukko. Koirien kanssa kierrän näyttelyitä, harrastamme mejää, rallytokoa, jonkin verran nomea ja uutena nose workia. Valo on testattu Suomen Karva-Kaveriksi ja käymme tekemässä vapaaehtoistyötä, ulkoiluttamassa vanhuksia sekä vierailimme vanhainkodissa ja päiväkodissa ilahduttamassa heitä.

Yhdistystyö on ollut minulle aina tärkeää. Aloitan yhdistyksen **tarvikemyyjänä vuodesta 2016**. Flattirikasta vuotta kaikille ja nähdään eri tapahtumissa!

Hei,

Olen **Senni Husso**. Asun Hyvinkäällä yhdessä avopuolisoni ja koirieni kanssa. Laumaan kuuluu 9,5 vuotias flattinarttu Kerttu, Flat Power Criminal Hearts ja englanninspringerspanielinartut Hertta (6v) ja Mette (3,5v). Lisäksi vanhemmillani asuu laumamme flattiurossa, kohta 8 vuotias Kaapo, Flat Power Fly Caster.

Flattien pariin olen päätenyt jo lapsuudessa, sillä ollessani 6 -vuotias, perheeseemme saapui ensimmäinen sileäkarvainen noutaja. Tämä koira oli nimeltään Aureus Deianeira "Deli". Deli oli läsnä koko lapsuuteni ajan, ja kun kasvoin niin haave omasta koirasta vahvistui. Ensimmäisen oman flatin sain vuonna 2006, kun haimme Kertun Parolasta kotiin. Kertun kanssa on harrasteltu enimmäkseen näyttelyitä ja lisäksi myös tokoa ym. Kerttu ylitti odotukseni näyttelyrintamalla, saavuttaen enemmän kuin uskalsin toivoa. Ei kahta ilman kolmatta... Kaapo tuli vuonna 2008 pääasiassa isäni koiraksi, metsästyskaveriksi. Kaapon kanssa harrastetaan nomea. Aina silloin tällöin olen saanut Kaapoa lainata myös näyttelyihin ja onhan sitä tullut Kaapon kanssa pyörähdettyä jopa tokokehässä.

Olen jo muutaman vuoden ollut toimikunnassa hoitamassa yhdistyksen **kiertopalkintoasioita** yhdessä Marianne Forsellin kanssa. Nyt Mariannen jäädessä pois tehtävästä, jatkan siinä yksin. Oikein mukavaa loppuvuotta kaikille ja muistakaahan hakea kiertopalkintoja!

Flattiviestin **Valio -palstaa** hoitaa vuodesta 2016 alkaen flattiviestin sihteeri **Teija Kuusela** os. Simonen, hänestä olikin esittely jo Flattiviestissä 02/2015

Uusia alueyhteyshenkilöitä

Hei! Olen **Maija Jokela** Eurajoelta Satakunnasta. Kotoa löytyy sijoitusnarttu TK2 Filurin Bang-A-Boomerang eli tavallisemmin Nomi. Harrastuksiimme kuuluu NOME, TOKO sekä VEPE. Toimin **Satakunnan** alueyhteyshenkilönä ja varsinaisen toimintamme on tarkoitus alkaa alkuvuonna 2016. Toivotan kaikki Satakuntalaiset flatti- ihmiset tervetulleiksi mukaan toimintaamme!

Olen lupautunut järjestämään nou/nome- sekä peruskoulutusta **Jämsän alueen** flateille. Toivottavasti saadaan mukava treeniporukka kasaan! Koulutuksiin voi tulla, vaikkei tähtäisikään metsästykokeisiin. Tulemme tekemään paljon perustotelevaisuutta sekä asioita, joita tarvitaan ihan arkielämässäkin. Koulutukset tulevat olemaan todennäköisesti ainakin pimeään aikaan n. kerran kuussa. Keväällä/kesällä voidaan kokoontua ueamminkin, jos tarve vaatii.

Olen **Riitta Koivisto**, reilu nelikymppinen yrittäjä Jämsänkoskelta. Noutajaharrastukseni alkoi v. 1998 tollereilla, joiden kanssa tokoilin, kävin näyttelyissä ja metsästykokeisakin alokasluokassa saakka. Kun uuden koiran hankinta tuli ajankohtaiseksi, olin ollut jo useamman vuoden peruskouluttajana Mäntän Seudun Nuuskuissa ja siellä on aina ollut paljon flatteja. Sileäkarvainen noutaja olikin itsestään selvä valinta ja 2007 taloon tuli ensimmäinen flatti Akka. Innostuin Akan myötä myös kasvattamisesta ja tällä hetkellä talossa on kaksi narttua, Akan tytär Riesa ja tyttärentytär Siru.

Koiraharrastuksen alkuvuosina suoritin tokokoulutusohjaajakurssin sekä koulutin tokoa ja perustotelevaisuutta paikallisessa palveluskoirayhdistyksessä. Muutama vuosi sitten kävin myös noimekoulutusohjaajakurssin ja noutajia on tullut koulutettua useampi vuosi välillä kurssimuotoisena ja välillä ihan viikkokoulutuksissa. Kasvattamisen aloitettuani muiden koulutus jäi vähän taka-alalle. Kasvateille toki järjestän koulutusta ja omat koirat treenataan säännöllisen epä-säännöllisesti. Tällä hetkellä lajina omille koirille on nome/wt.

Pennusta metsästys- ja harrastuskoiraksi

OSA 3

Kirjoittanut Frank Hermansen
Suomennus Riitta Heinonen
Julkaistu aiemmin Flattiviestissä 2 /2008

26–52 viikkoa

Tämä on peruskoulutuksen viimeinen jakso ja pentu perehdytetään harjoituksiin ja tehtäviin, joita se myöhemmin kohtaa metsästyksessä, metsästyskoikeissa ja working-testeissä.

Sen tulee osata löytää tai markkeerata, kuten me sitä kutsumme, noutoesineen pudotuspaikka, johon se on nähnyt esineen putoavan. Koira perehdytetään ohjaustehtäviin, mikä tarkoittaa sitä, että meidän tulee voida ohjata koira alueelle, jolla on riistaa tai dameja, vaikka koira ei ole nähnyt niiden putoamista. Koiran tulee osata etsiä alueella ja noutaa useita riistoja tai dameja. Jatkamme noutajatotelevaisuuden harjoittelua ja tavoitteena on, että koira osaa työskennellä hyvässä kontaktissa ohjaajansa kanssa ja olla samalla rauhallinen ja hiljainen. Lisäksi toivomme, että koira pystyy hallitsemaan itsensä ammuttaessa ja osaa työskennellä yhdessä toisten koirien kanssa.

Markkeeraus

Markkeeraustyöskentely on yksi noutajan "aatelimerkeistä", ja se tarkoittaa, että koira osaa paikallistaa ja muistaa useiden noutoesineiden putoamispaikat. Tämä on ainutlaatuinen, metsästyskoirille ominainen kyky.

Lähes kaikki rodut voidaan kouluttaa muistamaan heitetty noutoesine, mutta noutajan on pystyttävä muistamaan kolme, neljä ja mielellään useampiakin putoamispaikkoja – tämä

on ainutlaatuista. Noutajaroduista sileäkarvaisella noutajalla on osoitautunut olevan erinomaiset markkeerausominaisuudet. Juuri markkeerausominaisuudet erottavat flatin eniten muista noutajaroduista. Hyvää markkeeraajaa ei saada ilman harjoittelua ja haluan siksi selittää muutamia helppoja harjoituksia, joilla voit kehittää flattisi markkeerauskykyä.

Pieni varoituksen sana ennen kuin jatkamme. Edellä kirjoitin hieman odotuksista noutotilanteissa, ja mihin seurauksiin ne voivat johtaa. Sileäkarvaisilla noutajilla on ikävä kyllä usein synnynnäisesti alhainen kynnyksen kehittää negatiivista stressiä. Tämä johtaa usein siihen, että rodun yksilöt kehittävät stressiin liittyviä reaktioita – ne esimerkiksi vinkuvat noutotilanteissa tai murskaavat riistaa puremalla sitä liian kovaa. Vääränlaisella markkeerausharjoittelulla saattavat geneettisesti alttiit yksilöt nopeasti kehittää epätoivottuja virheitä ja tätä meidän täytyy kaikin voimin yrittää välttää. Yhdistämällä tottelevaisuuskoulutus markkeerausharjoituksiin voimme vähentää stressiä samalla, kun harjoittelemme sekä tottelevaisuutta että markkeerausta.

Markkeeraukset voidaan määritellä noutoesineiksi, joiden koira on nähnyt putoavan ja jotka se itsenäisesti, toisin sanoen mahdollisimman vähäisellä ohjaajan tuella, paikallistaa ja noutaa. Voimme laajentaa käsitettä lisäämällä siihen, että markkeeraukset voivat olla noutoesineitä, joiden koira on kuullut putoavan, niin sanottuja kuulomarkkeerauksia. Kuulomarkkeeraukset ovat tavallisia sorsastuksen iltalennoilla, jolloin koira ei pimeyden takia näe riistaa ilmassa, vaan

markkeeraa sen äänen perusteella, kun riista putoaa veteen tai maahan. Jos omistaja haluaa käyttää koiraansa linnustuksessa, on hyvä kehittää tätä ominaisuutta. Älä pane painoa tälle harjoittelulle ennen kuin koira on varma markkeeraaja riistoilla, joiden se on nähnyt putoavan.

Kaikki markkeerausharjoitukset perustuvat siihen, että koira osaa markkeerata yhden noutoesineen, joka sille heitetään. Tämä tarkoittaa sitä, että koiran on osattava yksöismarkkeeraus ennen kuin harjoittelussa mennään eteenpäin ja heitetään sille useita markkeerauksia. Monet sokaistuvat nopeasta edistymisestä helpoilla yksöismarkkeerauksilla ja lisäävät siksi sekä vaikeusastetta että heitettyjen noutoesineiden määrää, ja sen seurauksena koira epäonnistuu harjoituksessa. Sen sijaan, että koira kehittyisi tästä, onnistumme saamaan sen epäonnistumaan. Välimatkojen, tuulen suunnan, kasvullisuuden ja kiintopisteiden lisäksi on koiran odotusajalla ennen noutamaan lähtöä suuri merkitys onnistumisen kannalta. Opetamme koiran asteittain odottamaan, jotta sen muisti kehittyisi. Kun koira osoittaa, että se pystyy muistamaan muutaman minuutin ajan, voimme lähteä sen kanssa paikasta, josta se näki putoamiset, ja kävellä pienen lenkin. Palatessamme takaisin on tärkeää, että koira pannaan istumaan samaan paikkaan, jossa se istui damia heitettäessä, jolloin se saa taas "kuvan" tapahtuneesta. Jos panemme koiran istumaan eri paikkaan, se ei saa maastosta samoja kiinnekohtia ja vaikeusaste nousee huomattavasti.

Kun harjoittelen välimatkan pidentämistä noutoesineiden ja koiran välillä, heitän damin aina samaan paikkaan ja lisään välimatkaa damin ja koiran välillä siirtymällä kauemmas jokaisen noudon jälkeen. Näin koira tunnistaa koko ajan kiintopisteet ja tietää, mistä noutoesine löytyy.

Jos koira ei markkeeraustilanteessa löydä damia, esimerkiksi silloin kun, se ei ole nähnyt heittoa tai jostain muusta syystä epäonnistuu tehtävässä, kutsu koira takaisin ja muuta tehtävää siten, että koira onnistuu välittömästi.

Menestyäksesi koulutuksessa sinun tulee koko ajan olla selvillä kaikista markkeerauskoulutuksen osa-alueista. Jotta koiran markkeerauskyky edistyi luonnollisella tavalla, on tärkeää, että et muuta enempää kuin yhtä osa-aluetta kerrallaan. Jos heität damin myötätuuleen, ole tarkkana, että et heitä liian kauas, koska koira joutuu menemään damin taakse saadakseen siitä hajun. Jos heität pitkän markkeerauksen vastatuuleen, huolehdi siitä, että koiralla on selvät kiintopisteet (puita, pensaita, kiviä tai vastaavia).

Yhteenveto

Yhdistä markkeerauskoulutus ja noutajatottelevaisuus.

Suunnittele harjoitukset.

Ota huomioon tuulen suunta, vainuamisolosuhteet, välimatkat, maastotyypit, kiintopisteet ja aika, jonka koira käyttää noutamiseen.

Ohjaus

Ohjauskoulutuksen tavoite tässä vaiheessa on, että koira voidaan lähettää 50 metriä suoraan linjaan kohti noutoesinettä, jota se ei ole nähnyt.

Kaiken ohjauskoulutuksen perusta on se, että koira osaa ottaa linjaa. Tämä tarkoittaa sitä, että koira lähtee käskystä suorassa linjassa ohjaa-

jasta pois päin. Koulutus on suurelta osin puhdasta koiran ohjelmointia toistojen avulla, jotka perustuvat siihen, että koira aina löytää damin siitä suunnasta, jonka koiralle osoitat. Siksi on tärkeää, että sinulla on erityinen käsky tätä tehtävää varten ja olet selkeä ja johdonmukainen kehon kielessä. Itse seison aina puoli askelta koiran edessä osoittaen kädellä ja koko käsivarrella siihen suuntaan, johon toivon koiran juoksevan. Käskynä käytän sanaa "eteen", mutta voit vapaasti käyttää, mitä käskyä haluat. Harjoituksissa lähtökohtana käytän aina suoraa polkua tai metsätietä, jonne yhdessä koiran kanssa vien dameja linjalle.

Damit viedään yhdessä koiran kanssa ja vastatuuleen, jotta koira onnistuisi nopeasti. Älä pane dameja liian lähelle toisiaan, ettei koira joudu kiusaukseen vaihtaa damia. Jos koira yrittää ottaa uuden damin, kun sillä on jo dami suussa, sinun täytyy olla nopea ja kutsua koira luokse. Noutoesineen vaihtaminen ei ole toivottavaa ja koiran täytyy siksi saada tietää, että se on väärin. Vien ensimmäisen damin 15-20 metrin päähän koirasta ja loput noin viiden metrin välein.

On tärkeää, että koira katsoo keskittyneesti osoittamaasi suuntaan. Kun koira on hakenut yhden tai kaksi damia, vie linjalle lisää dameja, jotta koira ei unohda oikeaa suuntaa, jos se ei osaa mennä tarpeeksi kauas.

Kun koira on ymmärtänyt harjoituksen, voit viedä yhdessä koiran kanssa yhden damin, jonka se näkee. Paluumatkalla pudotat huomaamattomasti lisää dameja linjalle. Kun sitten lähetät koiran kohti damia, jonka se näki, se löytää matkalla muita dameja. Tällä tavoin saadaan koira ymmärtämään, että se voidaan lähettää kohti damia, jota se ei ole nähnyt. Älä anna periksi kiusaukselle lähettää koira noutamaan dameja, joita se ei ole nähnyt, ennen kuin olet testannut, että se osaa harjoituksen. Jatka motivoituilla eli dameilla, jotka koira on nähnyt, ja pidä välimatka lähimmälle damille samana. Muuntele harjoitusta

lähettämällä koira polkuja pitkin tai asettamalla näkyviä dameja kiintopisteiksi myötätuuleen ja sivutuuleen lisätäksesi vaikeusastetta.

Sääntönä voidaan pitää, että koiran tulee juosta 100 metriä suorassa linjassa damille, jonka se on nähnyt vietävän ja 50 metriä suorassa linjassa damille, jota se ei ole nähnyt.

Yhteenveto

Linjälähetys on kaiken ohjauskoulutuksen perusta.

Koiran pitää aina löytää noutoesine siitä suunnasta, jonka sille osoitat.

Ole johdonmukainen käskyissäsi ja kehon kielessä.

Haku

Harjoitusten tarkoituksena on kehittää itsenäinen, nopea, tehokas ja aluetta kattava noutaja. Hyvä hakukoira on arvokas kaikissa metsästyksen jälkihakutilanteissa. Omalta osaltani se koskee erityisesti sorsastusta, jossa ikävä kyllä voi tulla haavakoita, jotka laskeutuvat tiheään vesikasvustoon. Sellaisissa paikoissa tarvitaan sitkeitä ja tehokkaita noutajia löytämään riista. Voimakkaat eettiset argumentit vaativat noutavien lintukoirien käyttöä jälkihakukoirina, jotta kaikkea metsästystä voidaan harjoittaa humaanilla tavalla.

Rodun hakuominaisuudet vaihtelevat eri yksilöiden välillä. On koiria, joilla on voimakas hakuinto ja itsenäisyys ja taas toisia, joilla ei ole riittävää "moottoria" tai jotka ovat liian epäitsemäisiä.

Olen kouluttanut koiria koko asteikolta ja saanut hyviä tuloksia käyttämällä menetelmää, jota kutsun "motivoiduksi hauksi" tai "markkeeraushauksi". Käytän tätä menetelmää sekä opeusvaiheessa että edistyneemmässä harjoittelussa.

Kun lähden tekemään hakuharjoitusta, suunnittelen sen samojen periaatteiden mukaan kuin markkeerausharjoitukset. Otan huomioon tuulen suunnan, vainuamisolosuhteet, kasvillisuuden ja noutoesineiden lukumäärän.

Ensimmäiset haut teen aina suhteellisen avoimeen maastoon, jossa on matala kasvillisuus ja vastatuuli.

Käytän alueita, joilla koira on työskennellyt aiemminkin ja jotka se tuntee hyvin. Haku rakennetaan siten, että heitän useita dameja, mielellään 8-10 kappaletta, alueelle, jonka koko on noin 50 x 50 metriä. Hakualueen koko ja damien lukumäärä vaihtelee tuuliolosuhteiden ja maaston vaikeuden mukaan. Koira on joko mukanani, kun heitän damit, tai sitten se istuu "starttipaikalla" ja näkee heitot. Jos valitset jälkimmäisen, sinun täytyy olla varma siitä, että koira osaa istua ja pysyä paikallaan.

Lähettäessäni koira panen sen istumaan siihen suuntaan, josta sen tulee etsiä, ja käytän käskyä "etsi". Toiset käyttävät käsimerkkiä näyttämään koiralle, mistä sen tulee etsiä. Tällöin käsimerkki ei saa olla samanlainen kuin se, jota käytetään ohjaukseen lähetyksessä. Kuten muissakin harjoituksissa, on tärkeää olla johdonmukainen merkkien ja käskyjen käytössä sekä käyttää samalla selkeää kehon kieltä.

Kun koira työskentelee, toivon, että sen itsenäisyys kehittyy ja siitä syystä annan koiran tehdä töitä puuttumatta siihen. On kuitenkin tärkeää, että koira löytää nopeasti dameja, jotta se ymmärtää harjoituksen tarkoituksen. Kun koira löytää ja tuo damin, alan kehua sitä hyvissä ajoin, mutta en käytä makupaloja. Kun koira on tuonut muutaman damin, päätän tehtävän, kun koira on vielä motivoitunut siihen. Sen jälkeen haen loput damit itse, koiran katsellessa. En painosta koira hakemaan kaikkia dameja. Painostus aiheuttaa ainoastaan koiran motivaation ja hakuinnon laskun.

Ohjaajan pääasiallinen tehtävä hakuharjoituksissa on suunnitella harjoitus, kehua koira ja lopettaa harjoitus oikeaan aikaan. Kun koira ymmärtää harjoituksen, vaihtelen damien määrää haussa ja teen haun sekä myötätuuleen että sivutuuleen.

Annan koiralle kokemuksia erilaisista maastotyypeistä, kuten metsästä, laiturimesta, vesialueista ja suomaastoista. Kun harjoittelee haku vesialueilla, on hyvä harjoitella yhdessä kokeneiden koirien kanssa, jotka voivat hakea jäljelle jääneet damit sen jälkeen, kun on lopettanut harjoituksen oman koiran kanssa.

Kokemattomalle koiralle tuottaa usein vaikeuksia tehdä haku alueilla, jolla on luonnonmukaisia esteitä, kuten tiheää kasvillisuutta, alueen halki kulkevia aitoja tai kivimuureja tai siirtymisiä avoimesta maastosta metsään. Älä tee sellaisia harjoituksia, ellei koira osaa tehtävää hyvin.

Yhteenveto

Anna koiran katsoa, kun täytät haku-ruudun.

Ota tehtävän suunnittelussa huomioon maasto ja vainuamisolosuhteet.

Käytä haulle omaa käskyä ja käsimerkkiä.

Anna koiran kehittää itsenäisyyttään – älä auta koira tarpeettomasti.

Lopeta harjoitus koiran ollessa hui-pussaan.

Flattimestari 2015

Fowl Reed's Big Brother
ohj. Ville Suhonen

Teksti: Tarja Tuhola
Kuvat: Markku Kastepohja

Flattimestaruus

Pomarkussa 04. - 06.09.2015

Flattimestaruus järjestettiin tänä vuonna syyskuun alussa Satakunnassa Pomarkussa. Tapahtuman keskuspaikkana toimi Riuttansalmen leirikeskus ja osallistujien majoittumiseen oli varattu Korpirämäkän mökit noin 20 km päästä keskuspaikalta. Ilmojen haltija suosi meitä koko viikonlopun ajan selkeällä ja pääosin aurinkoisella säällä, toki lauantaille saatiin myös pieni sadekuuro.

Kokeiden tuomareina toimivat Ossi Kähärä (ALO), Pentti Aman (AVO ja finaali), Harri Sivén (VOI ja finaali) sekä Susanna Särkijärvi (JUN). Näyttelyosuuden arvostelivat Taina Lehtonen ja Juha Junkala. Perjantaina ohjelmassa olivat täydet koeluokat ja lauantaina edellisten lisäksi vielä juniorimestaruus sekä näyttelyosuus. Sunnuntaina ratkottiin finaaliolosuudessa mestaruus kahdessa eri vaiheessa aivan keskuspaikan tuntumassa. Koemaastoista ALO ja AVO sijaitsivat leirikeskukseen läheisyydessä ja VOI- sekä junioriluokka Kiilholmassa vajaan puolen tunnin ajomatkan päässä.

Flattimestaruuden koeluokkiin osallistui tänäkin vuonna mukava määrä sileäkarvaisia noutajia. Tulostaso oli alokasluokassa ja avoimessa luokassa normaali, mutta jäi voittajaluokassa melko vaatimattomaksi ehkäpä kokeen luonteesta johtuen. Junioriluokka oli tänä vuonna suunniteltu tuomarin ja luokkavastaavan toimesta siten, että lähes kaikki koirat suoriutuivat siitä melko mukavasti, mutta kärkikolmikkokin oli helppo löytää. Tehtävät mittasivat sopivasti nuorten koirien ominaisuuksia ja tarvittaessa koiria voitiin auttaa, jotta niille ei jäänyt epäonnistumisia suorituksista. Junnujen mestaruutta pääsi juhlimaan Henna omalla kasvatillaan, toiseksi sijoittui Mikko ja Maire ja kolmanneksi Riitta niin ikään oman kasvattinsa kera. Flattikisälliksi alokasluokasta suoriutuivat Johanna ja Migi.

Mestaruuden finaaliin tuomarit valitsivat neljä koirakkoa: Janne Järvisen ja Sanin (VOI1), Ville Suhosen ja Nemon (VOI2), Mika Virtasen ja Hessun (VOI2) sekä AVO1-tuloksen saaneen parivaljakon Heli Pitkäljärven ja Rinan. Sunnuntaiaamun ensimmäisessä osiossa finaalikoirakot suorittivat markkeerauksia maalla ja ohjauksia maalla sekä vedessä. Näiden tehtävien jälkeen tuomarit valitsivat jatkokon Villen ja Nemon sekä Jannen ja Sanin. Toisessa osiossa koirat suorittivat ensin vuorotellen ohjattua hakua

sekä kakkosmarkkeerauksen. Sen jälkeen koirien kestävyyttä sekä työntöä koeteltiin lähettämällä niitä toistuvasti vuorotellen jokiuoman yli vapaaseen hakuun. Sani oli tässä osuudessa Nemoa etevämpi ja valittiin koeosuuden parhaaksi. Flattimestariksi 2015 kruunattiin Ville Suhosen Nemo, sillä se oli koeosuuden toiseksi paras ja näyttelyosuuden paras. Kolmanneksi sijoittuivat Heli ja Rina. Onnittelut mitalikolmikolle hienoista saavutuksista!

Mestaruustapahtuman järjestäminen on iso ponnistus ja kyseisen viikonlopun aikana nelisenkymmentä henkilöä antoi talkoopanoksensa yhtenä tai useampana päivänä. Työtä tehdään tietysti pienellä porukalla jo pitkin vuotta, erityisesti ennen ja jälkeen mestaruusviikonlopun, mutta on tärkeää saada mukaan paljon toimitsijoita koepäivien ajaksi, jotta kaikki halukkaat pääsevät myös osallistumaan kokeeseen oman koiran kanssa. Suuri kiitos tapahtuman onnistumisesta kuuluu siis tuomareille sekä ihanille koe- ja näyttelytoimitsijoille, ylitoimitsijalle, koesihteerille ja keittiöhenkilökunnalle! Lisäksi haluan lähettää erityiskiitokset paikallisvahvistuksille eli Minna Aalto-Vainiolle ja Olli-Pekka Vainiolle sekä Ossi Kähärälle ja Mika Sarekivelle, joita ilman tapahtumaa ei olisi saatu järjestettyä. Kiitos ja kummarrus myös Särkijärville, jotka antoivat meille kaksi hienoa koepaikkaa omilta ranta-alueiltaan. Flattimestaruus 2016 ratkotaankin sitten Kanta-Hämeen seudulla, joten tarjotkaamme auttava kätemme myös heidän suuntaansa.

Syysterveisin,

Tarja

FLATTIMESTARI 2015

sku **Fowl Reed's Big Brother**

FI24427/09, s. 20.4.2009

i: FIN MVA NO MVA Toffedreams Summit

e: FIN MVA Artnemisflat Galadriel

kasv. Pia Kauppinen, Parola

om. Pia Kauppinen & Ville Suhonen, Parola, ohj. Ville Suhonen

Näyttelyosuus:

Erittäin tyylikäs, hieman kookas uros, jolla oikea purenta ja kivekset. Hyvä ylälinja. Hyvin kulmautunut edestä ja takaa. Hyvät liikkeet. Hieman kinnerahdas liikkeessä.

Koeosuus:

Haku: Itsenäisesti ja suhteellisen vauhdikkaasti työskentelevä koira, joka pyrkii voimakkaasti riistalle. Loppua kohden tehokkuus alkaa hieman kärsiä.

Ohjattavuus: Saadaan ohjattua melko mukavasti riistalle maaohjauksessa. Koira ohjautuu vesiohjauksessa melko mukavasti ja ohjaajan merkkien mukaisesti. Koira ei saa alueelta riistaa ylös, mutta ohjaus on erittäin hyvä.

Paikallistamiskyky: Noutaa 1-markkeerauksen suoraviivaisesti. Noutaa myös toisen 1-markkeerauksen suoraviivaisesti. Noutaa myös kolmannen 1-markkeerauksen suoraviivaisesti. Kaksoismarkkeerauksessa näkee molemmat heitot hyvin. Ensimmäisen noutaa melko suoraviivaisesti. Koiralla on jonkinlainen muistikuva myös toisen pudotuksen olemassa olosta. Käy ensiksi tarkastamassa jo haetun alueen, jonka jälkeen etenee oikealle alueelle ja saa riistan ylös.

Riistan käsittely: Hyvää eri osa-alueilla.

Muut ominaisuudet: Ääntelee ajoittain hyvin lievästi passipaikalla.

Yleisvaikutelma: Hyvin ohjattavissa oleva koira, joka selvittää myös markkeeraustehtävät. Ohjaustehtävästä ylös saamatta riista sekä lievä tehottomuus hakualueella vaikuttavat koiran palkintosijaan.

Finaali:

Hyvin ohjaajansa hallinnassa oleva koira, joka on melko mukavasti ohjattavissa ja suorittaa kokeen ensimmäisen osion kohtuullisen hyvin. Loppuosassa koiran suoritustaso alenee, markkeerauksissa joudutaan auttamaan, vaikeuksia saada koira etenemään hakuun ja koira äänтелеe lievästi passipaikalla.

pisteet 6 + 10 = 16 pistettä

TULOKSET FLATTIMESTARUUS 2015

1. Fowl Reed's Big Brother
2. Taka-Tapiolan Fiun Taru
3. Filurin Tarina

Näyttelyosuuden sijoittuneet:

1. Fowl Reed's Big Brother
2. FI MVA Sniffens Lumipallo
3. Toffedreams Pilgrim
4. FI EE MVA TVA Fowl Reed's Blackpool
5. Filurin Fink

Finaalin paras käyttökoira: Taka-Tapiolan Fiun Taru

Piccoliinan pytty: Taka-Tapiolan Fiun Taru

Roksun tuoppi: Filurin Tarina

Taavin tuoppi: Taka-Tapiolan Fiun Taru

Vilin Malja:

Pietun pysti: Biehkan Er-Hotti

2. skn FI KVA SE KVA **Taka-Tapiolan Fiun Taru**

FI27917/09, s. 2.4.2009

i: Batzi's Knock Out

e: Taka-Tapiolan Fiu

kasv. Tapio Takala, Mänttä

om. & ohj. Janne Järvinen, Vilppula

Näyttelyosuus:

Hieman kevytrakenteinen narttu, jolla hyvä purenta. Hieman lyhyt kaula ja suora olkavarsi. Hyvin kulmautunut takaa. Liikkuu ahtaasti takaa.

Koeosuus:

Haku: Hyvin hakutyöhönsä motivoitunut koira, joka löytää alueelta riisto- ja nopeaan tahtiin.

Ohjattavuus: Saadaan ohjattua hyvin maaohjaukselle. Vesiohjauksessa koira noudattaa melko mukavasti ohjaajan antamia merkkejä/signaaleja ja saadaan ohjattua riistalle.

Paikallistamiskyky: Nopea suoraviivainen suoritus ensimmäisessä 1-markkeerauksessa. Noutaa myös nopeasti toisen 1-markkeerauksen. Noutaa kolmannen 1-markkeerauksen. Kaksoismarkkeerauksessa näkee molemmat heitot. Noutaa ensimmäisen suoraviivaisesti, toiselle tarvitsee lievän ohjaajan tuen.

Riistan käsittely: Hyvää eri osa-alueilla.

Muut ominaisuudet: Rauhallinen, tarkkaavainen passipaikalla.

Yleisvaikutelma: erittäin hyvin kokeen tehtäviä suorittava koira. Lievä haparointi kaksoismarkkeerauksessa ei vaikuta koiran jättämään kokonaiskuvaan.

Finaali:

Mukavassa yhteistyössä ohjaajansa kanssa työskentelevä koira, joka on rauhallinen passipaikalla. Ohjaustehtävissä oli tänään toivomisen varaa, muutoin koira osoittaa hyvää riistaintoa ja työskentelyhalua.

pisteet 1 + 12 = 13 pistettä

Finaalin paras käyttökoira, Taavin tuoppi (finaalin paras hakukoira),

Piccoliinan pytty (finaalin vanhin koira)

3. skn **Filurin Tarina**

FI42531/12, s. 2.7.2012

i: Gunhills Jubilee Sensation

e: FI KVA Zebulons Windy Peg

kasv. Tiina Pikkuaho, Kiiminki

om. Kasvattaja & Heli Pitkäjärvi, Rintala, ohj. Heli Pitkäjärvi

Näyttelyosuus: Iloisesti esiintyvä narttu, jolla oikea purenta. Hieman suorat etukulmaukset, riittävät takakulmaukset. Hieman luisu lantio, liikkuu hyvin.

Koeosuus:

Haku: Koira aloittaa haun tehokkaasti, sitten seuraa hieman tehoton jakso, kunnes haku käynnistyy uudelleen ja siitä muodostuu varsin tehokas.

Ohjattavuus: Koira saadaan ohjattuna riistalle, joskin voisi olla hieman suoraviivaisempi.

Paikallistamiskyky: Maa: Havaitsee heitot ja noutaa ne. Vesi: Tuo toisen suoraan, toiselle joudutaan hieman auttamaan.

Riistan käsittely: Hyvät otteet ja luovutukset.

Muut ominaisuudet: Rauhallinen ammuttaessa.

Yleisvaikutelma: Hyvässä yhteistyössä ohjaajansa kanssa, jonka ainoa pieni miinus on vesimarkkeerauksen yhteydessä. Tämä ei vaikuta koiran palkintosijaan.

Finaali:

Koiralla on melko hyvä perushallinta, suorittaa kokeen pari ensimmäistä tehtävää mukavasti. Koiran ohjattavuus ei ole kuitenkaan riittävällä tasolla ja koira suorittaa vesiohjaustehtävän hyvin itsenäisesti.

pisteet 1 + 8 = 9 pistettä

Roksun tuoppi (finaalin nuorin koira)

JUNIORIMESTARI 2015

skn **Allikon Tulinen Lempi**
 FI20664/14, s. 17.2.2014
 i: FI JVA Blackpepon Gin Knock Out,
 e: FI JVA Flathounds Expect Fire
 kasv. Henna Mikkonen, Oulu
 om. & ohj. Henna Mikkonen, Oulu

Näyttelyosuus:

Oikean tyyppinen sopivan kokoinen narttu. Kaunis pää. Hyvä ylälinja ja kulmaukset. Liikkuu hyvin.

Koeosuus:

Haku: Noutaa hyvin riistaa, vaikka ehkä osittain juoksentelikin alueen ulkopuolella. Löytää 4/6.

Ohjattavuus: Hyvät suoraviivaiset ohjaukset sekä maalla että vedessä.

Paikallistamiskyky: Näkee heitot, noutaa vauhdilla ja suoraviivaisesti.

Riistan käsittely: Hyvät tasaiset otteet riistoista. Kauniit luovutukset.

Muut ominaisuudet: Tehokas työkoira.

Yleisvaikutelma: Vauhdikas työntoinen koira, joka selviytyy päivän tehtävistä hyvin.

pisteet 1+12= 13 pistettä
 Musta Varis (koeosuuden paras koira)

TULOKSET JUNIORIMESTARUUS 2015

1. Allikon Tulinen Lempi
2. Taka-Tapiolan Lila
3. Korven Akan Tuittu

Näyttelyosuuden sijoittuneet:

1. Taka-Tapiolan Lenni
2. Engsboda Best Guest From West
3. Korven Akan Tuittu
4. Sniffens Alppien Lumimies
5. O'flanagan Stracciatella

Musta Varis: Allikon Tulinen Lempi
 Viltin Malja: Taka-Tapiolan Lila
 Wilman Vaasi: Taka-Tapiolan Lenni

2. skn **Taka-Tapiolan Lila**

FI16343/14, s. 24.1.2014
 i: Filurin Flipflop
 e: FI KVA Taka-Tapiolan Kata
 kasv. Takala Tapio, Mänttä
 om. & ohj. Mikko Nääppä, Sääksmäki

Näyttelyosuus:

Oikean tyyppinen, sopivan kokoinen narttu. Hyvä ylälinja. Liikkuu vähän lyhyellä askeleella.

Koeosuus:

Haku: Pienien käynnistymisvaikeuksien jälkeen esittää mallikas-ta hakutyötä. Noutaa kaikkia riistalajeja löytäen 4/6.

Ohjattavuus: Hyvää sekä maalla että vedessä.

Paikallistamiskyky: Näkee kaikki heitot ja noutaa ne suoraviivaisesti.

Riistan käsittely: Hyvää läpi kokeen. Hieman hitaat ylösotot osalla riistoista. Palauttaa käteen.

Muut ominaisuudet: Rauhallinen ja tasapainoinen.

Yleisvaikutelma: Hyvässä yhteistyössä toimiva tasapainoinen koirakko, joka suorittaa päivän tehtävät helposti ja hyvässä yhteisymmärryksessä.

pisteet 1 + 10 = 11 pistettä
 Viltin malja (koeosuuden paras yhteistyö)

kuva (c) Raija Gärdling

3. skn **Korven Akan Tuittu**

FI22544/14, s. 1.3.2014
 i: Taka-Tapiolan Ekku
 e: Korven Akan Ilosanoma
 kasv. Riitta Koivisto, Jämsä
 om. & ohj. Riitta Koivisto, Jämsä

Näyttelyosuus:

Oikean tyyppinen, pienehkö narttu. Kaunis pää, hyvin kulmautunut. Liikkuu hyvin. Esiintyy hyvin.

Koeosuus:

Haku: Tekee erinomaista hakutyötä molemmilla hakupisteillä. Löytää 4/6.

Ohjattavuus: Vesialueella vaatii toisen lähetyksen, etenee kuitenkin suoraviivaisesti. Maa-alueella hyvä.

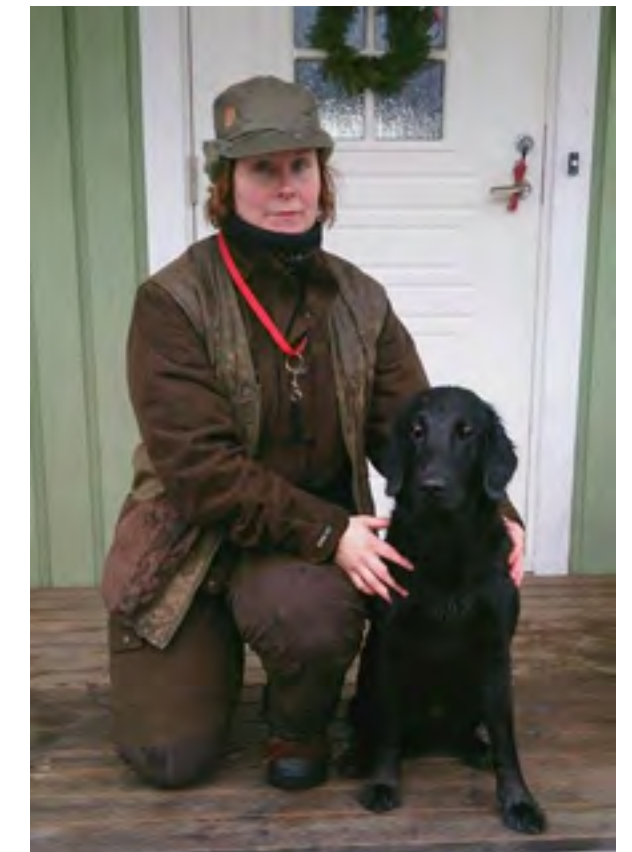
Paikallistamiskyky: Erinomainen. Suoraviivainen eteneminen riistalle. Palautus vesialueelta olisi voinut olla sujuvampi.

Riistan käsittely: Hyvä. Palauttaa kaikki käteen.

Muut ominaisuudet: Vauhdikas, hyvä riistanlöytäjä. Rauhallinen ja tarkkaavainen laukauksissa.

Yleisvaikutelma: Hyvin hallinnassa oleva erinomaista hakutyötä esittävä tehokas metsästyskoira.

pisteet 4 + 6 = 10 pistettä

KISÄLLI 2015

sku **Mingus Umra Fida**

FI27436/14, s. 17.4.2013

i: Flatgold's Breaking The Rules Riley

e: Hilaria Umra Fida

kasv. Anke Wolf, 96450 Coburg, Saksa

om. & ohj. Johanna Rotko & Tiina Pikkuaho, Lehmo

Näyttelyosuus:

Oikean tyyppinen kaunisnäköinen uros. Hyvä ylälinja. Voisi olla hieman paremmin kulmautunut takaa. Liikkuu hyvin.

Koeosuus:**Haku:** Kattaa aluetta hyvin. Hyvä vauhti ja into työssään. Tehokas haku.**Ohjattavuus:** Ohjautuu hyvin maalla ja vedessä.**Paikallistamiskyky:** Näkee kaikki heitot, selvittää ykkösmarkkeerauksen helposti. Kakkosmarkkeerauksessa seuraa tarkasti ja saa hyvät havainnot. Selvittää tehtävän vaivatta.**Riistan käsittely:** Pehmeä suu. Palauttaa hyvin ja luovuttaa halukkaasti.**Jäljestämiskyky:** Jäljestää vauhdikkaasti ja löytää kanin.**Muut ominaisuudet:** Seuraa hyvin tehtävien välissä.**Yleisvaikutelma:** Tasapainoinen koira, tekee mielellään töitä.

Hyvä riistainto. Ohjataan hillitysti. Selvittää kokeen tehtävät hyvällä tyylillä.

pisteet 1 + 12 + 2 = 15 pistettä

Koeosuuden paras koira, Iran malja (paras haku), ALO1

TULOKSET FLATTIKISÄLLI 2015

1. Mingus Umra Fida
2. Buumin Harmless Fool
3. FI MVA Peachdream's Give N'get

Näyttelyosuuden sijoittuneet:

1. FI EE MVA EE JMVA EEJV-14 Dantaran Daily Bonus
2. FI MVA Peachdream's Give N'get
3. Champerin Leevi
4. Buumin Harmless Fool
5. Flatkiss Glitter Girl

Kisällin koeosuuden paras: Mingus Umra Fida
Kisällin näyttelyn kaunein: Dantaran Daily Bonus

kuva (c) Tiina Rasi

2. sku **Buumin Harmless Fool**

FI46526/13, s. 26.7.2013

i: FI MVA FI JVA Eternal Fire Tsaikovsky

e: FI MVA Buumin Firefox)

kasv. Elo Mari & Tuononen Henna, Joensuu

om. & ohj. Tuononen Henna, Joensuu

Näyttelyosuus:

Oikean tyyppinen, sopivan kokoinen narttu. Hyvä ylälinja ja kulmaukset. Liikkuu hyvin.

Koeosuus:**Haku:** Hakee sopivalla vauhdilla, löytää riistaa hyvällä teholla. Pysähtelee haussa, tarvitsee uuden kehotuksen ja jatkaa sitten kuitenkin.**Ohjattavuus:** Selvittää tehtävät maalla ja vedessä. Ohjautuu hyvin kummallekin alueelle.**Paikallistamiskyky:** Näkee kaikki heitot. Hyvä muistikuva, suora- viivaiset, hyvät noudot.**Riistan käsittely:** Moitteetonta.**Jäljestämiskyky:** Maavainuisesti töitä tekevä, löytää ja palauttaa kanin.**Muut ominaisuudet:** Seuraa hyvin tehtävien välissä.**Yleisvaikutelma:** Tasapainoinen, hyvän työmotivaation omaava koira. Selviytyy kokeen tehtävistä hyvällä teholla.

pisteet 3 + 12 = 15 pistettä, ALO1

kuva (c) Tiina Rasi

3. sku **FI MVA Peachdream's Give N'get**

FI50251/12, s. 4.8.2012

i: Oakshoot's Always On Top

e: FI MVA O'flanagan Fria Fantasier

kasv. Anttonen Katja, Tampere

om. & ohj. Pilvi Inkinen, Vantaa

Näyttelyosuus:

Oikean tyyppinen. Sopivan kokoinen narttu. Kaunis pää. Kaunis ylälinja. Hyvät kulmaukset. Liikkuu kauniisti.

Koeosuus:**Haku:** Tekee vauhdikasta kattavaa hakua hyvällä innolla.**Ohjattavuus:** Selvittää tehtävän maalla, ei etene vedessä tarpeeksi ja tehtävä jää suorittamatta.**Paikallistamiskyky:** Selvittää 1-markkeerauksen maalla ja kakkosmarkkeerauksen vedessä erinomaisesti.**Riistan käsittely:** Kaikilta osin moitteetonta.**Jäljestämiskyky:** -**Muut ominaisuudet:** Seuraa hyvin tehtävien välissä.**Yleisvaikutelma:**

pisteet 5 + 9 = 14 pistettä, ALO2

kuva (c) Henna Mikkonen

FLATTIMESTARUUDEN KASVATAJAPALKINTO

Jalostustoimikunta lahjoitti rodun päätapahtumaan, Flattimestaruuteen, **palkinnon tapahtuman menestyksekkäimmälle kasvattajalle**. Päänäyttelyssä palkitaan kasvattajaryhmät, joten tässä haluttiin korostaa kasvattajan merkitystä myös koemenestyksen yhteydessä. Pistelaskussa tavoitteena oli huomioida, sekä se, miten kasvattaja on saanut kasvattejaan esille tapahtumaan, että niiden saavuttama koemenestys virallisessa kokeessa ja juniorimestaruudessa, sekä näyttelyosuudessa. Tasapiste-tilanteessa vaikuttaisi sijoitukset myös finaalissa ja kisällissä. Tarkoituksena on palkita kasvattaja, joka on onnistunut motivoimaan kasvat-tiansa omistajia kouluttamaan koiriaan ja osallistumaan kokeisiin ja samalla huomioida kasvatettujen koirien laatu. Palkinto jaettiin ensimmäisen kerran 2015 Flattimestaruudessa ja sen voitti Taka-Tapiolan kennel eli Tapio Takala. Lämpimät onnittelet hänelle palkinnon voittamisesta ja kasvat-tien menestyksestä kokeessa.

Toivomme, että tämä palkinto osaltaan innostaa kasvattajia osallistumaan tapahtumaan, sekä tekemään yhteistyötä kasvat-tien omistajien kanssa koirien eteenpäin viemiseksi ja esille tuomiseksi. Palkinto kiertää kymmenen vuotta, jonka jälkeen se luovutetaan eniten kiinnityksiä keränneelle kasvattajalle.

Tunnelmia Flattimestaruiden finaalista

kuvat (c) Markku Kastepohja

Teksti ja kuvat: Pia Kauppinen

Mestaruudesta toiseen ja kolmanteen...

Kun Flattikerho järjesti ensimmäisen Flattimestaruuden vuonna 1982 osallistuimme koko perhe tähän uuteen ja ihmeelliseen tapahtumaan.

Minä 11-vuotiaan silmin katselin toinen toistaan upeampia koiria. Suuri ja iloinen yllätys oli kun nuori uroksemme FI KVA & MVA V-84 **Taka-Tapiolan Roi** voitti näyttelyosuuden, tuomarina silloin Markku Santamäki. Lopullinen sijoitus oli kolmas Kenneth Kankkusen tuomaroidessa metsästysosuuden Sniffens Irandan voittaessa ensimmäisen mestaruuden. Isäni ohjaamana Roi menestyi hienosti saavuttaen Flattimestaruuden neljä kertaa, toinen se oli kahdesti ja kaksi kertaa kolmas. Kuusi kertaa Roi oli näyttelyosuuden kaunein. Kerran se kävi voittamassa Ruotsissa mestaruuden.

Vuosia kului ja Roin tyttären poika FI & S KVA, FI MVA, NM-98 **Porthos** "Taavi" kasvoi ja kehittyi (ja Ville siinä mukana), niin että tuli aika ilmoittaa se juniorimestaruuteen ja tämän jälkeen varsinaiseen Flattimestaruuteen. Taa-villa mestaruudessa oli onnistumisia ja epäonnistumisia: saldoksi jäi Juniorimestari II ja kaksi Flattimestaruutta mieheni Villen taitavissa ohjaksissa. Taavi oli meidän "once in the life" koira, joka menestyi hienosti kokeissa ja näyttelyissä, mutta parhaimmillaan se oli kotona ja metsällä, täydellinen kumppani.

Taavin poika, pikkuinen ritarimme **Gilliam's Gold d'Artagnan** "Tuure" osallistui juniorimestaruuteen kahdesti, ollen molemmilla kerroilla toinen. Flattimestaruuden se voitti Keuruulla vuonna 2003, nousten hienosti veljensä Rukan kanssa avoimesta luokasta finaaliin voittaen sen. Tuuren kanssa kisaaminen jäi melko vähäiseksi. Kilpailuinto laski ja metsästys vei Villeltä suuren osan aina vähäisemmäksi käynnyttä vapaa-aikaa. Sitteen muutaman vuoden tauon jälkeen Ville innostui taas enemmän treenauksesta ja kokeissa käymisestä. Viime vuonna oma kasvattimme **Fowl Reed's Big Brother** "Nemo" osallistui ensimmäiseen mestaruuteensa. Se pääsi finaaliin, mutta kirkkaimmat sijoitukset jäivät saamatta. Tänä vuonna se kuitenkin petراسi hienosti. Voittaen näyttelyosuuden, metsästyskoeosuudella se oli toinen; voittaen näin mukavalla piste-erolla Flattimestaruuden 2015.

Kaikki koiramme ovat osallistuneet joko juniorimestaruuteen, flattimestaruuteen tai molempiin. Olemme pitäneet sitä aina itsestään selvyyteenä, mestaruuteen osallistuminen vaan kuuluu meidän perheen flatille. Osa harrastusinnostosta on tullut verenperintönä koko perheellemme. Molemmat sisareni ovat harrastaneet flattiansa kanssa ja pääsivät Hannan siskoni mestaruuden finaaliinkin voittajaluokassa kisaamallaan koirallaan Viltin Almalla. Minulla ja veljelläni on takana yhdet taivutetut taiparit ja muutama alutulos. Oma osuuteni onkin ollut enemmän juosta näyttelykehässä ja huoltaa ja hoitaa koiria kotona. Nyt koirien esittäminen on siirtynyt ansiokkaasti tyttarellemme Nealle, joten kolmas sukupolvi flattirakkautta ja harrastamista on menossa hyvällä vauhdilla.

Olemme olleet perheeni kanssa järjestämässä useita mestaruuksia ja seuraava järjestettävä mestaruus on edessä Hämeenlinnan seudulla ensi vuonna. Toivomme, että saamme sinne hyvää flattihenkeä ja hienon tapahtuman aikaiseksi. Pyörät on laitettu pyörimään timanttisella järjestelyporukalla. Olen käynyt useissa mestaruuksissa: joko talkoolaisena, osallistumassa koiran kanssa tai katsojanakin. Siellä vallitsee aina oma

tunnelmansa kun flatti-ihmiset ympäri Suomea kokoontuvat kisaamaan. Ihmiset kannustavat toisiaan, onnittelevat onnistumisista ja tsemppaavat epäonnistumisesta. Flattimestaruus on sellainen ainutlaatuinen tapahtuma, johon soisin jokaisen flattiharrastajan osallistuvan tavalla tai toisella. Omasta mielestäni dual purpose -kisa, näyttely- ja koeosuuksineen, tekee mestaruudesta juuri sen oikean Suomen Flattimestaruuden. Pidetään kiinni siitä osallistumalla aktiivisesti mestaruuksiin.

Tässä toivotankin kaikki harrastajat lämpimästi tervetulleeksi elokuussa Hämeenlinnaan!

Pia

Teksti: Katja Villikka
Kuvat: Anu Mikkola

Flattien PM-mestaruus

Stange, Norja 16. - 17.10.2015

Flattien PM kilpailut on joka vuotinen tapahtuma, jossa kilpaillaan sekä joukkue- että yksilömestaruudet. Ensimmäisenä koepäivänä kilpailevat Ruotsin, Norjan, Tanskan ja Suomen neljän koirakon joukkueet ja toisena kilpailupäivänä käydään yksilömestaruus. Kilpailu järjestetään vuorotellen kussakin Pohjoismaassa ja tänä vuonna järjestelyvastuussa oli Norja. Järjestäjät saavat itse valita, millä virallisella koemuodolla mestaruudet ratkotaan. Tänäkin vuonna joukkuemestaruus pidettiin NOME-B kokeena, mutta yksilömestaruus tulitaisiin ratkomaan WT-kokeena.

Suomen joukkue valitaan edellisen kilpailukauden tulosten perusteella. Suomen joukkueen muodostivat Taka-Tapiolan Fiun Taru ja Janne Järvinen, Taka-Tapiolan Fiun Tuuli ja Tarja Tuhola, Metsäviran Kentuckian Snow ja Antti Tarkkala ja allekirjoittanut koirallaan Gilliam's Gold White Pigeon Game. Lisäksi mukanaamme matkusti Anu Mikkola, jonka oli tarkoitus osallistua nuoren koiransa kanssa sunnuntaina käytävään WT-kokeeseen.

Matkaan lähdimme jo torstaina. Kokoonnuimme Turun satamassa, josta astuimme laivaan. Koirat asettuivat hyt-

teihin ja me lähdimme tutustumaan laivan palveluihin. Rauhaisan merimatkan jälkeen olimme perjantaiamuna Tukholmassa, josta jatkoimme kahdella autolla Ruotsin läpi kohti Norjan rajaa. Perillä Stangessa olimme noin kello 15. Purimme tavarat viihtyisään mökkiin ja sen jälkeen suuntasimme pellolle tekemään viimeistelytreeniä.

Suomen joukkue: Antti Tarkkala & Metsäviran Kentuckian Snow, Katja Villikka & Gilliam's Gold White Pigeon Game, Janne Järvinen & Taka-Tapiolan Fiun Taru ja Tarja Tuhola & Taka-Tapiolan Fiun Tuuli.

Perjantai-iltana kaikki joukkueet kokoontuivat paikalliselle nuorisoseurantalolle illalliselle ja kilpailunumeroiden arvontaan. Oli erittäin hauskaa tavata muiden maiden edustajia, sillä monena vuonna joukkueissa on ollut samoja henkilöitä, joten olemme jo tulleet tutuiksi. Kilpailunumeroiden arvonnassa osallistujat arvottiin kahteen ryhmään. Arpa määräsi Antin ja Lumin sekä minut ja Vapun ryhmään yksi. Janne ja Sani sekä Tarja ja Missi arvottiin ryhmään kaksi. Kummassakin ryhmässä oli siis kahdeksan koiraa, kaksi kustakin maasta. Pian numeroiden arvonnin jälkeen lähdimme nukkumaan ja valmistautumaan seuraavan päivän koitoksiin.

Lauantaiamu valkeni vuoristoisessa maisemassa sumuisena. Koepäivä alkoi starttinumeroiden arvonnalla. Ryhmässä yksi Antin starttinumeroksi tuli 1. ja minun 6. Lauantaina kilpailtu NOME-B koe osoittautui varsin erilaiseksi kuin mihin me olemme täällä Suomessa totuneet. Koemaastona toimi polveileva sänkipelto, jonka halkaisi erittäin syvä ja jyrkkäreunainen joki. Joen vesi oli varsin matalalla, mutta jyrkät reunat asettivat joen ylitykselle huomattavan haasteen. Joen takana oli vihreä peltoalue. Koeasetelma muistutti kokonaisuudessaan enemmän dummilla käytyä A-koetta kuin suomalaista B-koetta.

Koe alkoi drivella, jossa ryhmästä yksi riviin sijoitettiin kaikki kahdeksan koiraa ja sen jälkeen seurasimme pudotuksia noin neljä viisi. Joen molemmin puolin oli asetettu neljä ampujaa ja heittäjää ja pudotuksia tuli jokaiselle ampujalle. Tämän jälkeen koetta suorittamaan jäi neljä koirakkoa ja loput neljä saivat kytkeä koiransa ja siirtyä taustalle yleisön läheisyyteen seuraamaan muiden suorituksia. Tuomarit osoittivat koirakoille riistan, jonka he halusivat ylös. Kun koira oli saanut kaksi noutoa (tai koirakolla oli ollut mahdollisuus kahteen noutoon) siirtyi koirakko taustalle odottamaan ja omaa vuoroaan odottavista koirista siirryttiin riviin starttinumeroiden osoittamassa järjestyksessä. Kun kaikki ryhmän yksi kahdeksan koiraa olivat saaneet halutut noudot drivesta, jatkettiin ohjauksia kolmesta eri kohdasta, mutta kuitenkin niin, että jokaiselle koiralle tuli ohjaus joen yli. Koirille tuli siis kolme noutoa kokeen ensimmäisestä osasta ja sen jälkeen sama kuvio toistettiin ryhmälle kaksi. B-kokeelle epätyypillisesti koirakoille tuli hyvin erilaisia noutoja riippuen suoritusvuorosta ja siitä, olivatko edelliset koirat saaneet omat dummynsa ylös. Ikään kuin eye-wipe, mutta norjalaisten B-koe sääntöjen mukaan eye-wipesta ei epäonnistunutta koiraa kuitenkaan suljeta kilpailusta pois. Ensimmäisen osion jälkeen Antilla ja Tarjalla oli kaksi onnistunutta noutoa ja yksi epäonnistunut. Jannella ja minulla kolme onnistunutta noutoa.

Tuomari Frank Hermanssen ilmoittaa koirakot, jotka jatkavat iltapäivän walk-uppiin. Kaikki neljä suomalaista olivat jatkossa.

Team Finland lähdössä kohti iltapäivän walk-uppia. Vasemmalta Tarja ja Missi, Janne ja Sani, Katja ja Vappu sekä Antti ja Lumi.

Toinen erä alkamassa

Walk-up. Rivissä Janne ja Sani sekä Tarja ja Missi

Lounastauon jälkeen tuomarit pudottivat kilpailusta kaksi koira, mutta kaikki suomalaiset olivat edelleen jatkossa. Iltapäivällä koe jatkui walk-uppina. Koemaastona toimi pitkä sänkipelto, jonka molemmilla reunoilla ampujat kulki-
vat. Riviin asetui aina neljä koira kerrallaan ja rivi käveli keskellä peltoa ja seurasivat pudotuksia. Jokaiselle koiralle otettiin kaksi noutoa, jonka jälkeen koiran sai kytkeä ja siirtyä rivin taakse yleisön joukkoon. Walk up osion jälkeen kaikilla suomalaisilla oli vaaditut kaksi noutoa. Tämän jälkeen tuomarit ilmoittivat, että koe on päätynyt ja voimme lähteä odottamaan palkintojen jakoa.

Tulokset julkistettiin illallisen yhteydessä noin kello 20. Joukkumestaruuden voitti jälleen kerran Ruotsi (3 x VOI1 ja yksi nolla tulos). Toiseksi tulivat tanskalaiset ja Norja ja Suomi tulivat jaetulle kolmannelle sijalle. Molemmilla mail-
la oli 1 x VOI1 ja 2 x VOI3 tulokset sekä yksi nolla tulos. Suomalaisista tuloksen saivat Janne ja Tarja (VOI3) sekä allekirjoittanut (VOI1). Juhlimme jonkin aikaa ja vaihdoin-
me kuulumisia muiden osallistujien kanssa. Vetäydyimme kuitenkin hyvissä ajoin mökkiimme lepäämään ja valmistautumaan vielä seuraavan päivän WT-kokeeseen.

Sunnuntaiamuun valkeni kylmänä ja kirkkaana. Siirryimme koepaikalle kello kahdeksan ilmoittauduimme koepaikalla. Jokaiselle annettiin kilpailunumero, jossa oli taulukko tulevia pisteitä varten. Tämä kilpailunumero annettaisiin viidellä rastilla tuomarille ja tuomari merkitsisi pisteet heti korttiin. Yhdelle rastille korttia ei tulisi antaa ja nuo pisteet saataisiin tietää vasta kokeen jälkeen. Muutenkin ennen koetta piti orientoitua norjalaiseen WT-kokeeseen. Rasteja tulisi siis olemaan kuusi ja finaalia ei siis ole ollenkaan. Lisäksi koe on kilpailu, jossa ei anneta laatu-
arvostelua lainkaan. Kokeesta tulisi siis hyväksytyt tai hylätyt suoritukset. Hyväksytyt suoritukset tarvitsee saavuttaa 60 % pisteistä, mutta yhtään nollattua rastia ei saa olla. Lisäksi koiria sijoitetaan paremmuus järjestykseen ainakin neljä, mutta jos osallistujia on paljon, voidaan sijoittaa enemmänkin.

Kilpailijat oli jo etukäteen jaettu kolme ryhmään. Jokaisessa ryhmässä oli koiria kaikista kilpailuluokista. Kaikki suomalaiset ja tanskalaiset olivat ryhmässä numero kolme. Suomalaisia oli mukana siis seitsemän eli neljän PM kokeessa oleva flatin lisäksi kokeeseen osallistuivat myös alokasluokassa Anu ja Paha sekä Antti ja Ice sekä voittajaluokassa allekirjoittanut kultaisella noutajallaan.

Ryhmä kolme aloitti rastilta numero kolme. Tehtävä suoritettiin polveilevassa kangasmetsämaastossa. Tehtävänä voittajaluokassa oli muistimarkkeeraus ja ohjaus sekä alokasluokassa pelkkä ykkösmarkkeeraus. Matkat olivat melko lyhyet, mutta matkalla pudotukselle koira hävisi näkyvistä, koska maasto oli epätasaista. Kaikki seitsemän suomalaista onnistuivat saamaa dummyt ylös ensimmäiseltä rastilta. Pisteitä oli 11-18, joten osa meistä onnistui tässä paremmin kuin toiset.

Katja odottamassa vuoroaan.

Lauantai-illan palkintojen jako

Ensimmäisen tehtävän jälkeen jatkoimme rastille numero yksi, jossa tehtävänä ykkösmarkkeeraus pitkään (noin metrin korkuista) heinään, matkaa noin 50 m (alokasluokassa tuki lyhyempi). Kuusi suomalaista koira sai dummyn ylös myös tältä rastilta. Kolmantena rastina meillä oli rasti numero kaksi, jossa voittajaluokan tehtävänä kakkos-
markkeeraus ja alokasluokassa ykkösmarkkeeraus huomattavasti lyhyemmällä matkalla. Voittajaluokassa tehtävä osoittautuikin varsin haastavaksi. Seurasimme tanskalaisen suorituksen ja nollia näytti tulevan. Tehtävässä ensimmäinen pudotus pellon reunaan ja toinen kummun taakse matkaa pudotuksille oli noin 80-100 m. Harmiksemme kolme suomalaista voittajaluokan koira nollasi tämän rastin.

Seuraavaksi siirryimme rastille numero kuusi. Tehtävänä voittajaluokassa oli ykkösmarkkeeraus pienen saaren taakse maalle, matkaa noin 50 m. Alokasluokassa tehtävä oli helppo ykkösmarkkeeraus keskelle lampea. Molemmat suomalaiset alokasluokan koirat saivat noudot helposti talteen. Voittajaluokan koirista kolme suoritti tehtävän varsin mukavasti ja yksi valitettavasti epäonnistui. Tältä rastilta emme saaneet pisteitä korttiimme.

Toiseksi viimeinen tehtävä oli rasti numero neljä. Siinä oli voittajaluokassa lyhyehkö seuraaminen, jonka aikana tuli laukaus oikealle. Jatkoimme seuraamista vielä jonkin matkaa ja sitten tuomari osoitti oikealle puolella alueen, jonne koira tuli ohjata. Matkalla pudotusalueelle oli pitkä heinää ja pusikkoinen alue, joiden läpi koira piti saada ylös rinteeseen. Matkaa pudotusalueelle oli noin 70 m. Kaikki viisi voittajaluokan suomalaista saivat dummyn talteen. Alokasluokassa tehtävänä oli ykkösmarkkeeraus ja molemmat suomalaiset onnistuivat tehtävässä.

Yksilömestaruuden sijoittuneet. 1. Ingela Karlsson & Coatfloats Mari-mekko, 2. Bjarne Holm & Waternuts High And Mighty, 3. Anna-Lena Wendt & Waternuts Caleigh ja 4. Katja Villikka & Gilliam's Gold White Pigeon Game.

Sijoittuneet suomalaiset koirat vasemmalta kkn Miklaus Ilonpilke VOI 6., skn Gilliam's Gold White Pigeon Game VOI 4. ja Sniffens Alppien Lumimies ALO 3.

Viimeinen rasti vielä ja edelleen kolme suomalaista koiraa oli hyväksytyssä suorituksessa kiinni. Siltä osin jännitystä riitti siis viimeiseen tehtävän asti, vaikka tiesimmekin jo tässä vaiheessa, että mestaruus tulisi menemään tällä kertaa Ruotsiin. Rastilla numero viisi tehtävänä pitkä ykkösmarkkeeraus pienen heinäisen alueen viereen matkaa noin reilu 100 m. Alokasluokassa toki matka pudotukselle oli huomattavasti lyhyempi. Kuusi suomalaista sai tästäkin dummin ylös ja sitten olikin tuuletusten aika. Kolme suomalaista tulisi saamaan hyväksytyin suorituksen!

Kun kaikki rastit olivat suoritettu, palautimme pistekorttimme järjestäjille ja lähdimme pakkaamaan tavaroitamme. Sen jälkeen kävimme lounaalla ja jäimme muiden kanssa odottelemaan palkintojen jakoa. Ensimmäiseksi jaettiin alokasluokan palkinnot, jossa Anu Mikkola ja Paha sijoittuivat kolmanneksi! Flattien yksilömestaruuden voitti tänä vuonna Ruotsin Ingela Karlsson ja Coatfloats Marimekko. Voittajaluokassa sijoitettiin kaikkiaan seitsemän koiraa. Suomalaisista koirista sijoittuivat kuudenneksi allekirjoittanut koirallaan Miklaus Ilonpilke ja neljänneksi allekirjoittanut koirallaan Gilliam's Gold White Pigeon Game.

Kokonaisuudessaan norjalaisesta WT-kokeesta täytyy todeta, että alokasluokassa tehtävät ovat pelkkiä ykkösmarkkeerauskissa. Seuraamista tai ohjattavuutta ei testattu lainkaan. Voittajaluokassa tehtävät olivat selkeitä, mutta matkat olivat paikoin erittäin pitkiä. Järjestäjät olivat hyödyntäneet maastossa

Ensi vuonna kilpailut käydään Tanskassa. Joukkueemme kiittää Suomen Sileäkarvaiset noutajat ry:tä saamastaan matkatuesta!

Koko joukkueen puolesta

Katja

Suomen joukkue
kuva (c) Anu Mikkola

Ruotsin joukkue
kuva (c) Anu Mikkola

Norjan joukkue
kuva (c) Anu Mikkola

TULOKSET

1. Ruotsin joukkue
2. Norjan joukkue
3. Suomen joukkue

Yksilökilpailu

1. Ingela Karlsson & Coatfloats Marimekko
2. Bjarne Holm & Waternuts High And Mighty
3. Anna-Lena Wendt & Waternuts Caleigh
4. Katja Villikka & Gilliam's Gold White Pigeon Game

Joululoa ja onnenhetkiä vuodelle 2016!

Kiitokset upeasta kuluneesta vuodesta kaikille kasvattieni omistajille, esittäjille ja muuten meitä auttaneille.

toivottaa **Kennel Heilurihännän**
Kirsi & Asko Nieminen
www.kennelheilurihannan.fi
kirsi@kennelheilurihannan.fi

Kuvassa C.I.B. Heilurihännän Ranger Peak

Hyvää Joulua ja Menestyksellistä Vuotta 2016!

Kiitos kasvateilleni menestyksestä niin näyttelyissä kuin muissa lajeissa.

Extra Kiitos.
Finnflats Charlie.
Coco ja Emil, Te onnistuitte Nou1.

Finnflats Inari "Ira" 2x Rop-pentu
Finnflats Isey "Oliver" 2x Usp-Pentu
Finnflats Idol "Ido" ROP-pentu.
Finnflats Illusia "Iita" PK2.
Onnittelut kaikille.

Kennel Finnflats, Tuula Ehrman

Fi Mva Flatham's He Dä Över Jena "Zara"
Zarahan valioitui 22.08-15 Seinäjoella.

Pentue suunnitteilla "Zaralle" Vuonna 2016!

Lisätiedot kotisivuilla
www.finnflats.com
tuulaehrman@gmail.com
Tuula 0400-699197.

design (c) Liisa Kurri

Teksti ja kuvat: Aino Sillanpää

Euro Challenge

Leeds, Englanti 31. - 02.08.2015

Euro Challenge -koe järjestettiin osana CLA (Country Landowners' Association) Game Fair – tapahtumaa Englannin Leedsissa 31.7. - 2.8. CLA Game Fair pidettiin Harewood Housen mailla. Kolmen päivän aikana tapahtumassa vieraili noin 131 250 kävijää.

Euro Challengessa on joukkuekilpailu ja yksilökoe. Joukkue koostuu kolmesta erituisesta koirakosta. Useimmissa joukkueissa oli kolmen eri noutajarodun edustajia, mutta Hollannin joukkueessa oli mukana myös pitkäkarvainen saksanseisoja. Flateista edustamaan pääsee edellisen vuoden WT-mestari. Joukkuekilpailuun oli ilmoittautunut yhdeksän joukkuetta ja yksilökokeessa starttasi 28 koirakkoa.

Suomen joukkueessa olivat Ibu Batmoors' Black Isle Chandler (Haamu) ja Maarit Nikkanen, knu Doubleuse Easter Rocket (Rocket) ja Minja Vitikka sekä sku Sniffens Lumipallo (Tuhti) ja Petri Matintalo.

Joukkuekilpailun koepaikka oli aidattu messujen metsästyskoira-alueelle. Maasto oli kaali- ja heinämaata höystettynä useilla aidoilla sekä risukasoilla. Alueelle mah-

tui myös pieni lampi. Yleisöä varten oli katettu katsomo. Päivän aikana suoritettiin joukkueittain viisi eri tehtävää. Tehtävät olivat pitkiä markkeerauksia ja ohjauksia, välissä walk uppia. Häiriöitä tuli paljon, koska koirat näkivät aina toistensa suoritukset. Pisteet tulivat lähes reaaliajassa näkyviin taululle ja kuuluttaja selosti koko ajan jokaisen koirakon suoritusta. Joukkuekilpailussa Suomi sijoittui kahdeksanneksi. Haamu oli päivän Top Dog saaden lähes täydet pisteet.

Lauantaina oli aikaa tutustua messuihin. Alue oli todella laaja: näytteilleasettajia oli yli 1000. Suuri osa liittyi metsästykseen, mutta myös mm. kalastukselle ja hevosille oli varattu oma alueensa. Näytöksiä on laidasta laitaa kuten koirankoulutusta, metsästyshaukkojen esittelyä, ketunmetsästystä, kenttäratsastusta. Lauantai-iltana Euro Challengeen osallistujille oli järjestetty grillausilta messu-alueella.

Sunnuntaina oli vuorossa yksilökilpailu. Koe alkoi kakkosmarkkeerauksella. Toinen rasti oli markkeeraus veteen, jota hakiessa koiran piti hypätä korkean aidan yli. Kolmas rasti oli "aluehaku": neljästä damista koiran piti tuoda kolme mahdollisimman itsenäisesti. Neljäs rasti oli ohjaus aidan yli, risukasojen välistä "kaniaitaukseen". Viides rasti oli ohjaus samaan suuntaan, johon vesimarkkeeraus oli tullut, mutta aidan ylityksen jälkeen koiran piti pysäyttää ja ohjata aidan suuntaisesti damille. Kaikki suomalaiset suorituivat yksilökisasta hyvillä pisteillä.

Vuonna 2016 Game Fair -tapahtumaa ei enää järjestetä ainakaan samassa muodossa, eikä Euro Challenge -kokeen jatkosta ole tietoa.

Teksti ja kuvat: Sirpa Saastamoinen

Kennel Harvahampaan

Milloin ja miten olet aloittanut kasvattamisen, miksi juuri flatti?

Olemme Sirpa ja Mikko Saastamoinen Hämeenlinnasta, aikaisemmin asuimme Joensuussa. Kasvatamme flatteja kennelnimellä Harvahampaan, Mikko virallisesti ja Sirpa apuuttönnä ja kasvattajan akkana (= suunnittelee ja toteuttaa).

Flatin ulkonäkö ja hurmaava luonne olivat se, miksi kumpikin tahoillamme valitsimme juuri flatin. Ensimmäiset flattit tulivat meille v. 1994, Sirpalle uros FI J & MVA Champerin Big Boss "Leevi" ja Mikolle narttu FI J & MVA Champerin Bisnes "Telma". Telma oli alunperin sijoitusnarttu ja se teki ensimmäisen pentueensa kasvattajan nimiin.

Meidän ensimmäinen pentueemme syntyi v. 2000, Telma sai seitsemän veljestä FI MVA & EE MVA Pikestar's Best-Sellerin kanssa. Kotiin jätimme tuosta pentueesta C.I.B FI MVA EE MVA LV MVA RU MVA BaltV-04 Harvahampaan Andy McCoy'n. Viimeistään Andyn myötä heräsi suunnaton kiinnostus nomea kohtaan ja metsästyksestä tuli myös rakas harrastus. Näyttelyissä ja jälkimetsässä olimme juoksennelleet jo ensimmäistenkin flattien kanssa. Alun alkaen Sirpa harrasti tai joskus jopa harrasteli Andyn kanssa nomen lisäksi myös tokoa ja mejää. Ohjaaja vaihtui jossain vaiheessa ja Mikko alkoi treenata Andyn kanssa ja se siirtyikin lopulta voittajaluokkaan. Andyn veli FI MVA Harvahampaan Al Bundy "Jus-

tus" eli yli 15-vuotiaaksi ja kuolinsyynä oli vanhuus.

Olemme tuoneet muutaman koiran muista Pohjoismaista, kolme narttua ja uroksen Ruotsista sekä yhden uroksen Tanskasta.

Toiveemme olivat suuret v. 2001, kun toimimme Ruotsista nartun C.I.B POHJ MVA FI MVA SE MVA(n) NO MVA LV MVA EE MVA BaltV-04 V-06-09 Comics Summer Dream, että siitä tulisi toinen kennelimme kantanarttu. Ikävä kyllä Lotta oli lonkkavikainen, joten toiveemme valuivat hiekkaan. Lotta astutettiin kuitenkin kertaalleen v. 2003 Andylla, jonka takana oli todella terve suku ja Lottakin oli pentueen ainoa lonkkavikainen. Tämän jälkeen Lotta steriloiitiin, koska sillä oli pitkittyneitä juoksuja ja koska taloudessa oli myös uroksia, niin näin oli helpompi. Lotta sai keskittyä olemaan kaunis ja käydä metsällä.

Lotan ja Andyn tytär FI MVA Harvahampaan Bright Star "Tyyne" astutettiin C.I.B NordCH SECH FICH NOCH Inkwells Final Guessilla, mutta sekä Lotan että Telman linja päättyi tuohon pentueeseen. Tässä pentueessa mainitsemisen arvoinen on FI KVA JK3 HK3 EK2 Harvahampaan Explorer, joka oli PK-flatti parina vuonna. Töro työskenteli nuorempana pelastuskoiraryhmässä ja nykyisin se toimii koulutettuna homekoirana omistajansa yrityksessä. Tyyne itse palkittiin SNJ:n päänäyttelyssä 2015 vanhimpana näyttelyyn osallistuneena koirana muutamaa päivää vaille 12-vuotiaana.

FI MVA Comics New Blue Sensation "Reetta" oli sitten se meidän varsinainen kantanarttumme, kun puhutaan kasvatuustyöstämme. Reetta itse ei ollut mikään "ihmeellinen" koira, karva oli lyhyttä eikä se ollut sellainen veret seisauttava ulkomuodoltaan (toisin kuin puoliskonsa Lotta), mutta sen rakenne oli kuitenkin hyvä ja se oli erinomainen periyttäjä. Reetta ei ollut mikään koekoira, taiparit kuitenkin suoritimme sen elämän parhaalla työllä. Käytännön metsällä se toimi vallan mainiosti.

Reetalla oli kolme pentuetta, ensimmäinen C.I.B FI MVA EE MVA RU MVA EEV-07 TK1 BH Flareway Hot Coffeen kanssa, josta ehdottomasti näkyvin on ollut C.I.B POHJ MVA FI MVA SE MVA(n) NO MVA PMJV-07 HeVW-14 Harvahampaan Do-Did-

Done "Maiju", jonka jätimme itsemme. Maiju oli mm. v. 2008 Flattien erikoisnäyttelyn BIS alle kaksivuotiaana.

Maijulla on ollut kolme todella hienoa pentuetta: SE(u)CH Söklustens Chevrolet Impala oli isänä ensimmäisessä pentueessa ja tämä pentue on yksi parhaimmista pentueistamme, jos ei jopa paras. FI MVA Harvahampaan Going Wild (erikoisnäyttelyn VSP v. 2010 vuoden vanhana), FI TVA FI VPVA Harvahampaan Go For Success, C.I.B FI MVA SE MVA(n) JV-10 HeW-14 Harvahampaan Go And Get It (Unolla on kaksi pentuetta, toinen Japanissa ja toinen Ruotsissa) ovat varmaan tunnetuimmat tästä pentueesta. Maksanuskea narttu FI MVA Harvahampaan Go-Went-Gone (Agility-flatti 2014) oli sijoitusnarttumme ja se sai pentueen Ch. Flat Garden's Arthur VII kanssa ja siitä voi mainita uroksen FI MVA Harvahampaan Just My Luck (Flatti-kisälli 2014 ja BIS 2 -käyttökoira SNJ:n päänäyttelyssä 2014, Nome-tulokas 2014).

Toinen Maijun sulhanen oli C.I.B C.I.E FI MVA EE MVA LV MVA BaltV-09 EEJV-08 Flat Power Casino Royale. Tästä pentueesta pitää mainita FI MVA SE MVA(n) Harvahampaan Icke SÅ Fort "Rane", joka juuri oli SNJ:n päänäyttelyn Best In Show tänä vuonna, onnea vielä kerran omistajatiinalle! Sekä maksanuskea narttu FI MVA Harvahampaan Ingen-Inget-Inga, joka meni sijoitukseen.

Kolmas Maijun pentue syntyi 2013 C.I.E FI MVA DE MVA SE MVA(n) PL MVA Starworkers Handsome As Hell kanssa, josta meille itselle jäi FI MVA Harvahampaan Keep The Faith ja sijoitukseen Harvahampaan Keep Your Style. Tanskaan meni uroksen omistajalle Harvahampaan Keep Alive, joka on menestynyt tosi hienosti sekä Tanskassa että Saksassa.

Toinen Reetan pentue oli oman Tanskan tuontimme FI MVA Starworkers

Keep The Spirit Alive "Juippi" kanssa ja siitä jätimme kotiin nartun C.I.B FI MVA LT MVA Harvahampaan Fool Or Clever "Åsa".

Åsalla on ollut kaksi pentuetta: ensimmäinen v. 2013 Multi Ch Flat Power Criminal Intent "Leo" kanssa, josta jätimme kotiin FI MVA JV-14 Harvahampaan Like A Hurricane "Akka". Venäjälle meni uros Harvahampaan Long Lasting Storm, joka on saavuttanut jo useamman valionarvon sekä Japaniin JKCH Harvahampaan Look Like A Typhoon.

Toinen Åsan pentue oli Altaflats Hurricane Warning kanssa, mutta pennut ovat vasta vuoden vanhoja, joten kovin suuria meriittejä ei vielä ole. Toki Harvahampaan Mr Tennessee "Lalli" on jo suorittanut taiparit hyväksytysti ja se oli myös erikoisnäyttelyn VSP-pentue.

Kolmas Reetan pentue oli SE MVA(n) Almanza Totally Toxic kanssa ja siitä menestyneimpiä ovat Harvahampaan Honky Tonk Woman näyttelyissä sekä Harvahampaan Hard Rock Hallelujah vepessä sekä nomessa.

Harvahampaan Hard Rock Halleluja

Kasvatusperiaatteesi? Millaisia asioita painotat yhdistelmiä miettiessäsi?

Yhdistimme nuo kaksi kysymystä. Tärkeimmät asiat ovat terveys, luonne, työskentelyominaisuudet, rakenne. Terveysasioita olemme joutuneet miettimään paljonkin yhdistelmiä miettiessämme ja tekemään omia taustatutkimuksia varsinkin Maijun ja sen jälkeläisten astutusten yhteydessä. Maijun isällä oli epilepsia (todettiin pentujen synnyttyä) ja näillä tutkimuksilla olemme pystyneet välttämään (ainakin toistaiseksi) tuon sairauden periytymisen.

Väritestaukset ovat myös tätä päivää ja meidän narttumme ovat saaneet perimässä keltaisen geenin, niin näitä joudutaan myös pätkäilemään ja jättämään moni hieno uros tämän takia käyttämättä.

Vaikka omilla nartuillamme ei välttämättä ole aina ollut nomesta koetuloksia, niin kuitenkin tiedämme niiden taipumukset ja työskentelyominaisuudet, koska kaikki koiramme pääsevät käytännön metsälle ja siellä niitä ominaisuuksia tarvitaan. Yleensä valitsemme uroksia joilla on tuloksia myös kokeista, koska aina ei ole mahdollista nähdä uroksia työskentelemässä. Ulkomuodollisesti valitsemme myös uroksia, joilla ei ole samoja virheitä kuin nartuilla ja monesti näissä olemme onnistuneetkin. Myös luonteissa pyrimme tasoittamaan vaakaa, vilk-

kaalle Maijulle pyrittiin katselemaan rauhallisempaa urosta ja taas Äsalle kävi vilkkaampikin, koska se itse on todella rauhallinen. Sukutaulut ovat myös tärkeä osa ajatustyötä yhdistelmiä miettiessä. Mielestämme

on niin kummallista, että niinkin pieni rotu kuin meillä on, niin joillakin on varaa antaa urostaan aivan liian monille nartuille. Jos kasvattaja ei ole ymmärtänyt asiaa, niin uroksen omistajan pitäisi ymmärtää. Meillä Suomessa onneksi kasvattajat ovat tässä asiassa valveutuneempia kuin monessa muussa maassa, vaikka kyllähän tämä joidenkin urosten liikakäyttö näkyy myös meillä jossain vaiheessa.

Pyrimme pitämään sukusiitosprosentit suht alhaisina ja katsomme tarkkaan, mitä koiria on prosentteja nostamassa.

Mitkä ovat mielestäsi flatin heikoudet ja vahvuudet?

Flattien koko on puhuttanut jo pitkään, suuria koiria on melko paljon sekä uroksissa ja myös nartuissakin. Onneksi raskaita koiria ei ole kovin paljon. Omissa kasvateissamme on muutama tosi runsasturkinen yksilö, jotka eivät kuitenkaan silti ole raskaita turkkinsa sisällä. Myöskin suorat etuosat ovat puute, hyvän etuosan omaavaa koiraa on vaikea löytää.

Flattien päät ovat onneksi edelleen rodulle ominaisia. Mielestämme flattien luonteet ovat parantuneet, teräviä koiria on vähemmän. Myös ääntely on vähentynyt.

Flattikisälli 2014 - Harvahampaan Just My Luck

Flattien erikoisnäyttely 2015
BIS1 Jälkeläisluokka - Harvahampaan Do-Did-Done "Maiju"

Mitä mieltä olet rodun jakautumisesta näyttely- ja käyttökoiriin?

Henkilökohtaisesti olemme dual purposen kannajia. Hyvä rakenne tukee tervettä liikuntaa vaikeissakin metsästysmaastoissa ja hyvärakenteinen koira yleensä pärjää myös näyttelyissä. Ikävä kyllä nykyisin on vallalla, että kun halutaan menestyä metsästyskokeissa, niin tehdään yhdistelmiä ulkomuodon kustannuksella. Ja näyttelyistä kiinnostuneet kasvattajat taas vähät piittaavat koetuloksia omaavista koirista. Toivotaan, ettei meille käy samoin kuin labbiksille tai kultsuille.

Tavoitteesi kasvattajana?

Haluamme kasvattaa hyväluonteisia, hyvät työskentelyominaisuudet omaavia ja mahdollisimman terveitä koiria, joille jokaiselle löydämme oman, rakastavan kodin, jossa niiden kanssa harrastetaan.

Mikä on parasta ja ikävintä kasvattamisessa?

Parasta on se, kun näet pitkästä aikaa jonkun kasvatin ja se on aidosti iloinen jälleennäkemisestä. Ja kun omistajat soittavat, että miten he ovat onnistuneet jossakin asiassa koiran kanssa, oli se sitten joku ihan arkinen asia, koe- tai näyttelymenestys. Kasvateistamme on useita koiria pelkästään metsästyskäytössä, ne eivät käy kokeissa eivätkä näyttelyissä ja näiden koirien työstä kuullut kertomukset ovat myös mieltälämmittäviä.

Ehdottomasti ikävintä on, kun joku koira sairastuu tai kun joku joudutaan lopettamaan sairauden tai tapaturman vuoksi. Meille on tänä vuonna tullut monta suruviestiä, kun koiria on jouduttu lopettamaan ja meidän ensimmäiset syöpätapauksetkin ovat nyt nähneet päivänvalon. Pitkälle päästiin siinä suhteessa.

Millaisena näet rotujärjestön roolin kasvatuksessa?

Rotujärjestö on tärkeä kanava uusille flatin omistajille samoin kuin aloitteleville kasvattajille. Rotujärjestö neuvoo, ohjaa ja tiedottaa ja nämä asiat ovat tärkeitä silloin, kun mietitään ensimmäisiä pentueita.

Olemme kasvattaneet jo 15 vuotta, joten rotujärjestö ei näytele enää niin suurta osaa kuin alkuun, koska taustatyö tehdään hyvin pitkälti itse. Yhteyksiä Suomen ja eri maiden kasvattajiin ja koiran omistajiin on jo niin laajalti, että tietoa saa, kun kysyy. Itse teemme jokaisesta yhdistelmästä jalostuskyselyn, koska siten saamme pentueemme pentuvälitykseen ja se on tärkeä kanava löytää pennuille koteja.

Kiitos kaikille kasvattiemme omistajille, jotka ovat aktiivisia koirien kanssa! Ilman heitä tulokset olisivat vähäisempiä.

Teksti: Wies E. Boermans
Käännös: Riitta Heinonen

Kennel Brightmoor, Alankomaat

members.ziggo.nl/brightmoor

Miten ja milloin aloitit kasvattamisen? Miksi juuri sileäkarvainen noutaja?

Olin 16-vuotias, kun ensimmäisen kerran tapasin sileäkarvaisen noutajan. Rakastuin rotuun saman tien ja siitä lähtien tiesin, että jos joskus saan oman koiran, se on sileäkarvainen noutaja. Ihastuin rodun kauniiseen ulkoonäköön, mutta myös sen iloinen energisyys ja elämänilo saivat minut koukkuun, jossa tulen aina pysymään.

Vuonna 1988 ollessani 21-vuotias sain ensimmäisen sileäkarvaisen noutajani. Siitä lähtien en ole ollut päiväkään ilman flattia. Morry (CH Morry van de Vijf Lijsterbessen) opetti minulle elinaikanaan enemmän koirista, kuin minä olisin sille voinut opettaa. Se oli sielunkumppanini ja lempeän ja sosiaalisen luonteensa ansiosta oikea rodun lähettiläs. Eräs ystäväni, jolla oli kultainen noutaja, tutustutti minut kokeiden ja näyttelyiden maailmaan. Morry läpäisi metsästystestinsä, tuli muotovalioksi ja oli kahden pentueen isä. Sen jälkeen minulla on ollut Morrbyn poika ja toinen urosflatti tunnetusta Swallowsflight-kennelistä sekä tuontiuross Englannista, CH Steeplehouse Crackerjack. Tiesin kuitenkin, että jonnakin päivänä haluan itse kasvattaa pentueen.

Vasta vuonna 2002 toin Englannista ensimmäisen narttuni Tinan (CH Rainesgift Mid Summer Dream), joka oli pienen kennelini kantanarttu. Kasvatustyössä halusin nähdä, oliko mahdollista säilyttää ja toivottavasti parantaa vanhempien laatua, ja se olikin mielestäni todellinen haaste. Oli myös hauskaa tutkia sukutauluja ja yrittää miettiä, miten kumpikin koira täydentäisi toinen toistaan.

Mitkä ovat kasvatusperiaatteesi ja tavoitteesi kasvattajana?

Kasvatusperiaatteenani on kasvattaa tyypillisiä flatteja, jotka ovat omistajansa ja perheensä parhaita kumppaneita, noudattamalla rotumääritelmää. Siinä sanotaan, että flatin tulee olla luonteeltaan optimistinen ja ystävällinen sekä helppo kouluttaa (miellyttämisenhalu), koska sitä voidaan käyttää metsästyskoirana. Siksi sillä tulee olla halu tehdä töitä ja treenata, ja sen tulee olla tervepäinen kaikissa elämän olosuhteissa.

Mitkä ovat sinulle tärkeimpiä asioita suunnitellessasi yhdistelmää?

Valinta luonteen perusteella on mielestäni hyvin tärkeää. Ennen kaikkea koiralla tulee olla ystävällinen luonne ihmisiä ja toisia koiria kohtaan. Jos koira on tervepäinen, se pystyy kestämaan ongelmatilanteita elämässään ja sillä on taito ratkaista ongelmia tulematta pelokkaaksi, aggressiiviseksi tai araksi, se voi elää onnellista elämää. Uimahalu ja noutointo, hyvä nenä ja terve järki mahdollistavat sen, että siitä voi tulla hyvä metsästyskoira.

Totta kai myös terveys on hyvin tärkeä. Haluamme, että koiramme voivat elää onnellisen, terveen ja pitkän elämän ilman ongelmia. Sukutaulujen tuntemus ja tietysti myös käytettävissä olevat terveystulokset ovat suureksi avuksi, mutta aina on olemassa hyvän ja huonon onnen tekijä. Joskus luonto järjestää asiat haluamallaan tavalla. Meidän on hyväksyttävä se, että rotu kärsii eniten syövästä. Voimme yrittää kasvattaa koiria, jotka tulevat pitkäikäisemmistä linjoista, pyrkivämme välttämään tiettyjä aggressiivisia, perinnöllisiä syövän muotoja, mutta sen välttäminen täysin ei ikävä kyllä ole (vielä) mahdollista.

Tyypillinen, rodunomainen ulkonäkö erottaa flatin muista roduista, ja erityisesti pää on rodussa hyvin tärkeä. Sileäkarvaisen noutajan tulisi olla jalo koira, mutta ei liian hintelä ja voimakas, mutta ei liian vahva. Tätä kuvataan hyvin rotumääritelmässä: jalo olematta hontelo, voimakas olematta kömpelö. Hyvän rakenteen ansiosta koira on terve ja sopiva siihen työhön, johon se on tarkoitettu. Oikeasta rakenteesta tuleva liike on taloudellista ja vaivatonta ja antaa koiralle riittävästi kestävyttä, jotta se jaksaa työskennellä koko päivän metsällä.

Mitkä ovat sileäkarvaisen noutajan vahvuudet ja heikkoudet?

Flattiä kutsutaan noutajamaailman Peter Paniksi – se kehittyy hyvin hitaasti, mikä vaatii runsaasti kärsivällisyyttä koulutuksessa. Toisaalta se on koira, joka pysyy aina nuorena, ja kun kerran olet saanut flattitartunnan, toinen flatti seuraa melko usein pian perästä.

Mitä mieltä olet rodun jakautumisesta näyttely- ja metsästyskoiiriin?

Mielestäni rodun jakautuminen on katastrofi... Se ei ehkä ole vielä tapahtunut flatileille, mutta voimme nähdä sen labradoreissa ja kultaisissa. Surullis-

ta kyllä metsästys- ja näyttelyihmiset syyttelevät toisiaan siitä, että he eivät kasvateta oikeaa "tyyppiä". Flateissa onneksi suurin osa kasvattajista tekee edelleen kumpaakin; he käyttävät koiriaan sekä metsällä että näyttelyissä.

Mielestäni, jos kasvatetaan vain yksi ominaisuus mielessään ja tekee valintaa vain työskentely- tai ulkonäköominaisuuksien perusteella, kasvatustyö noudattaa vain toista puolta rotumääritelmästä kummassakin tapauksessa. Ystävällinen ja sosiaalinen luonne ja miellyttämisenhalu, joita rotumääri-

telmässä vaaditaan, ovat välttämättömiä metsästyskoiran koulutuksessa. Silloinkin, jos ei metsästä tai treenaa koiransa kanssa, haluaa kuitenkin iloisen, miellyttämisenhaluisen koiran, joka toimii aktiivisessa perheessä ja kaikenlaisissa harrastuksissa, joita haluat koirasi kanssa harrastaa.

Kasvattajat, jotka tekevät valintaa vain näyttelymenestyksen perusteella, menettävät luonteen perusteella tehtävän valinnan tai pitävät sitä vähemmän tärkeänä. Jos koira pystyy työskentelemään metsällä tai kokeissa (hyvä nenä, laukauksenkestävä, rakastaa vettä, noutaa innokkaasti), on sosiaalinen, helposti koulutettava ja luonteeltaan vakaa, sillä on miellyttävä luonne myös muihin tarkoituksiin. Ulkomuodollisesti saattaa esiintyä liioittelua; kulmausten pitäisi olla kohtuulliset, ylikulmautunut takaosa saattaa antaa vaikutelman siitä, että koira liikkuu loistokkaasti, mutta todellisuudessa se on energiahävikkiä, koska tasapaino etuosaan nähden ei ole oikea. Turkin ei tulisi olla liioiteltu, koska se ei kuivu hyvin ja tekee koiran uimisen raskaaksi. Liika trimmaaminen ei ole hyväksi, koska kaulan ja korvien hapsuilla on tarkoituksensa ja ne suojaavat koiraa maastossa. Ylisuurat koirat taas häviävät kestävydessä.

CH Brightmoor Irish Mist, photo (c) Ria van Middelaar

Kolikolla on myös toinen puoli. Jos kasvatetaan vain työskentelyominaisuuksia, aiheutetaan silloinkin luonteeseen epätasapaino. Koirat valitaan nopeuden ja korostuneen työskentelykeskeisyyden perusteella, jolloin ne eivät enää ole rentoja perheenjäseniä ja jolloin vaarana on myös se, että ne eivät pysty tasapainoiseen normaaliin elämään, koska niillä on pakonomainen halu työskennellä eikä niitä kiinnosta ympäristössään mikään muu. Usein niistä saattaa tulla myös enemmän yhden ihmisen koiria. Ulkonäkö tulee toisarvoiseksi, kun siihen ei enää kiinnitetä huomiota, vaan jalostetaan yksinomaan työskentelyominaisuuksia. Meidän tulisi muistaa, että koko rotumääritelmä perustuu työskentelytarkoitukseen. Jokaisella kohdalla on merkitys. Esimerkiksi silmäluomen tulisi olla tiiviisti silmän suojana, jotta silmään ei keräytyisi likaa. Kohtuulliset kulmaukset antavat riittävästi tilaa pitkille lihaksille, ja rintakehän tulisi olla tarpeeksi syvä ja leveä, jotta sydämelle, keuhkoille ja muille tärkeille elimille olisi runsaasti tilaa. Päänmyötäiset korvat suojaavat vedeltä ja tuulelta. Turkki suojaa koiraa luonnonvoimilta ja niin edelleen. Näin luonteen perusteella tehtävän valinnan lisäksi myös valinta rakenteeseen perustuen on yhtä tärkeää.

Itse asiassa rotumääritelmä on resepti, jonka avulla jalostetaan rakenteellisesti toimivia koiria. Toimivalla tarkoitetaan tervettä, ja terverakenteinen koira on kaunis katsella. Rotukohtaiset piirteet tekevät sitten eron muihin noutajiin.

Millaisena näet rotujärjestöjen roolin kasvatuksessa?

Rotujärjestöillä on suuri merkitys, sillä ne pitävät silmällä terveysasioita ja yrittävät pysytellä uusimpien testien ja kehityksen tasalla. Toivoisin, että sileäkarvaisten

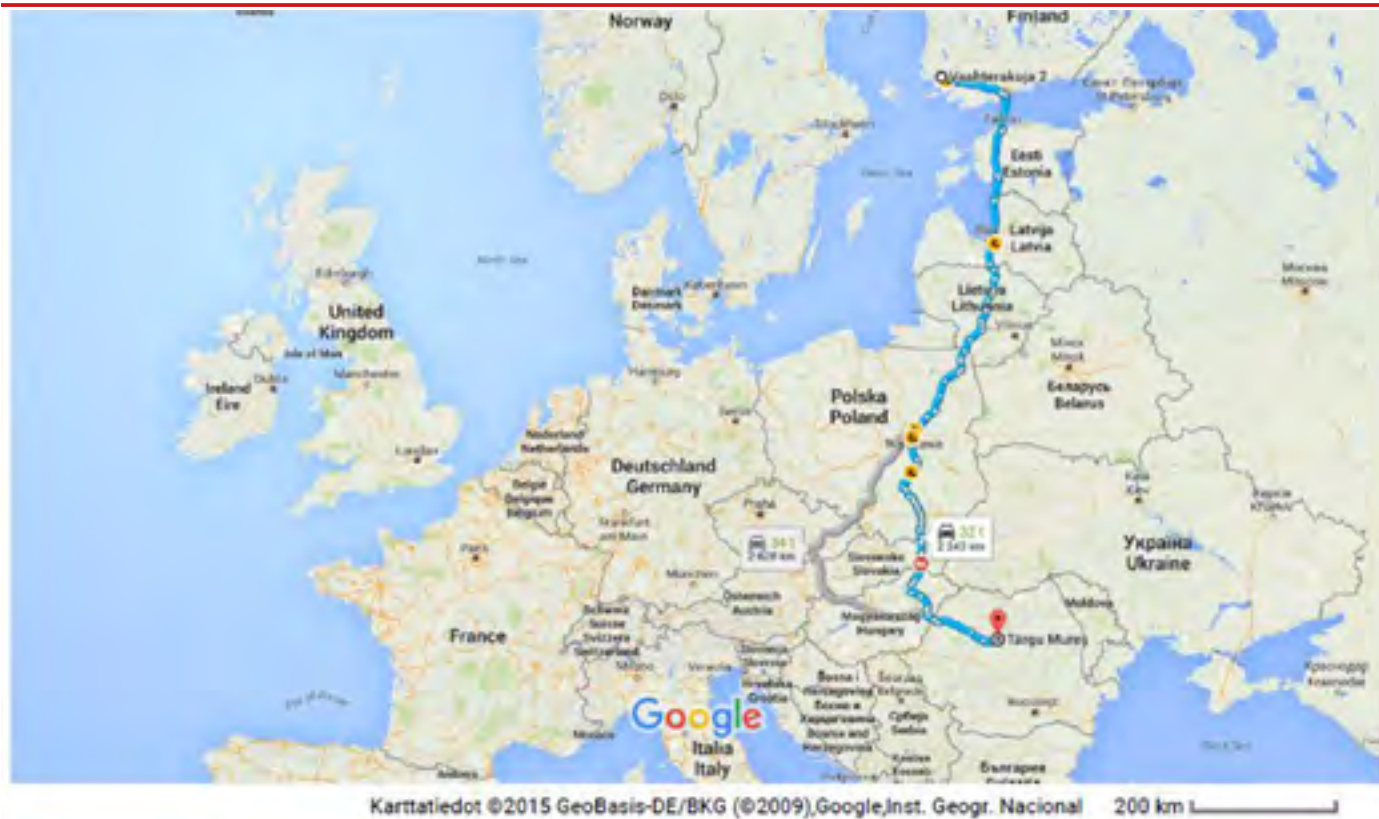
noutajien rotujärjestöt kaikkialla maailmassa tekisivät enemmän yhteistyötä vaihtaen tietoa keskenään. Toivon, että rotujärjestöt työskentelisivät kovasti pitääkseen sileäkarvaisen noutajan "dual purpose" -metsästyskoirana. Metsästyskokeiden ja -testien sekä näyttelyiden välillä tulisi vallita hyvä tasapaino. On myös tärkeää kouluttaa ulkomuototuomareita niin, että rotu arvostellaan metsästyskoirana ilman tyyppillisten rotupiirteiden liioittelua. Toisaalta metsästyskokeista ja testeistä ei pitäisi tehdä kokoelmaa

sirkustemppeja. Loppujen lopuksi tarkoituksena on vain testata, pystyykö koira tekemään sitä, mitä siltä vaaditaan metsästyspäivän aikana, ei enempää eikä vähempää. Jos näistä kokeista tulee aina vain vaikeampia, ihmiset alkavat myös kasvatata koiria, jotka erkanevat koko ajan kauemmas rotumääritelmään kirjastusta luonteesta.

Haluaisin kiittää Suomen Sileäkarvaiset Noutajat ry:tä siitä, että annoitte minulle kunnian vastata näihin kysymyksiin. Tätä nykyä minulla on kolme flattiä: Ch Brightmoor Irish Mist, Misty, Ch Brightmoor Break of Dawn, Susie ja Ch Brightmoor Too Much Information, Denzel sekä borderterrieri Jack Frost of the Spring Cottage, Oskaa. Toivon rotujärjestön jäsenille paljon rakkautta ja iloa flattiensa kanssa. Kun ne vievät paikan sydämeistä, ne eivät koskaan sieltä häviä.

Wies Boermans,
Brightmoor - flatcoated retrievers

Teksti ja kuvat: Marjatta Eivola

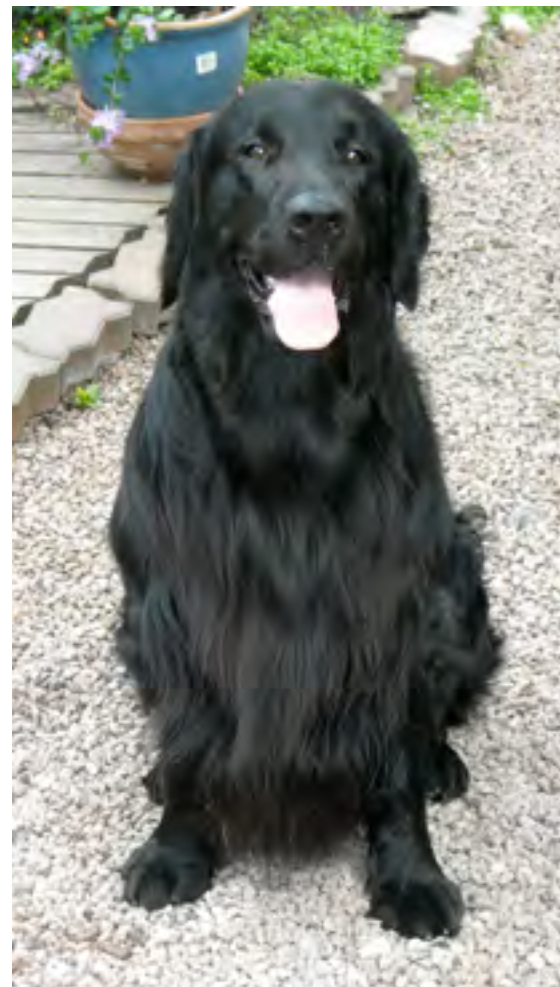
Näyttelyreissu Dracula Showhun

Targu Mures, Romania, syksy 2015

Olen Riku (Mei Dan Prosit) ja minulta pyydettiin juttua tekemästämme Romanian matkasta! Meidän Marjatta-mami on siis innostunut noista näyttelymatkoista. Minä en niinkään ole, mutta onhan reissulle aina kiva lähteä mukaan. Matkalla kun aina saadaan paljon huomiota ja hyviä erikoisherkuja.

Tammikuussa 2015 oltiin Sloveniassa Luca (Mei Dan Lokakuu), Saku (Mei Dan Voltti), mami ja minä (Mei Dan Prosit). Luca on oikein huippu mies näissä näyttelyissä, Sloveniassakin hän keräsi kehuja kehästä kuin kehästä. Lucasta tuli tuolla matkalla sekä Slovenian muotovalio, Slovenian veteraanivalio että Slovenian veteraanivoittaja 2015. Sakusta ja minusta leivottiin Slovenian muotovaliot ja Sakusta vielä Slovenian voittaja 2015. Arvasin, että kun tuo Slovenian matka oli niin kiva ja Ljublijana oli mamin mielestä ihana vanha kaupunki, niin lisää matkaa pukkaa!

Viime syksynä kuuleman mukaan oli juttua Dracula Showsta ja nyt tänä syksynä matkamme suuntaa siis Romaniaan. Tälle matkalle Luca ei lähde mukaan, sillä hän jäi eläkkeelle näistä näyttelyhomista kesällä, kun hän täytti 11-vuotta! Olihan se hyvä, että mami päätti, että Luca jää kotiin tai siis Mellilään Hannelen ja Kajin luokse hoitoon, kun on tuo Lennu-pentukin muuttanut meille, niin he jäävät kaksistaan hoitoon ja me Sakun kanssa lähdemme mamin seuraksi reissuun.

Toimia ennen matkalle lähtöä

Matka on varattu matkanjärjestäjältä, näyttelyilmoitukset lähteneet, passit kunnossa, rokotukset voimassa eli raivoja penikkatauti, parvo, tarttuva maksatulehdus ja kennelyskä. Sitten vaan pakkaamaan, olemmehan viikon reissussa, niin sinne tarvitaan paljon kaiken näköistä kamaa mukaan, kuten häkit patjoineen näyttelypaikalle, näyttelyteltta, lakanat meitä koiria varten hotellin sänkyyn (jos sattumalta tulee hypähtyä hotellin sänkyyn, niin ei tule sanomista, kun on omat lakanat sängyn päällä) ja paljon muuta eli vaatteita, herkuja, ruokaa, ruoka- ja vesikuppeja, patjat bussin häkkeihin jne. Vettä on myös mukana, sillä mamin mielestä emme saa juoda noilla matkoilla kuin pullovetä, ettei mene maha sekaisin.

Matka alkaa

Lähdimme reissuun keskiviikkoamuna klo kolme, kun Jaana, Jari ja heidän englannin kääpiöterrierit (lystikkäitä tyyppejä) tulivat hakemaan meitä. Häkit autoon ja meidät Sakun kanssa laitettiin häkkeihin! Muutkin tavarat kyytiin ja matka alkoi. Massu täynnä ruokaa ja olihan vielä aamuyö, joten hyvin siinä tuli matkan aikana nukuttua. Seuraava pysähdys oli sitten Helsingissä, Tallinkin satamassa. Satamassa tavattiin sitten Varma (Mei Dan Rumbledethumps), Hanna-Kaisa ja heidän havannapojat. Siinä oli sitten meidän jengi kasassa ja loppuihin porukoihin tutustuimme matkan aikana.

Tavarat kannettiin satamassa odotaviin busseihin, me Sakun kanssa vähän ulkoilutimme mamia ja sitten siirryimme bussiin meille varattuihin häkkeihin jatkamaan unia. Bussit ja meidät niiden mukana ajettiin laivaan, henkilökuntamme meni kävellen laivaan ja sitten matka alkoi.

Hyvin se laivamatka taas meni, nukkuessa. Tallinnan satamassa sitten hypäsivät nuo meidän tarjoilijat kyytiin ja matka kohti Romaniaa alkoi!! Ensimmäinen

pysähdys oli jo heti Tallinnan ulkopuolella, siellä käytiin pissalenkillä ja henkilökunta haki itselleen evästä matkaa varten huoltoasemalta. Muuten matka meni joutuisasti, pysähdys 3-4 tunnin välein ja silloin aina päästiin vähän jaloittelemaan ja

ja yö Romaniaan Targu Muresiin asti. Perjantaina aamupäivällä olimme siis kohteessa ja lähdimme ensimmäiseksi lenkkeilemään ja kaupungin hajuja haistelemaan. Sen jälkeen päästiin Sakun kanssa hotellihuoneeseen lepäilemään ja mami lähti kavereiden kanssa kaupunkia kiertelemään ja herkuja ostamaan!

Pääsimme mekin Sakun kanssa tutustumaan kaupunkiin. Hieno kaupunki tuo Targu Mures ("Discover Romania" facebook-sivulla on video ko. kaupungista, kannattaa käydä katsomassa), vanhoja rakennuksia ja paljon puistoja, joissa oli paljon

Torstaina aamulla jatkettiin matkaa ja sitten huristeltiin koko päivä

mielenkiintoista ihmeteltävää ja tutkittavaa. Tuo perjantai oli sellainen voimien keräys- ja lepäilypäivä!

Näyttelypäivät alkoivat

Lauantaina lähdimme aamulla klo seitsemän näyttelypaikalle. Tavarat rahdattiin näyttelyalueelle, teltta pystyyn ja meidän häkit sinne auringolta suojaan. Ei tosin ollut mikään kuuma päivä, aurinkoinen, mutta melko viileä. Täällä oli hyvät järjestelyt näyttelyissä, kuusi näyttelyä kahden päivän aikana ja meillä oli jokaisessa näyttelyssä kehä 10 eli tuomarit vaihtoivat päivän aikana kehiä ja me näyttelyn tärkeimmät osallistajat esiinnyimme koko ajan samassa kehässä.

Klo 10 alkoi ensimmäinen kehä, Saku sai kunnian aloittaa kilpailijansa kanssa valioluokassa, no Saku voitti (tietty, se kun on meidän perheen "prinsessa" eli näyttelyeläin) ja minä esiinnyin käyttöluokassa tuloksetkaasti. (Täällä käyttöluokan koirat esiintyvät viimeisenä! En tiedä miksi, mutta kuulinkin, että täällä "rumat" koirat esiintyvät käyttöluokassa, ja Pah sanon minä!) Saku oli tässä näyttelyssä ROP ja RYP1. Eikö mitä, uusi kierros alkoi klo 12, nyt minä aloitin ja Saku oli käyttöluokassa. Näin päivä jatkui ja klo 16 alkoi vielä kierros. Mami kävi tuossa meidän kehien välissä juoksemassa myös sprinkkukehässä, siinähän juoksee. Illan BIS-kehät alkoivat isossa teltassa klo 18, Saku ei onneksi enää

illan BIS-kehässä pärjännyt, muuten sitä ei olisi kestänyt loppumatkalla.

Oli pitkä päivä näyttelyssä, mutta onneksi saatiin Sakun kanssa molemmat kerättyä tarvittavat kolme sertiä mieheen ja meistä tuli Romanian muotovalioita. Nyt voi mamikin hengähtää ja ei ole pakko enää huomenna juosta yhdessäkään kehässä, mikäli ei tahdota. Tiedoksi, Minä en ole innostunut!!!

Sunnuntaina aamulla taas näyttelypaikalle ja klo yhdeksän alkoivat taas uudet kehät ja kujeet! Sunnuntaina Saku onnistui taas tietysti hienosti, minä en joutunut enää juoksemaan kaikkia näyttelyjä, sillä mami osaa jo lukea minua ja näkee hyvin, että nyt alkaa pikku hiljaa riittämään! Illta alkoi jo hämärtyä, kun saatiin kaikki näyttelyt hoidettua pois ja Saku kävi taas juoksemassa isossa teltassa iltakilpailuja ja oli ryhmäkehässä neljän parhaan joukossa, mutta tuolla kun vain kaksi palkitaan, niin siinä Saku jäi kolmannelle tai neljännelle sijalle. Sakulle tuli toinenkin takaisku tälle päivälle, sillä Varna-narttu voitti päivän toisessa näyttelyssä ROP/VSP-kisassa Sakun ja Varmasta tuli ROP! Sakua potutti!!

Sunnuntai-iltana jo pimmeni, kun saatiin kaikki kehät valmiiksi ja aloimme pakkautua bussiin ja valmistautua kotimatkalle. Mami, Jaana ja Hannakaisa kävivät vielä juoksujalkaa lähikaupassa tuhmaamassa viimeiset paikalliset valuutat matkaeväisiin. Saatiin mekin vähän sitten herkkuja palkaksi.

Kotimatalle

Kotimatka bussissa alkoi ja se yö bussissa meni muuten rauhassa, mutta tuo henkilökuntaosasto alkoi kohotella maljoja hyvin onnistuneen matkan kunniaksi! Siinä tyhjjeni jokuunen skumppapullo valioitumisten, cacibien, ROP-ien, RYP-ien ja BIS-ien johdosta. Onneksi eivät ne sentään ihan kokonaan riehaantuneet, vaan toistensa onnitelujen ja maljojen kohottelujen jälkeen bussin väki rauhoitui. Meillä oli siis tässä bussi numero ykkösessä aika hieno ja onnistunut matka, tuli paljon onnistumisia.

No se yö meni bussissa ja maanantaina iltapäivällä oltiin Puolan hotellissa. Olikin kiva hotelli tai siis ympäristö ja täällä sitten päästiin Sakun kanssa jokeen uimaan. Näin saimme huuhtottua matkan näyttelypölyt turkeistamme. Hotellissa sitten iltatoimien yhteydessä mami vielä laittoi meille Bayvantic-liuokset (täitä, kirppuja ja muita loisia vastaan) niskaan ja antoi taas ne pahanmakuiset Drontal-tabut, onneksi ruuan joukkoon sekoitettuna. Saatiin nämä lääkkeet vasta Puolan hotellissa siksi, että jos alkaa yököttää, niin ollaan hotellissa eikä bussissa.

Tiistaina aamupimeällä pakkaututtiin taas busseihin ja aloitettiin matka kohti Tallinnaa. Ajoimme kovaa kyytiä, että ehdimme vielä klo 19.30 laivaan. Ehdimme kuin ehdimmekin siihen laivaan ja Helsingissä oltiin klo 21.30. Satamassa sitten halailtiin, kiiteltiin seurasta ja toivoteltiin hyvää kotimatkaa kaikille. Jari siellä jo odottelikin meitä, hypättiin kyytiin ja päästiin turvallisesti kotipihalle asti!

Kyllä matkailu avartaa, mutta aina on niin kiva päästä kotiin ja omaan sänkyyn! Oli myös kiva nähdä taas Lennu-poikaa ja Luca-kaveria, kun hekin tulivat hoidosta kotiin ja normaali elämänmeno taas jatkui.

Seuraava matka sitten suuntautuikin kohti Huittista ja sorsajahtia, mutta siitä reissusta kerron sitten myöhemmin! Mutta sen voin sanoa, että näitä jahtijuttuja minulle lisää ja antaa tuon Sakun hoidella nuo näyttelyjutut! Lopuksi voin vielä sanoa, että oli kuitenkin kaiken kaikkiaan hauska, joskin raskas reissu. Mami oli taas meihin niin tyytyväinen ja kehuja tuli paljon! Eli mielestäni (ja maminkin mielestä) olen aika hieno mies, käyttöön ja näyttöön!

Terveisin:

C.I.B. C.I.E. FI MVA, FI JVA, EE MVA, LT MVA, LV MVA, RU MVA, SI MVA, RO MVA, BY MVA, BY GR MVA

Mei Dan Prosit, Riku

Koiran kanssa ulkomaille näyttelyyn...

- * Ilmoittaudu näyttelyyn ajoissa - ajat voivat olla erilaisia kuin Suomessa
- * Varaa lauttapaikat hyvissä ajoin, jo esim. näyttelyilmon kanssa samanaikaisesti.
- * Tarkista mitkä ovat ko. laivan määräykset koiran oleskeluun laivalla, saako olla laivassa mukana vai matkustaako koira autossa (riippuu laivamatkan pituudesta)
- * Majoitus kannattaa varata myös ajoissa. Yleensä hotelleihin saa ottaa koiran lisämaksusta. On hyvä ilmoittaa koiran mukana olo jo majoitusvarauksen yhteydessä
- * Koira tarvitsee ulkomaan reissuja varten oman passin
- * Tarkista ko. maan rokotusmääräykset - nämä saattavat poiketa suomalaisista
- * Järjestä matolääkityksen (ekinokokkoosi) antaminen ja tarkista siihen liittyvät määräykset, jotta pääsette takaisin Suomeen
- * Koiran ruokailu ja juominen reissun aikana - eväät mukaan, kohdemaasta ei välttämättä ole saatavilla koiralle tuttuja ruokia. Maasta riippuen, joskus myös omat vedet on hyvä olla mukana.
- * Näyttelypaikoilla voi olla omia toimintatapoja, näyttelysäännöissä voi olla maa kohtaisia eroja
- * Valioarvoon liittyvät paperityöt ja maksut voi yleensä hoitaa näyttelyn toimistossa - jouduttaa valioarvon vahvistamista
- * Reissulla voi sattua kaikenlaista yllättävää - huumoria mukaan reissuun :)
- * Helppo tapa lähteä näyttelyreissulle, on lähteä bussimatkalle. Matkan järjestäjä on hoitanut valmiiksi matkat, majoitukset, kyydit näyttelypaikalla jne.

Matkailu avartaa - reissuista saa kivoja kokemuksia ja uusia ystäviä, vaikka niitä tuloksia ei välttämättä aika tuliaisina kotiin olekaan. Rohkeasti reissuihin mukaan :)

Näyttelykalenteri

Pvm	Paikkakunta	Näyttely	Viim.ilm.pvä
9.1.2016	Kajaani	KV	4.12.2015
10.1.2016	Helsinki	EPN	15.12.2015
17.1.2016	Turku	KV	14.12.2015
17.1.2016	Lahti	EPN	18.12.2015
23.1.2016	Raahe	RN	31.12.2015
13.2.2016	Lahti	EPN	14.1.2016
20.2.2016	Tornio	RN	24.1.2016
5.3.2016	Joensuu	RN	15.2.2016
5.3.2016	Kouvola	EPN	5.2.2016
19.3.2016	Jämijärvi	RN	15.2.2016
27.3.2016	Lappeenranta	KV	29.2.2016
13.3.2016	Jyväskylä	EPN	11.2.2016

Ulkomaisia koiranäyttelyitä

Pvm	Maa	Paikkakunta	Näyttely	Viim. ilm.pvä
9. - 10.1.2016	Viro	Tarto	KR	22.12.2015
16. - 17.1.2016	Viro	Vaimastvere	RN	6.1.2016
16. - 17.1.2016	Latvia	Daugavpils	KR	26.12.2015
30. - 31.1.2016	Viro	Narva	KR	5.1.2016
30. - 31.1.2016	Liettua	Kaunas	KV	1.1.2016
6. - 7.2.2016	Viro	Tallinna	RN, KV	15.1.2016
20. - 21.2.2016	Latvia	Valmiera	KR	
5. - 6.3.2016	Viro	Tallinna	KR	15.2.2016
5. - 6.3.2016	Liettua	Vilna	KV, Winner	25.1.2016
19. - 20.3.2016	Latvia	Riika	KV, Winner	2.2.2016
17.4.2016	Viro	Tallinna	KV, Tallinn Winner	

				Lisätietoja
23. - 26.6.2016	Venäjä	Moskova	World Dog Show	http://www.wds16.ru/en
26. - 28.8.2016	Belgia	Bryssel	European Dog Show	http://www.europeandogshow2016.com/

Ulkomaisista näyttelyistä lisätietoja:

Viro	http://kennelliit.ee/
Latvia	http://www.dogs.lv
Liettua	http://www.kinologija.lt/
Venäjä	http://www.rkf.org.ru/
Ruotsi	http://www.skk.se/
Ruotsi	http://www.ssrk.se/
Norja	http://web2.nkk.no/
Tanska	http://www.dkk.dk/

KV = Kansainvälinen näyttely
KR = Kaikkien rotujen näyttely
RN = Ryhmänäyttely
EPN = Epävirallinen pentunäyttely

Suomen näyttelykalenteri ja lisätietoja näyttelyistä Kennelliiton nettisivuilta

www.kennelliitto.fi - Koiraharrastukset - Koiranäyttelyt

Ulkomaiset valioarvot näyttelyistä

Valioituakseen ulkomailla Suomen muotovalio tarvitsee pääsääntöisesti yhden sertin. Tämä ei kuitenkaan päde kaikissa maissa ja eri maissa voi olla myös valioarvoihin liittyviä käyttökoevaatimuksia, joten on aina hyvä tarkistaa ko. maan valioarvosäännöt.

Joissakin maissa, esim. Baltiassa, jaetaan myös juniorisertit parhaille erinomaisella palkituilla juniorikoirille. Esim. Virossa kolmella juniorisertillä saa Juniori muotovalion tittelin.

Joissakin maissa on ns. näyttelyvalion arvo, joka ei vaadi käyttötulosta sekä valioarvo joka edellyttää käyttötuloksen. Näin on noutajilla mm. Ruotsissa.

Vastaavasti kuten Suomessa, kun valioarvoon vaadittavat tulokset on saavutettu, valioarvo haetaan ko. maan kennelliitolta. Kun valioarvosta on saatu vahvistus (usein diplomi tms.) se toimitetaan Suomen Kennelliittoon, joka päivittää uuden tittelin OmaKoira -tietokantaan. Huomioitavaa tässä on se, että joissakin maissa saattaa olla omia paikallisia titteleitä, jotka eivät ole virallisia ja joita ei vahvisteta Suomessa.

Maakohtaisista valioarvojen edellytyksistä löytyy taulukko esim. nettisivustolta www.rotukoirat.fi/valioitumistaulukko/

Valioarvoja

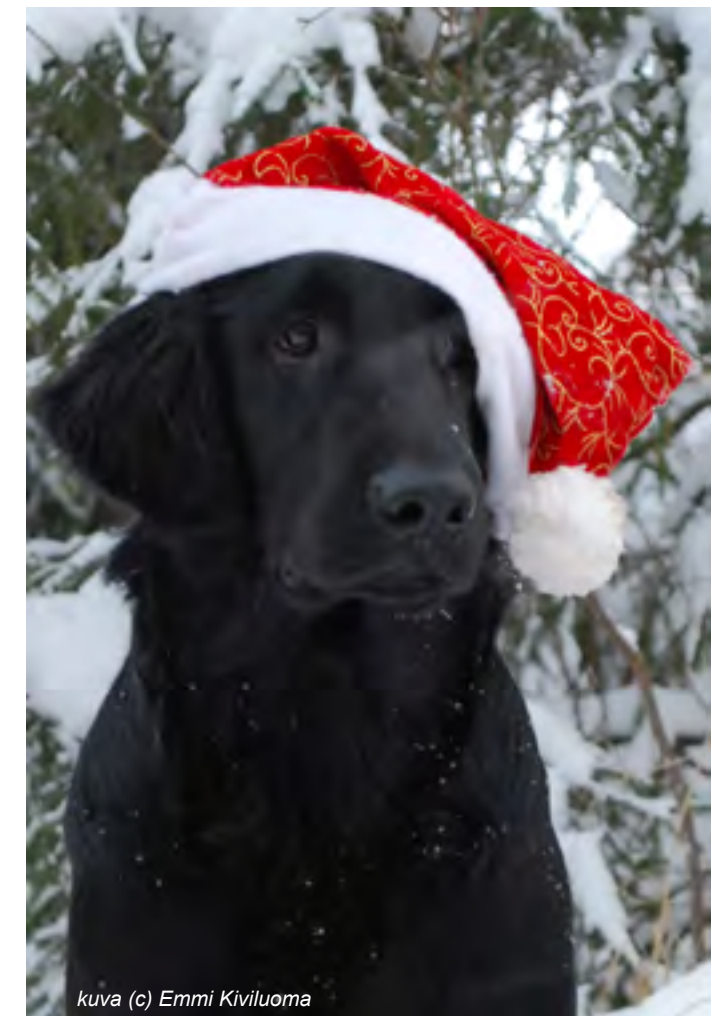
FI MVA Saadakse Suomen muotovalion arvon, koiran tulee saada vähintään kolme sertifikaattia näyttelystä Suomessa kolmelta eri tuomarilta. Vähintään yksi sertifikaateista on saatava yli 24 kk:n iässä. Noutajilla tulee olla lisäksi taipumuskoe suoritettuna hyväksytysti.

C.I.B (Kansainvälinen muotovalio): Saadakse kansainvälisen muotovalion arvon, suomen muotovaliolla on oltava vähintään kaksi CACIBia kahdesta eri maasta, kahdelta eri tuomarilta. Ensimmäisen ja viimeisen CACIBin välillä on oltava vähintään yksi vuosi ja yksi päivä.

C.I.E (Kansainvälinen näyttelyvalio): Saadakse kansainvälisen näyttelyvalioarvon, koiran tulee saada vähintään neljä CACIBia kolmesta eri maasta, kolmelta eri tuomarilta. Ensimmäisen ja viimeisen CACIBin välillä on oltava vähintään yksi vuosi ja yksi päivä. Tämä valioarvo ei edellytä käyttötulosta (taipumuskoe).

POHJ MVA Saadakse Pohjoismaiden muotovalion arvon, koiran on oltava kolmen eri pohjoismaan valio (Suomi, Ruotsi, Norja, Islanti tai Tanska).

BALT MVA Saadakse Baltian maiden muotovalion arvon, koiran on saavutettava Eestin, Latvian ja Liettuan muotovalion arvo

kuva (c) Emmi Kiviluoma

Teksti: Pipa Pärssinen

Flattien luonnekysely

Flattikerho toteutti vuonna 2014 netissä luonnekyselyn, johon tuli yhteensä 486 vastausta (narttuja 246, uroksia 240). Suurin osa vastauksista koski aikuisia koiria eli yli vuoden vanhoja. Veteraanikoiria mukana oli 64 ja edesmenneitä 37. Suurin osa koirista joko asui lapsiperheissä tai muutoin oli tottunut lapsiin.

Luonteenkuvauksissa flatteja kuvattiin yleisimmin ystävällisiksi, iloisiksi, avoimiksi ja innokkaiksi. Negatiivisemmista luonteen kuvauksista yleisin oli varautunut (18). Sanallisissa kommentteissa flatin kerrottiin myös olevan mm. erittäin toimintakykyinen, kuuma, periksiantamaton työssään, seurallinen ja empaattinen. Rotumääritelmän mukaan flatti on iloinen ja eloisa koira sekä itsevarma ja ystävällinen – kyselyn perusteella flattit suurimmaksi osaksi ovat tällaisia. Svartbergin (2006) mukaan flatti on leikkisä, sosiaalinen ja utelias koira. C-BARQ:n perusteella flattia voidaan pitää sekä ihmisiin että koiriin pääosin positiivisesti suhtautuvana, melko hyvin koulutettavana, erilaisiin asioihin reippaasti suhtautuvana ja ihmiseen kiintyneenä koirana.

Yksinolo

Yksin kotona ollessaan flattit yleisimmin nukkuvat tai lepäsivät (n. 60% vastaajista kuvasi koiraansa näin). Ne saattoivat myös kanniskella tavaroita, äänellä satunnaisesti tai leikkiä. Pieni osa koirista avasi ovia, varasteli/rikkoi tavaroita tai söi saatavilla olevaa ruokaa. Muutamalla koiralla oli sanallisten vastausten perusteella havaittavissa yksinolo-ongelmia tai eroahdistusta.

Sosiaalinen käyttäytyminen koiria kohtaan

Flattien suhtautuminen eri sukupuolta oleviin koiriin oli useimmiten ystävällistä ja ne halusivat leikkiä toisten koirien kanssa. Osa koirista oli mahtailevia tai välinpitämättömiä. 14 koiraa suhtautui toisiin koiriin pelokkaasti ja kahdeksan vihaisesti. Samaa sukupuolta kohtaan suurin osa koirista edelleen oli ystävällisiä ja halusi leikkiä. Verrattuna eri sukupuolta oleviin koiriin huomattavasti useampi koira oli mahtaileva. Vihaisesti ja pelokkaasti suhtautuvia koiria oli molempia hieman enemmän ja muutama koira saattoi purra toista koiraa. Sanallisissa arvioissa kerrottiin flattien mm. mielitelevän, yrittävän joskus astua toista koiraa, olevan hieman varauksellisia tai suhtautuminen saattoi riippua toisen koiran koosta. Pääasiassa kuitenkin flattien suhtautuminen toisiin koiriin oli rodunomaisen avointa ja myönteistä.

Pentuja kohtaan suurin osa flateista oli ystävällisiä (n. 70%). Pentuja kohtaan käyttäytymisessä oli paljon erilaisia vaihtoehtoja, mikä ei ole yllättävää. Osa koirista oli välinpitämättömiä, osa innokkaita leikkimään pentujen kanssa, osa halusi astua pentua tai väisti pentua, osa käyttäytyi mahtailevasti, aggressiivisesti tai alisti pentua.

Sosiaalinen käyttäytyminen ihmisiä kohtaan

Vieraita ihmisiä kohtaan suurin osa flateista oli ystävällisiä ja avoimia. Mielistely oli myös yleistä (esim. nuoleminen ja hyppiminen). Flateista löytyi myös jonkin verran varautuneita koiria (esim. tietyssä tilanteessa tai tietynlaisia ihmisiä kohtaan). Vihaisesti suhtautuvia oli kaksi.

Suhtautuminen lapsiin oli samantyyppistä eli ystävällistä ja avointa. Osa koirista oli hieman varovaisia, ehkä tottumattomuuttaan tai lapsen kokoon liittyen. Hieman suurempi osa koirista oli varautuneita lasten kanssa, samoin löytyi hieman pelokkuutta ja aggressiivisuutta.

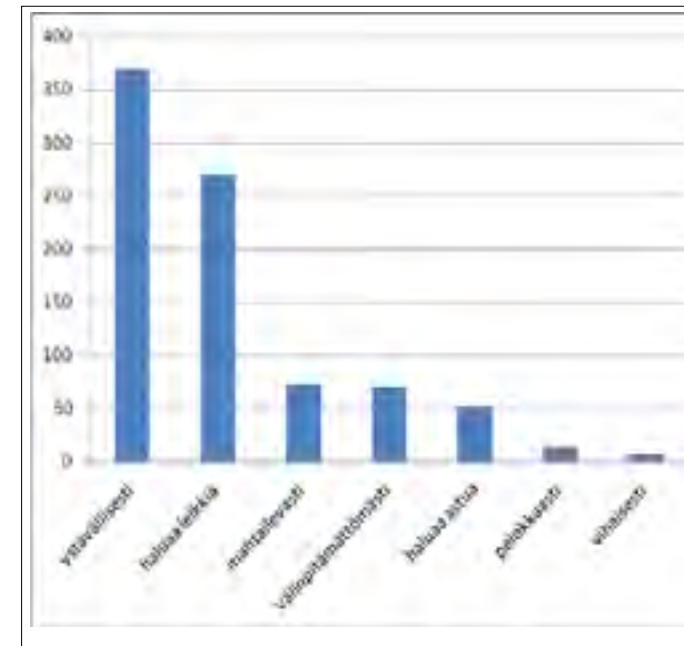
Käytöshäiriöt

Käytöshäiriöiden kohdalla yleisin ongelma oli omistajan kokemaa hyperaktiivisuutta. Samoin osa koirista äänteli liikaa jotain ruumiinosaa. Tämä tosin saattaa liittyä esim. atopiaan, kutinaan tai kipuihin. Yleisesti ottaen käytöshäiriöitä ei ollut kovin paljon ja joillakin koirilla oli useampia häiriöitä.

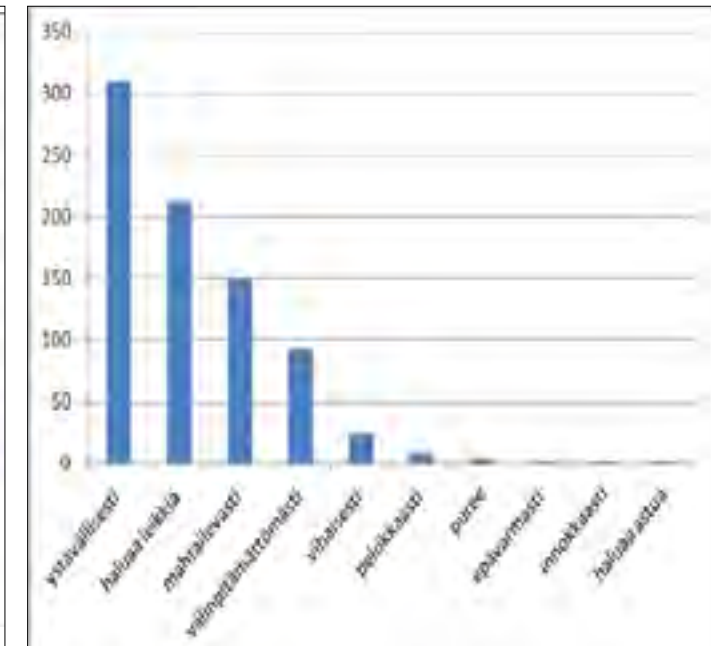
Erityisten pelkojen osalta 45 flattia pelkäsi ukkosta, 21 muita kovia ääniä ja 19 laukauksia. Osalla koirista ongelmallinen käytös oli loppunut tai vähentynyt, mutta suurimmalla osalla käytöstä esiintyi aina.

Yhteenveto

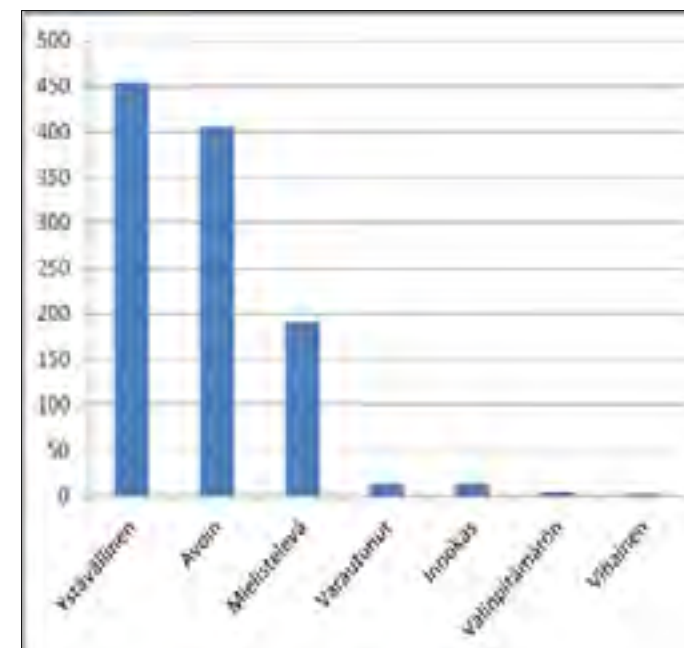
Flateilla ei kyselyn perusteella tullut esille erityisen suurta määrää käyttäytymiseen liittyviä ongelmia. Toki erilaisia ongelmia esiintyi ja näihin pitää kiinnittää huomiota, esim. arkuus tai ääniherkkyys, joissa tiedetään olevan kohtalainen periytymisaste ja jotka eivät flatin rodunomaiseen luonteeseen kuulu. Joillakin koirilla oli erilaisia hieman häiritseviä käytöksiä (esim. varastelee ruokaa tai avaa ovia). Luonteeltaan suurin osa koirista oli rotutyypillisiä, vaikka jonkin verran pelokasta käytöstäkin esiintyi.

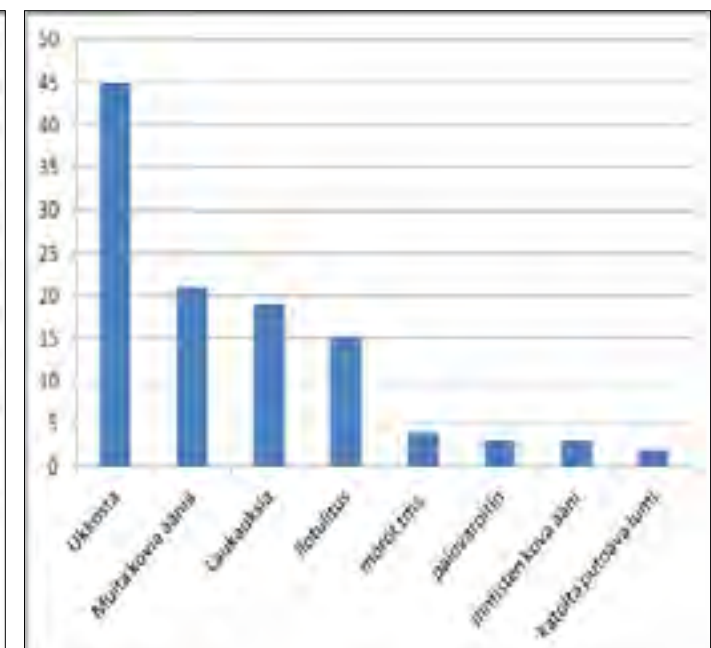
Suhtautuminen eri sukupuolta olevia koiria kohtaan

Suhtautuminen samaa sukupuolta olevia koiria kohtaan

Suhtautuminen vieraita ihmisiä kohtaan

Pelkojen kohteita

Koiran ikä vastaushetkellä

Alle 6 kk	18
6 kk - 1 v	21
1	45
2	60
3	69
4	40
5	47
6 v - 8 v	84
Koira on edesmennyt	37
Yli 8 vuotias	64

Sukupuoli

Nartut	246
Urokset	240

Miten asuu

asuu lapsiperheessä	221
on tottunut lapsiin	184
ei ole tottunut lapsiin	72

Miten koirasi käyttäytyy yksin ollessaan?

Nukkuu tai lepää	446
Kanniskelee tavaroita	90
Äänтелеe (haukkuu/ulvoo/vinkuu) satunnaisesti	60
Leikkii	54
Rikkoo tavaroita	49
Aukoo ovia/karkaa	28
Raapii tai puree ovia tai seiniä	19
Äänтелеe häiritsevästi/pitkäkestoisesti	7

Luonne

ystävällinen	447
iloinen	409
avoin	361
innokas	323
vilkas	296
rohkea	156
rauhallinen	119
varautunut	18
pelokas	14
pidättyväinen	9
flegmaattinen	3
puolustushaluinen	1

Kuinka koirasi suhtautuu eri sukupuolta oleviin koiriin?

ystävällisesti	370
haluaa leikkiä	270
mahtailvasti	73
välipitämättömästi	70
haluaa astua	52
pelokkaasti	14
vihaisesti	8

Miten koirasi suhtautuu samaa sukupuolta oleviin koiriin?

ystävällisesti	311
haluaa leikkiä	212
mahtailvasti	151
välipitämättömästi	92
vihaisesti	24
pelokkaasti	9
puree	4
epävarmasti	1
innokkaasti	1
haluaa astua	1

Miten koirasi suhtautuu pentuihin?

ystävällisesti	394
Välipitämätön	41
Saattaa purra tai on purrut pentua	18
innokkaasti	10
haluaa leikkiä	9
ei ole kokemusta pennuista	8
pelokkaasti	6
vihaisesti	6
mahtailvasti	5
alistaa	5
kiinnostunut	4
utelia	3
väistää	3
hoitaa	3
haluaa astua	2

Kuinka koirasi suhtautuu ihmisiä kohtaan?

Ystävällinen	455
Avoin	404
Mielistelevä	190
Varautunut	13
Innokas	13
Välipitämätön	4
Vihainen	2

Kuinka koirasi suhtautuu lapsiin (alle 10 vuotiaat)?

ystävällinen	436
Avoin	347
mielistelevä	86
varovainen	61
välipitämätön	43
varautunut	26
innokas	9
leikkii	8
pelokas	5
kärsivällinen	3
on purrut lasta	2
vihainen	2
väistää	2
nuolee	2

Onko koirallasi ollut jokin seuraavista käytöshäiriöistä?

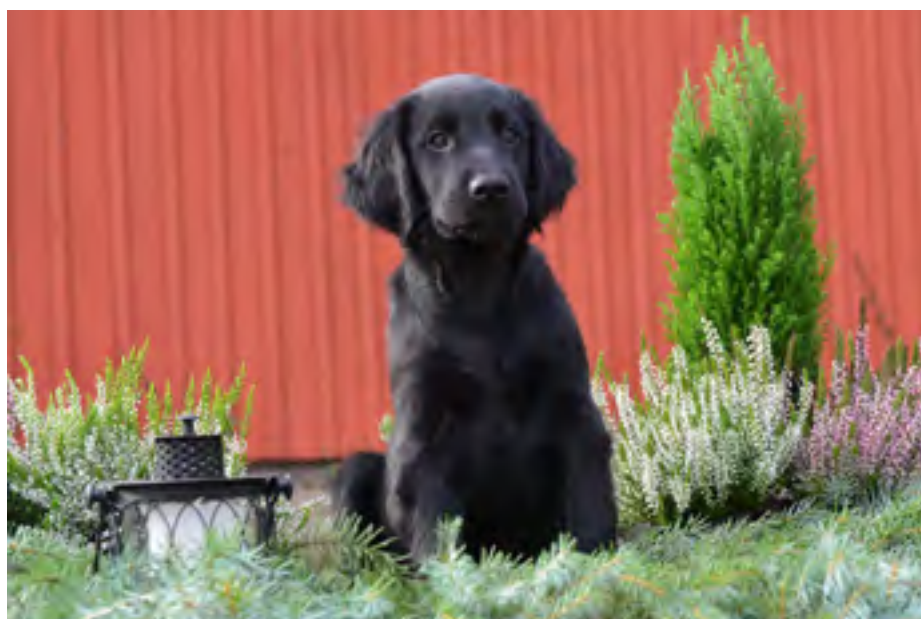
Hyperaktiivisuus	38
Ylenmääräinen ääntely	25
Jonkin ruumiinosan liiallinen hoitaminen (nuoleminen, nyppiminen jne)	23
Häiritsevä jahtaaminen (muut eläimet, autot, pyöräilijät, rullaluistelijat jne...)	11
Hännän jahtaaminen tai muu toistuva käytös	7
Lisääntynyt passiivisuus	4

Pelkääkö koirasi jotain seuraavista?

Ukkosta	45
Muita kovia ääniä	21
Laukauksia	19
Ilotulitus	15
möröt tms.	4
palovaroitin	3
ihmisten kova ääni	3
katolta putoava lumi	2

Jos koirallasi on esiintynyt jokin edellä mainituista käytöshäiriöistä, kuvaile minkä ikäisenä häiriö esiintyi ja onko häiritsevä käytös loppunut.

aina	28
satunnaisesti	15
alle vuosi	9
0-2 on loppunut	7
1-2	5
loppunut	5
vähentynyt	4
alle vuosi, loppunut	3
5-6	3
harvoin	3
yli 2v	1

Sairaus- ja kuolinsyytietojen ilmoittaminen

Kennelliiton omakoira-järjestelmään voi ilmoittaa koiran kuolinajan ja -syy. Tietojen lisäämisessä on syytä noudattaa tarkkuutta erityisesti ajan kohdalla. Mikäli lisätään jo aiemmin menehtyneitä koiria, olisi kuolinaika hyvä laittaa edes suunnilleen oikeaksi. Kuolinsyyntä lisääminen on suositeltavaa sileäkarvaisten noutajien elinikään vaikuttavien asioiden selvittämiseksi. Aina tarkkaa kuolinsyytä ei ole tiedossa, silloin voi senkin laittaa tiedoksi.

Jalostustoimikunta ylläpitää listaa sairauksista. Listoja on tällä hetkellä kaksi, julkinen nettisivuilla julkaistava lista, sekä jalostustoimikunnan käytössä oleva lista. Kun täytät yhdistyksen nettisivuilla olevan sairaudenilmoituslomakkeen, niin on valittava kummalle listalle koiransa ilmoittaa. Ilmoitusta toivotaan kaikenlaisista sairauksista ja myös koiran elämään vaikuttavista vioista, kuten esim. purentavirheet ja jalostukseen vaikuttavista asioista, kuten esim. häntämutkat. Pyrimme keräämään tietoa kaikista rodulla esiintyvistä sairauksista ja vioista.

Jalostustoimikunta**Selkä- ja gonioskopiatutkimusten korvaus**

Kuittia vastaan korvataan omistajalle 25 eur/gonioskopiatutkimus 2-5 vuotiaana tutkitusta koirasta tai 50 eur/ selkätutkimus 2-7 vuotiaana tutkitusta koirasta. Korvauksen saamista rajoitetaan siten, että omistajalle maksetaan yhden koiran selkä- tai gonioskopiatutkimuksesta.

Vuodelle 2016 on myönnetty tähän kampanjaan 1.000 euron määräraha ja kampanja on voimassa niin kauan kuin määrärahaa riittää.

Koiran omistajan/omistajien tulee olla Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n jäsen ja tutkimus on tehtävä SKL:n vaatiman tutkimusprotokollan mukaisesti.

Selkätutkimus: röntgentutkimus laillistetun eläinlääkärin valvonnassa, ohjeen mukainen riittävä määrä laadukkaita kuvia, koiran tulee olla tunnistusmerkitty ja tunnistusmerkintä tulee tarkistaa tutkimuksen yhteydessä, koira rauhoitettava tutkimusta varten, käytettävä SKL:n virallista röntgenläheteettä, tutkittavan koiran ikä vähintään 24 kk, kuvat lähetettävä SKL:n lausumista varten.

Gonioskopiatutkimus: koiran tulee olla tunnistusmerkitty ja tunnistusmerkintä tulee tarkistaa tutkimuksen yhteydessä, tutkimuksen suorittaa tutkimukseen pätevä eläinlääkäri silmätutkimuksen yhteydessä ja tulokset lähetetään Kennelliittoon.

Korvauksen hakeminen:

Toimita maksukuitti tehdystä tutkimuksesta ja vapaamuotoinen hakemus, jolla omistaja/omistajat hakee korvausta. Hakemuksesta tulee käydä ilmi tutkimuksen tarkoitus (spondyloositutkimus vai gonioskopia), koiran nimi ja rekisterinumero sekä omistajan nimi, yhteystiedot ja tilinumero korvauksen maksamista varten -> Huomioikaa lisäksi, että ennen korvauksen maksamista ko. tutkimustuloksen tulee olla julkaistu jalostustietokannassa.

Hakemuksen voi laittaa sähköpostitse osoitteeseen flatti.jalostus@gmail.com

tai postitse osoitteeseen

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry
Jalostustoimikunta/Tiina Pikkuaho
Lempiniementie 13, 30300 Kiiminki

Teksti ja kuvat: Päivi Kuusakoski

Blackpicks Ursus Martimus ”Urkki”

synt. 29.08.2003

Vanhaksi ja viisaaksi alkoivat kutsua. Kauan kesti se viisauden noteeraaminen ja vanhuksen asuu korkeintaan meikäläisen kohtuullisen komeassa kropassa, ei peterpanimaisessa mielessä!

Kesällä tuli täyteen 12 vuotta siitä, kun synnyin Kanta-Hämeessä litalassa Blackpicks-kenneliin, josta muutin Espooseen enoni Pupen seuraksi ja kasvatettavaksi. Puppe oli mua 3,5 vuotta vanhempi ja jeesasi todella paljon noissa välillä monimutkaisissakin noutajakuvioiden opetuksissa. Annoinkin sen aluksi hoidella hankalammat hommat ja nautin itse metsästysreissuista liikunnan ja ojis-rypemisen muodossa. Musta oli kiva tehdä todella laajaa hakua.

Sisua ja tarkka nenä

Sorsametsällä istahdin ekana kesänäni tyylikkäästi isännän vasemalle puolelle selkä järvelle päin, kun piti jonkun varmistaa selustakin. Vuosien myötä sitten olen hoksannut, että paremmin tulee markkeerattua, kun nokka on samaan suuntaan kuin haulikon piiput. Nenäni on muuten

kuuluisa tuolla Kajaanin suunnalla, kun isännän metsästyskaveri tuli siellä kerran hakemaan mua avuksi ammuttuaan teeren, jota ei itse löytänyt. Nähty putoamispaikka oli lähellä järveä, jonne sitten paikalle tultua melko pian painelin. Helteinen keli, joten luulivat mun ensin menevän vaan vilvoittelemaan, mutta olinkin jäljittänyt teeren järven rantatörmään, jonne se oli piiloonsa kuollut. Sinistä lenkkiä sain palkaksi.

Ammusten säästöä

Kivasti kehuja sain myös yhtenä vuonna, kun Lapissa kanalintujahdislaajaa hakua tehdessäni herätin teeren kiepistä jänkhällä. Lokakuussa oli aikas märkä keli, joten teeripä ei ihan ehtinyt kuin laiskasti hypähtää, kun meikäläinen kärpän nopeudella nappasi sen suuhunsa. Kiikutin sen komean pulskan teeren sitten isännälle, jolla vielä sattui olemaan synttärikin just samana päivänä. Ihan suositeltava keikka herkkupalojenkin suhteen.

Vanhuuden etuja

Tänä syksynä pääsin vielä Kainuuseen kanalintureissulle, vaikka emäntä ensin vähän mietti, mitenköhän mun kunto kestäisi. Päästi kuitenkin isännän avuksi ajatellen, että jos lähtö saateenkaarisillalle tulisi metsästäessä, niin olisi se koiralle hienoin kohtalo. Reippaasti pärjäsin korvessa hirvikärpästen se-

assa ja isäntä kehui kovasti, kun teinkin ylösajoa järkevällä ampumaetäisyydellä, enkä huidellut enää turhan kaukana. Eli vähemmän vikkelistä kintuista olikin oikeasti hyötyä! Kotona sitten nukuin kyllä aika reporanka-kellon ympäri ja nautin, kun emäntä hieroi jumiutuneita lihaksia.

Merimiehen ura

Mun nimi on virallisesti Ursus Maritimus, mikä latinasta käännettynä tarkoittaa jääkarhua. Olen tosi reipas uimari kylmissäkin vesissä, mutta ensimmäinen veneretki kovemmassa aallokossa oli kyllä rankka. Olin uljana seissyt Targan keulassa, kunnes emäntä yhtäkkiä ihmetteli, minne olin mennyt. Olinkin sitten takakannella kuulemma vihertävänä ja tarjoilin kaloille aamiaiseni. Jatkossa olen kyllä pärjännyt hyvin venereissuilla ja sorsa- sekä allijahdisissa olen jo ehtinyt opastaa meille toissa vuonna muuttanutta Jediä, jolle olen kuulemma isoeno.

Lempeä lapsenvahti

Kun tää pennunräpäle Jedi meille tuli, niin pidin sen aluksi ihan ruodussa vain hiukka murahtamalla, mutta sitten mun annettiin ymmärtää, että Jedi jäisikin meille lopullisesti, joten päätin ottaa sellaisen äidillisen asenteen niinku Puppekin aikanaan muhun oli ottanut ja annankin sen oikeastaan tehdä mulle ihan mitä tahansa. No, ainoa, missä en anna periksi on, jos mulla on luu. Mun luu on MUN. Joku raja sentään kakaroillakin. Itse asiassa on ihan kiva, kun on aina kotona leikkikaveri, jonka kanssa voi kierskellä ja painia. Lähes joka aamu meillä on yhteinen aamujumppahetki. Samalla irtoaa kivasti karvoja mattoihin.

Lukkoseppä

Olen muuten aika näppärä tassuistani. Jos mut haluaa jättää jonkun oven taakse, niin on parempi olla tuhdit lukot ja vaikka vielä hakanen korkealla. Pupen kanssa treenattiin aikanaan niin, että mä olin Pupen selässä ja sain siitä kurkotettua toisella tassulla lukkoa ja toisella kahvaa, sillä tyylillä aukesi ovet ulos ja sisäänpäinkin välillä. Nykyään homma hoituu jo yksinkin ja haitariovista selviän, kun kuonon laittaa niiden alle ja nostaa.

Innokas matkustaja

Olen huomannut, että metsälle ja mökille lähdetään useimmiten autolla, joten pidän huolen, että pääsen varmasti mukaan hyppäämällä takaluukkuun aina, kun se avataan. No, täytyy kyllä todeta, että maasturien takakontit on nykyään jotenkin nousseet korkeammalle niin, että meikäläisen takapää tarttee välillä heivata sinne ihmisvoimin - hyvää treeniä emännäl-

le! Jotain se höpisee, että Tarzan pitää nostaa puuhun, en ymmärrä, miksi..

Pitkän iän salaisuus

Hyvien geenien lisäksi mun pitkän iän salaisuus taitaa olla rennossa luonteessa, en turhia stressaile. Tärkeätä on myös saada nukkua tarpeeksi ja ihmisten sängyissäkin saan levätä, vaikka näin vanhemmiten näenkin paljon unia ja herätän emännän välillä vuhkumalla ja sätkimällä hurjissa unissani. Vapaana metsässä vaeltelu on lempipuuhaani, samoin kuin rantavedessä kahlailu ja kaislanjuurien napostelu. Meidän perheen eka koira, Roki, joka oli mun isoiskä, eli 12-vuotiaaksi, Puppe 13-vuotiaaksi, joten mun tarttee laittaa ainakin vuosi paremmaksi ja terve kun olen, niin toivon vielä parikin joulua näkeväni.

Paketteja on kiva availa!

Oikein iloista ja maukasta joulua koko reippaalle flattikansalle! Erityisterveiset kasvattajalleni Tuulalle sekä isoisäni Rokin (FIN KVA & MVA Flattatted Cherokee) jälkeläisille omine ihmisineen ympäri Suomen!

t. *Urkki*

Hyvää Joulua ja flattimaista menoaa vuodelle 2016!

toivottavat turkuflatit

Sindy 13,5 v
Sigge 8 v
Rita 8 kk
Flatta Happy Lovaghi!

sekä Virpi, Markku ja Risto

www.turkuflatit.net

Teksti ja kuvat: Marjatta Eivola

C.I.B. FI MVA, EE MVA, LT MVA, LV MVA, BY MVA, SI MVA
EE VMVA, LT VMVA, LV VMVA, SI VMVA, BALT VMVA, BALTV-11, BYV-12, LVVV-14, SIVV-15

Mei Dan Lokakuu ”Luca”

synt. 22.07.2004

Olen Luca, nyt jo 11-vuotias flattiherra. Synnyin kasvattajani Nada Kajanderin Mei Dan-kenelissä 22.7.2004 yhdentoista sisaruseni kanssa.

Synnyinkodistani muutin Perniöön Jannen luokse, mutta hän joutui muuttuneiden elämäntilanteiden vuoksi luopumaan minusta ja muutin Mariannen ja hänen perheensä luokse Kuopioon. Sieltä Marjatta-mami tuli hakemaan minut kotiin Turkuun. Olin siinä vaiheessa viikkoa vaille 3-vuotias, melko kuriton ja vallaton poika. En ollut tutustunut riistaan enkä pitänyt aseista.

Minä ja mamini olimme molemmat yhtä tietämättömiä taippareista, nimestä ja yleensäkin näistä noutajaharrastuksista. Joten siitä alkoi meidän yhteinen opintie. Suurena apuna olivat Virpi (Virpin mielestä olin alussa käyttölinjaisen labukan näköinen, mihän se sillä tarkoitti), Markku, Sindy ja Santtu, joihin tutustuimme iltalenkillä Haritun pellolla. Heidän avullaan löysimme myös Auran Nuuskut ja nome-treenit!

Harrastuksia

Aloitimme peto- ja taipparikurssin. Taipparikurssilla tutustuimme muihin harrastajiin ja harjoittelimme hakua, noutoja, palautuksia, markkeerauksia, jälkeä jne. Tuolla taipparikurssilla ja muutamalla muullakin kurssilla/leirillä kävi selväksi, etten ensin ollut niin kovin kiinnostunut noista varikista. No, kyllähän ne linnut minulle sitten tulivat tutuiksi ja oli oikeastaan aika kiva käydä niitä etsimässä. Mami koetti piilottaa niitä metsään eri paikkoihin, mutta aina minä löysin ne! Olimme mamini kanssa asuneet reilut

1,5 vuotta kaksistaan. Siinä vaiheessa hän oli sitä mieltä, että olen jo kotiutunut tarpeeksi ja on kiva hommata minulle kaveri kotiin. Lähdimme siis Nadan luokse katsomaan pentuja ja sieltä se Riku (Mei Dan Prosit) sitten löytyi ja se muutti meille kotiin. Otin heti Rikun vähän niin kuin siipieni suojaan. Oli kiva kun oli peuhukaveri! Yhdessä kävimme leireillä, koulutuksissa ja näyttelyissä.

myös vepessä. Se oli kivaa! Suoritimme soven ja kävimme alo-luokan kokeessa tulokset hakemassa. Höh, sitten se harjoittelupaikka siirtyi Maskusta Paraisille. Yhden kesän kävimme siellä, mutta sinne oli niin pitkä matka (70 km), ettemme koskaan arki-iltana ehtineet ajoissa harjoitukseen ja illasta tuli niin pitkä, että se harrastus oli pakko lopettaa.

Taipparit olivat myös yksi ”harrastus”, sillä pitäähän nekin suorittaa. Olin jo innostunut linnuista, mutta ne laukaukset saivat minut vähän niin kuin tolaltani, tai paremmin kiihtymään, kun tiesin sen laukauksen jälkeen aina tapahtuvat ja kovaa. Mitä kunnon mami tekee siinä vaiheessa, käy metsästäjäkurssin ja hommaa meille haulikon! Sen jälkeen saatiin noita laukauksen sietojut-

tuja ja totuin siihen kotona oleilevaan aseeseen.

Taippareissa kävimme mamini kanssa viisi kertaa!! Enhän minä viitsinyt heti näyttää kaikkea, mitä osaan, sillä oli hauska nähdä mamini kauhistuneita ilmeitä ja naaman vääntöä, kun taas tein jotain hullua ja katsomo pyrskähтели naurusta! Mami ei tainnut tykätä tästä hauskanpidosta yhtä paljon, kuin minä. Sitten tuli se viides ja viimeinen kerta, lähdimme Kemiöön ja

kuva (c) Mika Räsänen

Riku (oli silloin vielä pikku-äijä) tuli mukaan. Kokeessa oli peruutuksia, joten mami maksoi myös Rikun niihin taippareihin. No, se oli se kohta (pääsimme molemmat jäljelle), että nyt pitää näyttää miten minä nämä hommat osaan. Riku meni ensin jäljelle ja jäi nuuhkimaan pupua, ei tuonut, eikä saanut uusia yritystä! Minä näytin mallia ja hain sen pupun. Voi sitä mamini riemua!!

Näyttelyasioita

Sitten ovat nämä näyttelyt! Ensimmäinen ollenkaan tykännyt näistä kauneushommissa ja juoksin sen minkä juoksin mamini mieliksi. Jossakin vaiheessa se lamppu syttyi, että minähän olenkin aika komea mies! Ja olenkin aina saanut kuulla, että minulla on hyvä pää! Mitä sekin tarkoittaa, ehkä olen niin viisas vai kaunis tai ehkä olen molempia! Tiedä sitä sitten, mitä tarkoittavat. Joka tapauksessa, vuosien myötä näyttelyesiintymiseni parani paranemistaan!

Suomen nuotovalio minusta tosin tuli aika vanhana, sillä olinhan aloittanut nämä harrastukset suhteellisen ”vanhana”. Viimeisen sartin metsästyksessä koettiin jännä hetkiä ja parhaimpana oli, kun eräänä helatorstaina oltiin Akaan näyttelyssä ja kehään men-

nessämme alkoi oikeaan etu-tassuun sattua niin julmetusti, etten pystynyt ollenkaan juoksemaan – tuloksena oli EVA. No voi itku, meillä oli jo kolmen päivän kuluttua seuraava näyttely Mäntässä. Mami keksi soittaa tuttavalleen, joka on osteopaatti. Onneksi Jarna lupasi ottaa meidän vastaan lauantai-aamuna. Sinne mentiin ja Jarna hoiti jalkani kuntoon! Seuraavana päivänä kävimme Mäntässä hakemassa sen viimeisen sartin ja minusta tuli valiomies!

Tämän jälkeen onnistuin aikamoinen näyttelyssä ja monessa maassa. Tosi asia kuitenkin on, että kaikki kivatkin harrastukset loppuvat aikaan.

Tammikuussa, kun olimme Slovenian näyttelymatkalla, niin silloin huomasimme, että nämä pitkät matkat alkavat olla minulle jo vähän rasittavia. Sloveniassa oli yhteensä kolme näyttelyä kahteen päivään ja lauantaina esiinnyin ensin veteraaniluokassa päivällä ja sen jälkeen BIS-kehässä, ollen BIS-2 veteraani. Illalla oli vielä noutajien erikoisnäyttely, siellä esiinnyin käyttöluokassa ja tuomari oli ihmeissään eikä ollut uskoa, että olen jo 10 vuotta ja näin vetreässä kunnossa. No, siinä iltanäyttelyssä olin PU1 (näytin vähän mallia noille nuoremmille miehille siellä kehässä) ja sitten siellä oli myös noutajien käyttöluokan BIS-kisa, jonka voitin näyttöstyylillä. Italialainen naistuomari oli suorastaan sulaa vahaa edessäni! Sunnuntaina veteraanien BIS-kehässä minulta sitten jo loppui puhti, en vaan enää ollut niin innostunut.

Kevään ja kesän aikana kävimme muutamissa kotimaan näyttelyissä ja meni ihan hyvin, mutta sitten kesällä Salon näyttelyssä, kun oltiin BIS-kehässä ja meidät valittiin kuuden parhaan joukkoon, niin siinä kun piti vielä lähteä juoksemaan, niin heitin käve-

lyksi ja siinä sovimme mamini kanssa, että tämä on nyt tässä!

Toisaalta olisin nyt syksyllä vielä kovasti ollut lähdeässä Romanian näyttelymatkalle, mutta piti minun jäädä Lennu-pennun tueksi ja turvaksi kotisuomeen. Meillä oli kyllä varmasti hausempaa Mellilässä, sillä pääsimme joka päivä uimaan ja olimme myös keräilemässä puolukoita. Hannelella ja Kajilla on kiva talo, ”keskellä metsää” ja siellä on iso aidattu piha meitä varten, sinne on aina kiva mennä hoitoon.

Meille on tässä vuosien varrella muutaneet, jo aiemmin mainitsemani Saku (Mei Dan Voltti) ja tänä vuonna myös Rikun poika Lennu (Mei Dan Lennartti). Vaikka vuosia on kertynyt, niin jaksan hyvin vielä juosta ja peuhata poikien kanssa metsälenteillä ja meren rannassa, uimista rakastan. Noista noutohommissa tykkään myös edelleen ja osaan vielä paremmin pitää esim. damit itselläni. Välillä kyllä pitää sitten luovuttaa, ettei se mami hermostu totaalisesti, mutta kun minä niin tykkään noista leikeistä.

Reissuun haluan aina mukaan. Olen aina ensimmäisenä oven takana, kun mami alkaa pakata tavaroita reppuun tai matkalaukkuun. Ei ole väliä mihin mennään, kunhan mennään ja minä pääsen mukaan.

Lopuksi

Terveenä olen saanut elää, valikoivaa kuuloa lukuun ottamatta, johtunevatkohan niistä parista korvatulehduksesta, joita minulla on vuosien varrella ollut. Nyt on alkanut tuo oikea etutassu vähän tekemään kiusaa. Lääkäri ei ole siitä tassusta löytänyt mitään vikaa. Se välillä kipeytyy ja saan siihen sitten kipulääkettä. Onhan minulla muutamia klonttejakin tai paiseita, mutta niitä ei viitsi ruveta leikkelemään, etteivät riehaannu pahanlaatuiseksi.

Nykyisin minusta on tullut oikea sohva-peruna, mielelläni iltaisin käperryn mamin viereen sohvalle televisiota katsomaan. Siinä torkun siihen asti, että lähdemme vielä ilta-pissalle ja sitten pääsenkin omaan sänkyyn nukkumaan tuonne makuuhuoneen puolelle. Väittävät, että kuorsaan välillä nukkuessani, siitä en ole ihan varma, mutta se on

tott,a että unenlaatu on vahventunut eli nukun rauhalliset ja pitkät yöunet!

Monta hauskaa tarinaa olisi kerrottavaksi, mutta kerron niistä sitten toisella kertaa!

Terveiset siis Luca-mieheltä, joka kulkee omia polkujaan ja on silti niin rakastettava!

Tarvikemyynti

TARVIKE MYYNTI - www.flatti.net - TARVIKEMYynti

Dummyt

pentudummy, vihreä	7,00e
yksivärinen dummy, punainen	9,50e
kaksivärinen dummy nyörillä,	10,50e
markkeerausdummy liehukkeilla	12,00e
yksivärinen dummy, vihreä, virall. wt	9,50e
dummy 1 kg,	15,00e
dummy 3 kg,	35,00e
muovidummy, oranssi,	8,00e
kaninkarvadummy	20,00e

Taluttimet

noutajatalutin, pituus n. 2m,	13,00e
koulutustalutin	10,00e
ylipitkätalutin, pituus n. 3m,	17,00e
näyttelytalutin	8,00e

Koulutustarvikkeet

Acnepilli	8,00e
pillihihna, jojomalli,	7,00e
dummylaukku, vedenpitävää kangasta,	35,00e

Tekstiilit

kesälippis	12,00e
froteeloimi koiralle	37,00 - 41,00e
T-paita	10,00e
huppari	50,00e
fleece	60,00e
treeniliivi	75,00e
kevytpipo	15,00e
tuubihuivi	10,00e

Muita tuotteita

hihamerkki	3,00e
tarra auton ikkunaan	2,00e
ostokassi pitkällä hihnoilla	10,00e
ostokassi pieni, lyhyillä hihnoilla	8,00e
muisitikkku 4 Gt flattikerhon logolla	10,00e

Tilaaminen on helppoa

- Tilaa sähköpostitse osoitteesta tarvike@flatti.net. Tilatessasi tuotteita ilmoita nimesi, osoitteesi, sähköpostiosoitteesi, puhelinnumerosi sekä tilattavat tuotteet ja kappalemäärät, vaatteissa koot ja värit SEKÄ JÄSEN-NUMEROSI (löytyy esim. Flattiviestin osoitetarrasta!) Toimitusaika on noin 2 viikkoa.Saat tilauksesi mukana viitteellisen laskun, jossa näkyvät sekä tuotehinnat että postituskulut. On erittäin tärkeää, että maksaessasi käytät laskun viitenumeroa Laskun eräpäivä on 14 päivää laskun päiväyksestä

tarvike @ flatti.net

Teksti: Pipa Pärssinen
Kuvat: Heidi Siipo ja Marianne Forsell

Flattien toko-treenipäivä

Kannus 07.11.2015

Kannuksessa järjestettiin muutaman vuoden tauon jälkeen toko-treenipäivä marraskuussa. Alun perin ajatuksena oli pitää koulutusta koko viikonloppu, mutta osallistujamäärä ei noussut ihan niin suureksi, että osallistumiskuluilla olisi saatu katettua pe-su koulutukset. Täten treni-viikonloppu muutettiin trenipäiväksi lauantaille ja lajiksi valikoituivat toko ja rally-toko.

Osallistujia oli mukana reilut 10 kappaletta, koiria enemmän. Mukana oli pari pentua (samasta pentueesta), jotka jakoivat touhuta mukana hienosti! Loput olivat enemmän tai vähemmän kokeneita tokoilijoita. Lisäksi osa koirista kävi tutustumassa rally-tokoon, jossa Päivi Vuorio opasti erilaisten tehtävien tekemisessä.

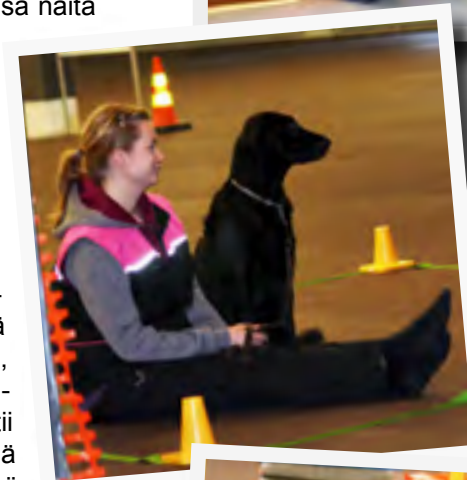
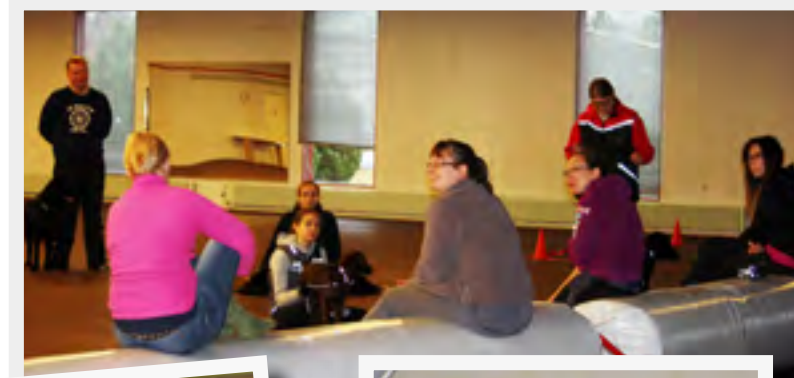

Koulutus alkoi "alkupuhuttelulla", jossa aluksi hieman haukuttiin flatteja toko-koirina ja lopuksi keuhuttiin. Tasapainoinen aloitus koulutukselle siis! Flatti on hyvä perusharrastuskoira, erinomainen yleiskoira sekä erittäin hyvä erilaisissa etsimistehtävissä. Flatin kanssa voi harrastaa monenlaisia lajeja, oikeastaan ohjaajan kiinnostus on rajana tälle. Huipputasoinen koira flatti ei kuitenkaan välttämättä ole esim. tokossa, sillä ei ole aivan kaikkia sellaisia ominaisuuksia, joita erinomaisilta tokokoirilta vaaditaan. Tai oikeastaan flatin kanssa näitä ominaisuuksia pitää vahvistaa ja kaivaa esille joskus melko paljon.

Tokossa vaadittavista ominaisuuksista flatisissa on yleensä sosiaalisuus (jopa liiallinen), hyvä sopeutuminen erilaisiin ympäristöihin ja tilanteisiin sekä peruspositiivinen luonne. Enemmän töitä joutuu tekemään keskittymisen, nopeuden, ketteryden ja motivaation kanssa. Toko lajina vaatii koiralta pitemmälle mentäessä paljon ja sen vuoksi ylemmissä luokissa rotuvalikoima supistuu. Jos haluaa koirastaan tokokoiran myös ylempiin luokkiin, pitää sen kouluttaminen aloittaa tämä mielessä heti pennusta asti, muuten voi tulla hankaluuksia eteen.

Koulutuspäivä eteni siten, että aluksi käytiin vähän läpi asioita, joita kannattaa tehdä liikkeiden opettamisen lisäksi: nopeus, ketteryys, kontakti, leikki jne. Sitten tokon liikkeitä käytiin läpi se mitä ehdittiin: vähän sitä, miten niitä kukin on opettanut ja sitten harjoiteltiin käytännössä. Hyvistä suunnitelmista huolimatta kaikkia liikkeitä ei ehditty käydä läpi, joten osa jäi odottamaan seuraavaa kertaa. Lisäksi ehdittiin tehdä kokeenomainen treenitilanne halukkaille sekä paikallaoloharjoituksia koko porukan kanssa.

Päivä kului nopeasti mukavassa seurassa ja saman tien sovittiinkin, että pidetään toinen samanlainen tapahtuman heti kevättalvella. Jatkoa siis seuraa!

Teksti: Pipa Pärssinen
Kuvat: Hansu Laitala

Flatista toko-koira?

Mitä huomioida koulutuksen alussa?

Flateille kertyi v. 2014 toko-kokeissa yhteensä 127 suoritusta 44 eri koiralle. Agilityssä kisasi noin puolet enemmän, PK:ssa neljä koira ja rallytokossa 21 koira. Sivuhuomautuksena havainto siitä, että PK:ssa flatteja näkyy vähän – tilannetta olisi syytä kohentaa jollain tapaa, koska PK-lajit sopivat flateille erittäin hyvin. Toko-harrastus on kohtalaisen suosittua, mutta tuki se voisi olla vieläkin yleisempää ja sen vuoksi tässä lyhyessä jutussa on joitakin vinkkejä siihen, mitä kannattaa huomioida toko-koulutuksen alkutaipaleella (ja samat asiat pätevät PK-puolen tottikseenkin).

Flatti on toko-koirana ”perushyvä”, ominaisuuksiltaan jonkin verran keskitasoa parempi. Tämä tarkoittaa sitä, että osan niistä ominaisuuksista, joita tokossa tarvitaan, flatin kanssa saa ”ilmaiseksi”, koska ne kuuluvat rodun ominaisuuksiin. Toisaalta flatti ei ole tokossa yhtä hyvä kuin huipputason koirat ovat, mikä tarkoittaa sitä, että flatin kouluttaminen lajiin vaatii kuitenkin kovasti työtä. Mitä aikaisemmin työn aloittaa, sitä helpommin tuloksia saa aikaan.

Pennun valinta

Aloittaminen on helpointa silloin, kun pentu ei ole vielä syntynyt ts. pennun valinnassa kannattaa kartoittaa vanhempien ominaisuuksia myös tokon kannalta (työhalukkuus, keskittyminen jne.). Jos koira on hyvä käyttökoira ja sillä on kova motivaatio

työntekoon, on jo osa mahdollista ongelmista ratkaistu tällä. Ei ole satunnaista, että monissa harrastuslajeissa huippukoiraat ovat käyttö-/työlinjaisia – näissä koirissa on työkäytön takia vaalittu sellaisia ominaisuuksia, joiden ansiosta ne ovat myös monessa harrastuslajissa hyviä. Itse pentua valittaessa kannattaa tietysti ottaa avoin ja innokas pentu, joka on ahne ja leikkii hyvin sekä pystyy myös keskittymään yhteen asiaan kerrallaan.

Työhalu ja motivaatio

Toko ei ole lajina monellekaan koiralle sellainen, joka palkitsisi koira itsessään. Sellaiset lajit, joissa koira saa toteuttaa rodunomaisia taipumuksiaan, ovat itsestään palkitsevia. Tällaisia ovat esim. nome ja jälki, joissa on ajatus siitä, että koira pääsee etsimään, palkitsee koira (saati sitten varsinainen etsiminen ja löytäminen). Näissä ei ulkopuolista motivaattoria tarvita alkuharjoittelun jälkeen kovinkaan paljon verrattuna tokoon, jossa koira pitää innostaa ja kannustaa liikkeen ja tehtävien tekemiseen.

Toko vaatii koiralta myös pitkää odoteltua ennen palkkioiden saamista sekä sitä, että se innostuu myös pelkistä ohjaajan kehuista (sosiaalisesta palkkiosta). Täten koiran pitää olla erittäin innostunut palkkiosta, jotta koira jaksaisi odottaa palkkiota kauan (= koesuorituksen ajan). Lisäksi koesuorituksen aikana koira voi palkita vain ohjaajan huomiolla ja kehuilla, joten koiran pitää kokea ne miellyttävänä. Pennun/nuoren koiran kanssa ensimmäisen vuoden aikana rakennetaan tätä perustaa eli motivaatiota tokoilemiseen ja yhdessä

ohjaajansa kanssa tekemiseen – motivaation loppuminen kokeessa on yleinen ongelma flateillakin.

Hyvällä toko-koiralla on suuri yleinen halukkuus työskennellä ihmisen kanssa huolimatta siitä, millaista toimintaa sille tarjotaan. Hyvä tokokoira on sellainen, joka innostuu mistä tahansa tekemisestä ihmisen kanssa, olkoot se sitten koirakeilausta, tempujen tekemistä tai seuraamista. Kaikki käy, kunhan vain koira saa tehdä jotain. Tämä käyttökoiramainen ominaisuus helpottaa tokenkin opettamista ja sitä jopa vaaditaan ylemmissä luokissa.

Joskus flattia pidetään innokkaana työntekijänä sen takia, koska se on vilkas rotu. Vilkkkaus ei kuitenkaan tarkoita sitä, että koira olisi helposti motivoitavissa tai halukas tekemään töitä. Vilkkkaus on vain vilkkautta, eloisuutta ja nopeaa toimimista. Useat muutkin rodut ovat vilkkaita, esim. monet seura- ja kääpiökoirat tai terrierit, mutta tokossa/harrastuslajeissa ne eivät ole helposti motivoitavia. Toko-koiran pitää olla sopivan vilkas, jotta se reagoisi asioihin riittävän nopeasti, mutta vilkkkaus ei tuo koiraan motivaatiota.

Keskittyminen

Tokossa vaaditaan hyvää keskittymiskykyä (kuten kaikissa lajeissa) ja tätä pitää myös kehittää koiraan. Flatiit eivät ole tunnettuja hyvästä keskittymiskyvystään, monesti päinvastoin. Täten keskittymis- ja häiriöharjoituksia kannattaa tehdä etenkin kovin innokkaiden/vilkkaiden koirien kanssa.

Nopeus, ketteryyys jne.

Flatti on kokoisekseen usein melko nopea ja ketterä koira, mutta tokoa varten näitä ominaisuuksia pitää kehittää. Matkat, kääntymiset, pysähtymiset ym. tehdään tokossa lyhyillä välimatkoilla, joten isohkon koiran kanssa pitää krapanhallintatreenejä tehdä paljon. Näitä ovat mm. nopeus-, ketteryyss- ja koordinaatiotreenit, joiden avulla koira oppii käyttämään takaosaansa, kääntymään nopeasti jne. Lisäksi koira kannattaa pitää hyvässä lihaskunnossa ja hoikkana, jos sen kanssa haluaa tokoilla.

Lajinvalinta

Toko-koiralta vaaditaan hieman erilaisia ominaisuuksia kuin esim. nome-koiralta. Malti ja rauhallisuus ovat osa tokoakin, mutta mitä ylemmäksi siellä etenee, sitä enemmän halutaan nähdä vauhtia ja säpäkkyyttä. Täten pennun/nuoren koiran kanssa ei voi panostaa liikaa malltiin ja rauhallisuuteen, vaan enemmän innokkuuteen, oma-aloitteisuuteen, aktiivisuuteen ja toimintaan. Toki koiralle pitää opettaa peruspaikallaolo, mutta se on tokossa helppoa (vrt. nome) ja yleinen ongelma tokossa on monella koiralla pitemmälle mentäessä vauhdin puute/riittämättömyys sekä yleinen aktiivisuus, joten näihin kannattaa panostaa pienestä pitäen.

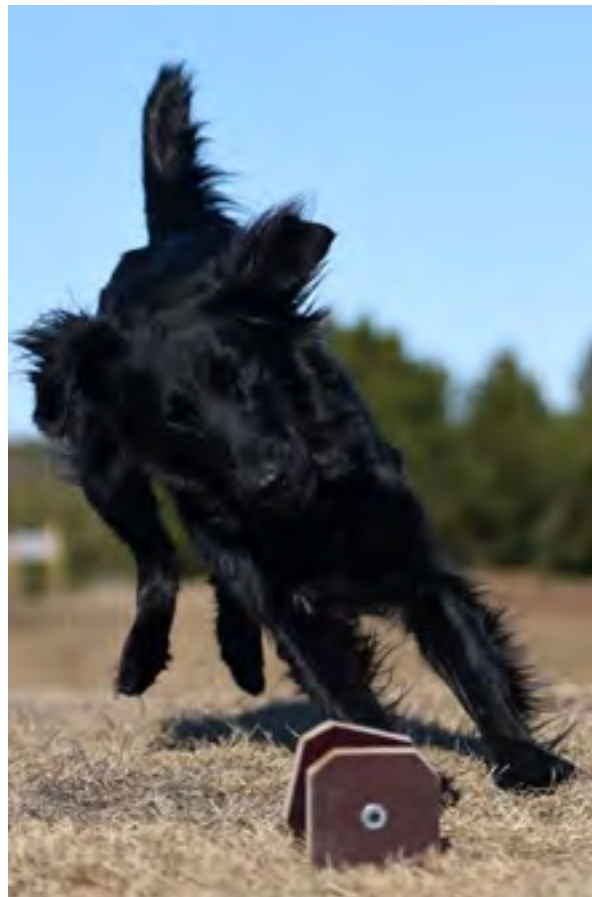
Jos ajattelee nuoren nome-koiran perustreeniä, se koostuu mukana

Mitä harjoitella?

Palkkiohulluus: Koiralle opetetaan pienestä pitäen, että se joutuu tekemään töitä saadakseen palkkioita (ohjaajan huomio, nami, lelu, leikki...). Suurin osa koiran ruokailuista tapahtuu treeneissä, ruokaa siis harvoin saa ruokakupista. Ruokakuppi voi myös olla palkkiona treenin jälkeen, jolloin koiran motivaatio treeneissä yleensä nousee treenin loppua kohden. Koiran kanssa leikitään monenlaisia leikkejä: saalistetaan palloa, riepua tms., tehdään kahden lelun saalisteleikkä, saalistetaan nameja, taistellaan leluista, odotetaan ja tehdään etsintäleikkä, leikitään koiran kanssa ilman leluja jne. Ideana on saada koirasta palkkiohullu, joka tekee mitä vain saadakseen palkkion. Lisäksi ohjaajan kehujen, huomion ja koiran rapsuttelun ym. merkitystä pidetään koko ajan yllä (käytetään näitä ennen muita palkkioita).

Motivaatio

Kaikki harjoitukset tehdään koiraa motivoiden ja siten, että se on koko ajan sopivan innokas.

Treenit jaetaan pieniin osiin (esim. 3-4 x 5min treenit) eikä koiraa pidetä kentällä notkumassa ilman, että sen kanssa harjoitellaan jotain. Perinteiset ryhmätreenit eivät välttämättä ole hyviä, koska niissä koirat usein ovat treenissä mukana 45-60min ja suurimman osan tuosta ajasta ne vain oleskelevat (tai tekevät jotain tyhmää) eivätkä ole aktiivisia.

Vireystila

Koiran sopivaa vireystilaa tarkkaillaan koko ajan ja tarpeen mukaan koiraa rauhoitellaan (esim. rauhallinen ääni, silittely) tai nostetaan (esim. saalisteleikki). Koira opetetaan muuttamaan vireystilaa tehtävän mukaan siten, että se saadaan nopeasti rauhalliseksi ja siitä taas innokkaaksi. Jokaisen tehtävän/liikkeen kohdalla harjoitellaan näitä siten, että koiran vireystila on optimaalinen, jotta koira myöhemmin itsestään muuttaisi vireystilaa tehtävän mukaan (esim. paikallamaamisessa palkitaan koiraa aina rauhallisesti, luoksetulosta aktiivisesti myöhemmin käskysanojen avulla koiran vireystila muokkautuu tehtävän mukaan).

Aktiivisuus

Koiran annetaan olla aktiivinen ts. harjoitellaan asioita siten, että koira tarjoaa niitä (esim. ottaa kontaktia, menee kosketusalustalle, tulee itsestään sivulle). Naksuttelu ja shaping lisäävät koiran aktiivisuutta, joten niitä kannattaa hyödyntää. Esim. tullaan kentälle – ollaan passiivisia – koira ottaa kontaktin – ohjaaja kehuu ja leikki alkaa. Koiran aktiivisuus saa siis passiivisen ohjaajan aktiiviseksi. Tempujen opettaminen, agility, etsiminen ym. ovat myös hyvää aktiivisuustreeniä.

Nopeus, ketteryyys, koordinaatio jne.

Näitä harjoitellaan sekä toko-kentällä että muualla. Innostetaan koiraa esim. juoksemaan eri suuntiin heitettyjen namien perään (koira tekee samalla tiukkoja käännöksiä), teetetään koiralla erilaisia kiipeilytehtäviä, takaosan hallintaa, ns. vatitreeniä

ym. Epätasaisessa maastossa liikumisen tulee olla liki jokapäiväistä (hyppimistä ojien yli, kiipeilyä kivillä, tasapainoilua kaatuneilla puilla, juoksemista puiden lomassa...).

Tekniikka

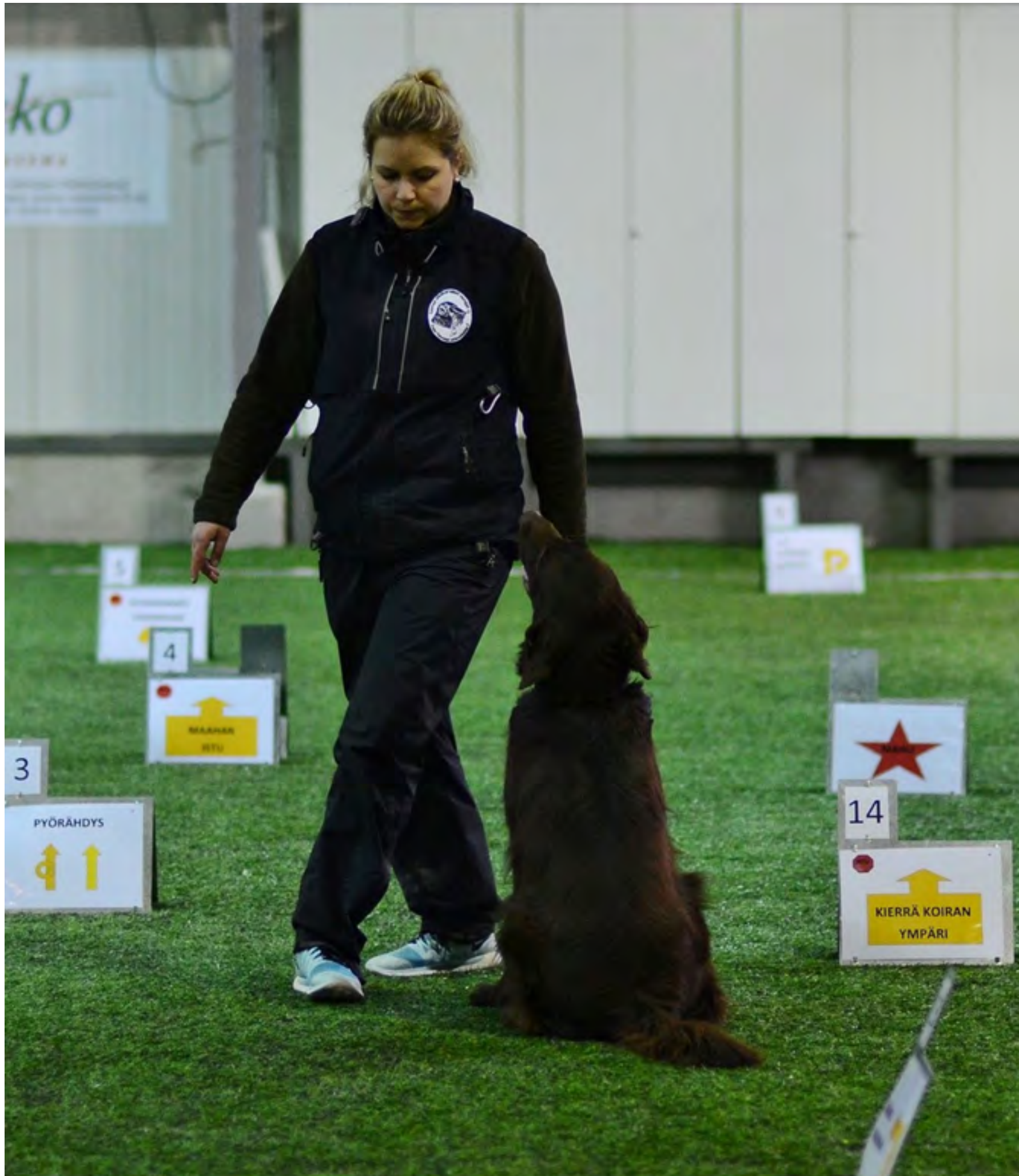
Eri liikkeisiin liittyy erilaisia tapoja fyysisesti suorittaa liikkeitä, jotka koostuvat pienistä osista. Näitä pieniä osia harjoitellaan niin paljon, että ne sujuvat ennen kuin niistä muodostetaan liikekokonaisuus. Kiirettä kokonaisten liikkeiden tekemiseen ei ole, ettei niitä tarvitse korjailta myöhemmin.

Keskittyminen ja kontakti

Koiraa kannustetaan ottamaan kontaktia ilman houkuttelua ohjaajaan erilaisissa tilanteissa, myös häiriöiden kanssa. Koira voi esim. istua ohjaajan edessä ja katsoa tätä kasvoihin samalla kun joku ihminen heittelee lähellä palloa tai pudottelee makupaloja. Tämä edistää myös koiran keskittymistä yhteen tehtävään kerrallaan.

Lopuksi

Teksti: Tuija Manninen
Kuvat: Tiia Hämäläinen

Rally-Toko

Rally-toko yhdistää elementtejä tokosta, agilitystä ja koiratanssista. Siinä suoritetaan tehtäväkylteistä koostuva rata (tehtävien määrä, 10-20 kpl, riippuu kilpailuluokasta). Laji on tarkoitettu kaikille ihmisille ja kaikille koiraroduille ja sitä voi harrastaa myös esim. pyörätuolilla liikkuen. Tärkeintä radalla ja treeneissä on iloinen kontakti; hymyssä suin ja hännät heiluen!

Rally-toko on 2000-luvun alkupuolella Yhdysvalloissa kehitetty laji, joka virallistui Suomessa 1.5.2014. Virallisia kilpailuja käydään pohjoismaista myös Ruotsissa, Tanskassa ja Norjassa. Rally-toko on alokasluokassa vielä helppoa ja kynnys kisaamaan on tarkoituksella mahdollisimman matala. Ylemmissä luokissa riittää siten haastetta tavoitteellisemmillekin ohjaajille ja kouluttajille.

Rally-tokossa on neljä luokkaa: alokas- (ALO), avoin (AVO), voittaja- (VOI) ja mestariluokka (MES). Koirakon tarvitsee saada kolme vä-

hintään 70 pisteen (max 100p) hyväksytyä tulosta vähintään kahdelta eri tuomarilta edetäkseen seuraavaan luokkaan ja saadakseen koulutustunnukset RTK1-4. Alokasluokka sekä ylemmissä luokissa mukaan tuleva käytösruutu suoritetaan koira kytkettynä. Avoin luokka sekä voittaja- ja mestariluokan rataosuudet suoritetaan koira vapaana, kuitenkin koira tuodaan kehään ja viedään kehästä pois aina kytkettynä.

Rally-tokossa koira saa ohjata suullisin käskyin, käsimerkein ja vartalo-ohjauksin sekä kannustaa koko suorituksen ajan. Koiraan ei saa kuitenkaan koskea ratasuorituksen tai käytösruudun aikana. Koirakko etenee radalla perusseuraamisessa ja suorittaa kullakin kyltilä siinä määrätyn tehtävän. Lisäksi ylemmissä luokissa koiran tulee osata seurata sekä vsemmallalla että oikealla. Tehtävät ovat esimerkiksi erilaisia suunnan- ja vauhdin muutoksia, pujottelua, pyörähdyksiä, peruuttamista, puolenvaihtoja, erilaisia asentoja ja niiden vaihtoja. Radalla voi olla myös hyppy, putki sekä nami- tai leluhoukutus.

Alokasluokka (ALO) Tehtävät 1-31	10 kuukautta täyttäneille koirille, jotka eivät ole saavuttaneet kolmea hyväksytyä tulosta alokasluokassa.	RTK 1
Avoin luokka (AVO) Tehtävät 1-54	Koirille, jotka ovat saaneet kolme hyväksytyä tulosta alokasluokasta.	RTK 2
Voittajaluokka (VOI) Tehtävät 1-77	Koirille, jotka ovat saaneet kolme hyväksytyä tulosta avoimessa luokassa.	RTK 3
Mestariluokka (MES) Tehtävät 1-95	15 kuukautta täyttäneille koirille, jotka ovat saaneet kolme hyväksytyä tulosta voittajaluokassa.	RTK 4

ja päättyy koirakon poistuessa kehästä. Ohjaaja voi halutessaan keskeyttää ja päättää ratasuorituksen. Tuomarilla on myös oikeus tarvittaessa keskeyttää koirakon kilpailusuoritus. Keskeytyksen syitä voivat olla esimerkiksi koiran karkaaminen, hallitsematon käyttäytyminen tai jatkuva haukkuminen. Pistevähennyksiä rally-tokossa tuomitaan paitsi väärin suoritetuista liikkeistä myös esimerkiksi taluttimen kiristymisestä, liiallisesta vinoudesta, haluttomuudesta ja hitaudesta, nuuskimisesta, kyltteihin tai houkutuske-

Kilpailuihin saavat osallistua 10 kuukautta täyttäneet koirat, paitsi mestariluokkaan, jossa koiran tulee olla vähintään 15 kuukauden ikäinen.

Ennen jokaista kilpailuluokkaa varataan 15 minuuttia yhteiseen tuomarin puhutteluun ja rataan tutustumiseen ohjaajille ilman koiraa. Kilpailusuoritus alkaa koirakon tullessa kehään

koskemisesta tai liian kovasta komentamisesta. Virhepisteluokat suorituksista ovat -1, -3, -10 ja hylätty.

Yhden pisteen virheitä ovat esimerkiksi, jos koira estää tai häiritsee ohjaajaa kulkemalla ohjaajan kulkulinjalle, astumalla ohjaajan varpaille, hyppäimällä ohjaajaa vasten tai tönimällä

ohjaajaa tai ohjaaja koskee kylttiin, liike suoritetaan vinossa, väärässä kohdassa kylttiin nähden tai ohjaaja suorittaa liikkeen muuten epätarkasti.

Kolmen pisteen virheitä ovat esimerkiksi, jos ohjaaja uusii tehtävän, koiraa hyppii, karkaa hetkellisesti pysyen kehässä, koiraa koskee houkutuskeeseen tai ohjaaja kaataa kyltin tai merkin, hihnalla ohjaaminen tai liioiteltu ohjaus.

Kymmenen pisteen virheitä ovat esimerkiksi, jos koiraa tekee ylimääräisiä liikkeitä tai liikkeitä vääraan suuntaan tehtävän aikana, ohjaaja koskee koiraan tai juoksee radalla muulloin kun tehtäväkyltin sallissa tai pudottaa hihnan radan aikana.

Hylkäämiseen johtavia virheitä ovat esimerkiksi, jos koiraa poistuu kehästä, käytösruudun suorituspaikalta, koiraa seuraa jatkuvasti ½ metriä liian edessä, takana tai sivulla ohjaajaan nähden, ulkopuolinen apu, lelujen, makupalojen tai muiden palkkaamiseen tarkoitettujen välineiden käyttäminen kehässä tai koiran rankaiseminen.

PYÖRÄHDYS

TÄYSKÄÄNNÖS OIKEAAN

KOIRA ETEEN
1 ASKEL PERUUTTAEN
2 ASKELTA PERUUTTAEN
3 ASKELTA PERUUTTAEN

MOLEMMAT VASEMPAAN TÄYSKÄÄNNÖS

JUOSTEN

PUJOTTELU

HYPPY, JUOKSUA

LIIKKEESTÄ MAAHAN KIERRÄ KOIRA

Ratojen muodostuminen:

Kilpailun tuomari suunnittelee radat käyttäen kilpailuohjeessa määriteltyjä tehtäväkylttejä. Tuomari tuo kilpailuratapiirroksia mukanaan kilpailupaikalle, jonka jälkeen ne ovat kaikille kisaajille nähtävissä.

Alokasluokka (ALO)

Alokasluokassa koiraa on kytketty. Suuntaa muuttavilla tehtäväkylteillä käännoksistä on sallittua tehdä hie- man laajempia. Siinä on myös sallittua käyttää yhtä apuaskelta, kun koiraa ohjataan sivulta ohjaajan eteen tai kun koiraa ohjataan maahan. Alokas- ja avoimessa luokassa käsien yhteen tai reisiin taputtaminen sekä tömistely ovat sallittuja. Alokasluokan tehtäväkylttejä ovat kyltit numero 1-31 ja rata koostuu 10-15 tehtäväkyltistä, lähdön ja maalin lisäksi. Pysäyttäviä kylttejä voi olla viisi.

Avoinluokka (AVO)

Avoimessa, voittaja- ja mestariluokassa ko. käännosten tulee olla mahdollisimman tiiviitä. Avoimen luokan tehtäväkylttejä ovat kyltit 40-54 ja rata koostuu 12-17 tehtäväkyltistä, lähdön ja maalin lisäksi. Pysäyttäviä kylttejä voi olla seitsemän ja vähintään viiden tehtäväkyltin tulee olla avoimen luokan kylttejä. Avoimessa luokassa saa olla yksi hyppyeste. Kaikki liikkeet suoritetaan ilman hihnaa, mutta koiraa tuodaan radalle ja viedään radalta sääntöjen mukaisesti kytkettynä.

Voittajaluokka (VOI)

Voittaja- ja mestariluokissa liioitellut eleet ja luonnottomat käsien ja jalkojen liikkeet ovat virheitä. Ohjaajan käsimerkkien tulee olla hillittyjä ja koiran tulee reagoida ohjaukseen viipymättä. Käskyjen toistamista ja jatkuvaa, houkuttelevaa käsimerkkiä tulee välttää. Voittajaluokan tehtäväkylttejä ovat kyltit 60-77 ja rata koostuu 15-20 tehtäväkyltistä, lähdön, maalin ja käytösruudun lisäksi. Pysäyttäviä kylttejä voi olla kahdeksan. Vähintään kolmen kyltin tulee olla avoimen luokan kylttejä ja vähintään viiden tehtäväkyltin tulee olla voittajaluokan kylttejä käytösruudun lisäksi. Voittajaluokassa saa olla kaksi hyppyestettä. Liikkeet

suoritetaan ilman hihnaa, mutta koiraa tuodaan radalle ja viedään radalta sääntöjen mukaisesti kytkettynä. Maalin jälkeen koiraa kytketään käytösruudun suoritusta varten. Maalin ja käytösruudun välillä sekä käytösruudun suoritusajan päätyttyä ohjaajan on oikeus koskea koiraan.

Mestari luokka (MES)

Mestari luokan tehtäväkylttejä ovat tehtävät 81-95. Mestari luokan rata koostuu 18-20 tehtäväkyltistä, lähdön, maalin ja käytösruudun lisäksi, joista pysäyttäviä kylttejä voi olla yhdeksän. Vähintään kolmen tehtäväkyltin tulee olla avoimen luokan kylttejä, vähintään kolmen kyltin tulee olla voittajaluokan kylttejä käytösruudun lisäksi sekä vähintään viiden tehtäväkyltin tulee olla mestari luokan kylttejä. Mestari luokassa saa olla kaksi hyppyestettä sekä yksi sarjahyppy. Ratasuoritus tehdään ilman hihnaa, mutta koiraa tuodaan radalle ja viedään radalta sääntöjen mukaisesti kytkettynä. Maalin jälkeen koiraa kytketään käytösruudun suoritusta varten. Ohjaajan on sallittua koskea koiraan maalin ja käytösruudun välillä sekä käytösruudun suoritusajan päätyttyä.

Yleisiä suoritusohjeita

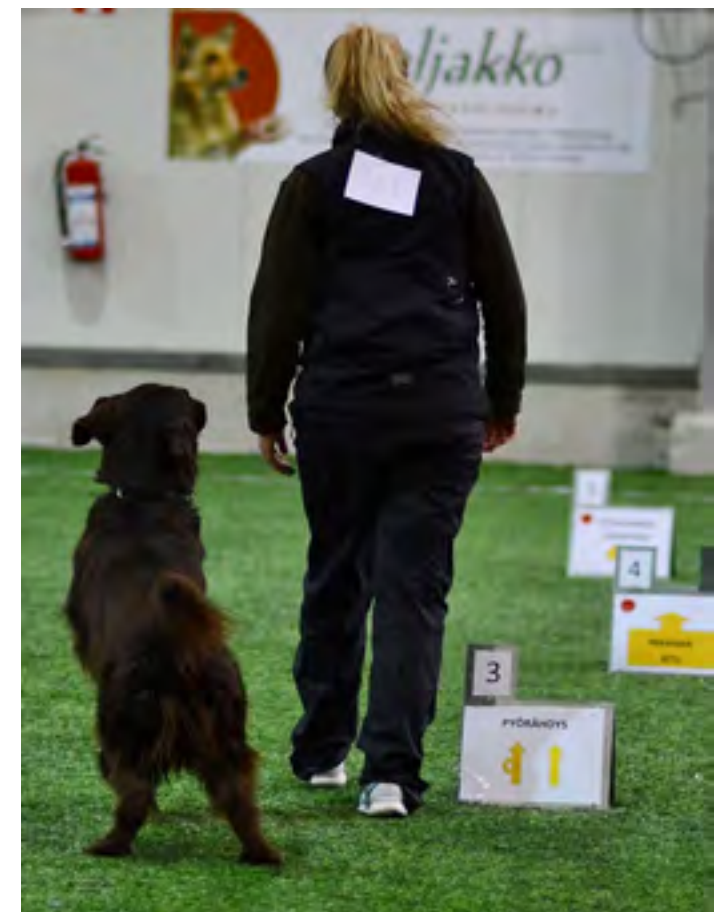
Koirakko suorittaa liikkeet enintään 50 cm päässä kyltistä, noin 45 astetta kyltistä takaviistoon vasemmalle. Suuntaa muuttavat liikkeet suoritetaan kyltin edessä ja liikkeet, joissa on askel oikeaan, suoritetaan heti kyltin jälkeen. Koiraa ei saa koskea tai kaataa kylttejä tai merkkejä. Tehtävän saa uusida radan aikana korkein-

taan kaksi kertaa (joko kaksi kertaa saman tehtävän tai kerran kahdessa eri tehtävässä). Tehtävä tulee uusida ennen kuin koirakko on siirtynyt seuraavan tehtävän suoritusalueelle.

Rally-tokokilpailuissa estekorkeuden määrittää koiran säkäkorkeus. Hyppykorkeus voi olla 20 cm, 30 cm tai 40 cm.

säkäkorkeus	estekorkeus
alle 40 cm	20 cm
40 – 50 cm	30 cm
yli 50 cm	40 cm

Tiedot on kerätty Rally-Tokoyhdistys ry:n nettisivuilta ja rally-tokon kilpailuohjeesta.

Sileäkarvainen noutajanarttu
FI TVA **Flatkiss Guilty Intent**
FI24950/13 s. 21.3.2013

i. C.I.B C.I.E POHJ & FI & DK & SE & EE & LT MVA
BALT & EE & LV & LT JMVA EE VMVA LTJW-07 EEW-14
EEVW-14 SEVW-14 TLNW-15 TLNVW-15 POHJ & FI &
NO & SE TVA BH Flat Power Criminal Intent
e. FI MVA TK2 Nerelius Secret Garden
kasv. Christina Kiuru
om. Marianne Forsell ja Auli & Eija Rajulin

1.5.2015 Helsinki, Pernilla Tallberg
14.5.2015 Vantaa, Pernilla Tallberg & Pirkko Bellaoui
28.5.2015 Raisio, Ralf Björklund

Näyttelytulos:
11.1.2014 Kajaani, Nemanja Jovanovic, JUN-ERI

Sileäkarvainen noutajauros
FI JVA TK1 **Kvarntorpet's Sandman**
FI33509/14, s. 10.5.2014

i. FI MVA Elvenpath's Storm Warning
e. FI MVA Conover's Xample Of Pleasure
kasv. Birgitta Hällsten-Pada & Alf Pada
om. Ismo & Tanja Ruis

VOI 1 -tulokset:
15.7.2015 Köyliö, Anne Viitanen
30.8.2015 Eurajoki, Mari Mamia
4.10.2015 Mänttä-Vilppula, Kari Grönman

Näyttelytulos:
15.8.2015 Raisio, NUO-EH

Uudet Valiot (flatti.valiot @ gmail.com)

Valiopalsta on jäsenille ilmainen.

Kuvan lisäksi valiokoirasta tulee olla seuraavat tiedot:
koiran virallinen nimi ja tittelit
sukupuoli, rekisterinumero
vanhempien nimet ja tittelit
kasvattajan sekä omistajan nimi ja paikkakunta
valioarvoon tarvittavat tulokset

Kuvien tulee olla resoluutioltaan 300 pix/inch ja
mieluiten .tif tai .jpg-muodossa.

Huom. suomen muotovalioon ainoastaan taipumuskoe-
tulos (nome-b yms. tuloksia ei julkaista valioilmoituksen
yhteydessä)

Sileäkarvainen noutajauros
FI MVA **Almanza Never Burn Out**
FI14647/09 s. 4.10.2008

i. SE U(u)CH PL CH NO UCH Almanza Crash N' Burn
e. SE U(u)CH Almanza Living Daylight
kasv. Ragnhild Ulin & Susanne Karlström
om. Nina Ekstam

Sertit:
21.5.2011 Hamina, Frederica Lochs-Romans
13.6.2015 Iitti, Jetta Tschokkinen
20.9.2015 Hyvinkää, Börge Espeland

NOU1:
3.9.2009 Hämeenlinna, Risto Heikkonen

Sileäkarvainen noutajauros
FI MVA BH TK1 TK2 RTK1 RTK2
Pyymäen Oman Onnen Mies
FI21272/11 s. 28.2.2011

i. SE UCH FI CH Bedraggler's Chocolate Chip
e. FI MVA Flatnews Fabolous Future
kasv. Kati Kallio
om. Janina Alankoja

Sertit:
16.9.2012 Hyvinkää, Kirsi Nieminen
19.5.2013 Närpiö, Eva Nielsen
29.6.2013 Hämeenlinna, Wojciech Burski

NOU1:
29.8.2015 Hämeenlinna, Risto Aaltonen

Sileäkarvainen noutajanarttu
FI MVA **Peachdream's Give N' Get**
FI50251/12 4.8.2012

i. SE & DK MVA Oakshoot's Always On Top
e. FI & NO MVA S(n) MVA O'flanagan Fria Fantasier
kasv. Katja Anttonen
om. Pilvi Inkinen

Sertit:
26.7.2014 Helsinki, Vesa Lehtinen
21.2.2015 Seinäjoki, Markku Mähönen
1.5.2015 Lahti, Reja Leikola-Waldén

NOU1:
6.8.2013 Eurajoki, Ossi Kähärä

KENNEL HARVAHAMPAAN
Flatcoated retrievers

Mikko ja Sirpa
Saastamoinen

p. 050 367 8111 (Sirpa)
p. 050 495 2010 (Mikko)

www.harvahampaan.com

Kennel
Emkristina's

tiinakisonen (at) gmail.com
040-547 7128

Morrini Retrievers

www.morrini.net

Riitta Niemelä
Långvik, Kirkkonummi
040-709 1133
riitta@morrini.net

– Sileäkärvaisiä noutajia kaveriksi
metsälle ja harrastuksiin –

Minna Latva, Noutajantie
20780 Kaarina
puh: 0400 842 998
majakkasaaren@gmail.com
http://koti.mbnet.fi/msaaren

FLATCOATED RETRIEVERS
FINNFLATS

TUULA EHRMAN
STENSKÄR, NAUVO

gsm 0400 699 197
tuulaehrm@gmail.com
www.finnflats.com

Kennel
Kohta-ahon

Sonja Pelkonen
Kontiolahti
050 565 9152
sonja.pelkonen@gmail.com
www.kohta-ahon.com

tiina@sudensalmi.com
www.blackhughs.com

Black Hugh's
FLATCOATED RETRIEVERS

Tiina Sudensalmi
Taipalsaari
040-515 6133

flatcoated retrievers
Dantaran

Laura Rajakallio
Kunnarlantie 55
02740 Espoo
050-5356 926
laura@dantaran.com www.dantaran.com

Huntstars

KENNEL
NINJATÄHDEN
FLATCOATED RETRIEVERS

Satu Marins
Lappeenranta
0400 415515
satu.marins@hotmail.com
www.ninjatahdien.com

Kasvattajaboksi (flattiviesti @ gmail.com)

Kasvattaboksi on 35€ /vuosi tai 15€ /kerta

Kasvattajaboksin tulee olla kokoa 78 mm x 44 mm ja
resoluutioltaan 300 pix/inch ja mieluiten .tif tai .jpg
-muodossa tai pdf-muodossa.

Teemme myös tarvittaessa boxin kasvattajan toimittamasta
kuvasta ja toiveiden mukaisesti.

Kennel
Blackpepon

Tarja Kolkkala
Somurantie 177
45370 Valkeala
www.blackpepon.com

Kennel Kevätniityn
www.multi.fi/~leskinen

Ann Leskinen, Pietarsaari 050-338 3562 ann.l@luukka.com

HALLITUS 2015

puheenjohtaja
Tiina Sudensalmi
Kirsikkapolku 11
54920 Taipalsaari
p. 040 515 6133
puheenjohtaja@latti.net

varapuheenjohtaja
Mari Mamia
Porvoo
p. 050 458 6770
mari.mamia@gmail.com

sihteeri
Heli Segersvärd
Porvoo
p. 050 531 6892
sihteeri@flatti.net

Anu Numminen
Espoo
p. 050 597 0447
anu.numminen@gmail.com

Anne Haverinen
Paltamo
p. 044 360 1152
kennelregalerazza@gmail.com

Veera Jääskeläinen
Hämeenlinna
p. 040 843 5827
veera.jaaskelainen@luukku.com

Tuija Manninen
Lohja
p. 040 733 9118
tuija2010@gmail.com

varajäsenet

Liisa Jyväskylä
Tampere
p. 040 575 8572
liisaj@gmail.com

Tommi Taipale
Kouvola
p. 050 439 3827
tommi.taipale@gmail.com

TOIMIHENKILÖT 2015

taloudenhoitaja
Marjatta Eivola
Vaahterakuja 2 D 11
21250 Masku
p. 050 554 3183
marjatta.eivola@gmail.com

jäsensihteeri
Anu Sinkkonen
Asevelitie 13 A 2
36600 Pälkäne
p. 040 538 9890
jasenasiat@flatti.net

tarvikemyynti
Tanja Aunela
Iiriskuja 18 A
20320 Turku
p. 040 093 9076
tarvike@flatti.net

pentuvälittäjä
Hanna Hujanen
p. 040 578 9523
pentu@flatti.net

pentuvälittäjä
Sanna Lahtinen
p. 040 731 0831
pentu@flatti.net

kiertopalkinnot
Marianne Forsell
p. 050 400 1865
flatti.kiertopalkinnot@gmail.com

MEJÄ-TOIMIKUNTA

puheenjohtaja
Miia Koski
Porvoo
p. 050 4582 157
koski_miia@live.com

Mari Mamia
Porvoo
p. 050 458 6770
mari.mamia@gmail.com

Anu Numminen
Espoo
p. 050 597 0447
anu.numminen@gmail.com

Liisa Keränen
Kokkola
p. 040 592 1296
liisam@kolumbus.fi

Marko Saarni
Porvoo
p. 050 572 7965
marko.saarni@elisanet.fi

NÄYTTELYTOIMIKUNTA

puheenjohtaja
Satu Marins
Lappeenranta
p. 0400 415 515
satu.marins@hotmail.com

Mari Elo
Joensuu
p. 050 346 1054
marielo@netti.fi

Piia Piiparinen
Koria
p. 040 831 4848
flatti87@gmail.com

Nina Skyttä
Lahti
p. 0400 435 737
nina@skoude.com

Tiina Peippo
Lappeenranta
p. 050 555 0155
tiina.peippo@gmail.com

JALOSTUSTOIMIKUNTA
flatti.jalostus@gmail.com

puheenjohtaja
Tiina Pikkuaho
Kiiminki
p. 040 5345583
filurin@gmail.com

sihteeri
Mia Lehtinen
Pöytyä
p. 050 376 4517
mia@maahismaen.com

Henna Mikkonen
Oulu
p. 044 540 0609
hennamik@gmail.com

Katja Sikala
Haapajärvi
p. 044 291 4014
katja.salmela@gmail.com

Riitta Nikko
Vihti
riitta.nikko@gmail.com

ULKOMUOTOTUOMARI-TOIMIKUNTA

puheenjohtaja
Riitta Niemelä
Kirkkonummi
p. 040 709 1133
riitta@morrini.net

Heli Siikonen
Muurikkala
p. 040 580 8144
heli@metsavirna.com

Katja Korhonen
Kempele
p. 044 5031973
katja.korhonen@dnainternet.net

NOME-TOIMIKUNTA

puheenjohtaja
Janne Järvinen
Mänttä
p. 050 377 8880
janne68jarvinen@gmail.com

koesihteeri
Katja Villikka,
Kouvola
p. 040 867 2911
katjavillikka@gmail.com

Tarja Tuhola
Pälkäne
p. 040 515 1932
vilpputuhola@yahoo.com

Tiina Kisonen,
Jongunjoki
p. 040 218 5401
tiinakisonen@gmail.com

Veera Jääskeläinen
Hämeenlinna
p. 040 843 5827
veera.jaaskelainen@luukku.com

Tiia Turunen, Joensuu
p. 050 343 7651
turunen.tiia@hotmail.com

Heli Segersvärd
Porvoo
p. 050 531 6892
heli.segersvard@elsinki.fi

ALUEYHTEYSHENKILÖT

Rovaniemi
Jarmo Vaarala
p.040 821 8392
jarmo.vaarala@ramk.fi

Savon seutu
Aleksi Rauhanen
p. 040 527 9097
aleksi.rauhanen@gmail.com

Oulun alue
Henna Mikkonen
p. 044 540 0609
hennamik@gmail.com

Keski-Suomi (Mäntän seutu)
Janne Järvinen
p. 050 377 8880
janne68jarvinen@gmail.com

Keski-Suomi (Jyväskylä)
Mika Toskala
p. 040 564 9053
mika.toskala@elisanet.fi

Keski-Suomi (Jämsä)
Riitta Koivisto
p. 040 544 6697
riitta.koivisto@gmail.com

Vaasan alue
Heidi Troberg
p. 040 536 5174
trobergheidi@gmail.com

Varsinais-Suomi
Mia Lehtinen
p. 050 376 4517
mia@maahismaen.com

Kainuun alue
Anne Haverinen
p. 044 360 1152
kennelregalerazza@gmail.com

Pirkanmaa
Tarja Tuhola
p. 040 515 1932
vilpputuhola@yahoo.com

Uusimaa
Tina Hietala
p. 0400 777 097
tina.hietala@welho.com

Satakunta
Maija Jokela
p. 040 412 0392
maiija.jokela@pori.fi

Kaakkois-Suomi
Tiina Sudensalmi
p. 040 515 6133
sudensalmi@kolumbus.fi

Noutajakoira järjestöjen NOU/NOME-yhteistyötoimikunta

Tarja Tuhola
Pälkäne
p. 040 515 1932
vilpputuhola@yahoo.com

varahenkilö
Janne Järvinen
Mänttä
p. 050 377 8880
janne68jarvinen@gmail.com

kuva (c) Markku Kastepohja

PALAUTUSOSOITE
Anu Sinkkonen
Asevelitie 13 A 2
36600 PÄLKÄNE

A taste of Sweden

BOZITA ROBUR

**Paremmiin toimiva
– paremmat tulokset**

Bozita Robur on Ruotsissa valmistettu superpremium koiranruoka, joka vahvistaa koirasi kehoa ja sen toimintoja. Se sisältää erittäin paljon tuoretta ruotsalaista lihaa sekä ravintoaineita, jotka yhdessä pitävät koirasi ruoansulatuksen ja nestetasapainon optimaalisessa balanssissa. Bozita Robur -sarjasta löydät täydellisen vaihtoehdon koirasi kaikkiin elämänvaiheisiin. Koirien testaamat maut.

- Sisältää erittäin paljon tuoretta lihaa (mm. kanaa, lammasta, hirveä ja pohjoismaista lohta), jonka ansiosta ruoka on maittavaa ja hyvin sulavaa.
- Gluteeniton, sisältää riisiä ja maissia.
- SPC – erikoiskäsiteltyä kauraa, täysin luonnollista ilman kemiallisia lisäaineita – sopii hyvin herkkävatsaisille ja ennaltaehkäisee vatsavaivoja.
- MacroGard – luontainen beetaglukaani ilman kemiallisia lisäaineita – vahvistaa koirasi immuniteettisuoja.
- Sisältää reilusti C- ja E-vitamiineja, jotka yhdessä seleenin kanssa antavat täydellisen antioksidanttisuoja.
- Sisältää glukosamiinia ja kondroitiinisulfaattia (ei Breeder&Puppy, Maintenance, Maintenance Mini)

BOZITA
ROBUR
The Functional Dog Food

Hyvää ruokaa
Lantmänneniltä.

www.bozita.com/fi
puh. 09 454 3396

www.bozita.com